

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دهقان، اکبر

اسوه تهذیب نفس: برخی از مواضع اخلاقی و خاطرات حجت الاسلام
والمسلمین واله رضوان الله تعالیٰ علیہ/ اکبر دهقان - قم: نشر حرم

۱۳۸۹

۱۰۷ ص.

ISBN ۹۷۸-۹۶۴-۷۵۸۵-۲۲۰۰۰

فهرست نویس براساس اطلاعات فیبا

کتابنامه به صورت زیرنویس.

۱. واله، تاریخ تولد، - وعظ. ۲. واله،

خاطرات. ۳. اخلاق اسلامی. ۴. احادیث اخلاقی - قرن ۱۴. الف. عنوان.

۲۹۷/۸۰

BP ۱۰/۵ / ۱۵

اسوه تهذیب نفس

(برخی از مواضع اخلاقی و خاطرات حجت الاسلام والمسلمین واله بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ)

مولف: اکبر دهقان

ناشر: موسسه انتشارات حرم

نوبت چاپ: اول ۱۳۸۹

چاپ: علوی

حروف نگار: سید مصطفی موسوی

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۵۸۵-۲۲۰۰۰

قیمت: ۲۵۰۰ تومان

آدرس: خیابان امام، خیابان توپنیر، کوچه ۵، پلاک ۱۰

تلفن: ۶۶۵۶۶۲۰

مرکز پخش: قم، بلوار امین، کوچه ۲۷، پلاک ۱۳

تلفن: ۲۹۳۴۶۷۸

۷	مقدمه
۷	ویژگی های اخلاقی حجت‌الاسلام والمسلمین واله
۱۱	خطبه منبر
۱۲	۱. هدف ازیعت، تکامل اخلاق
۱۳	محبت به دنیا ریشه فساد اخلاق
۱۵	اهمیت تلاوت قرآن
۱۷	۲. ارکان سعادت
۱۷	نشانه اهل بهشت
۱۹	لزوم خوشرفتاری با خانواده
۲۰	۳. صداقت در گفتار
۲۱	عید واقعی
۲۳	زندگی ساده فاطمه زهرا
۲۴	۴. همت عالی در زندگی
۲۸	۵. تلاش افراطی در زندگی
۲۹	توجه به مادیات عامل دوری از معنویات
۳۰	۶. رفوزگی در امتحان الهی
۳۱	علت خلیل شدن حضرت ابراهیم
۳۲	تذکر به مشمولین
۳۳	فهمیدن اسرار خلقت
۳۴	۷. اثر عمل خیر و شر
۳۵	اثر مال حرام
۳۶	اثر اخلاص
۳۷	۸. وظیفه ما در عصر غیبت

۳۷	وجوب امر به معروف
۳۸	عدم مجوز برای ریش تراشی
۳۹	ضرورت تبلیغ
۳۹	لزوم علم به احکام الهی به هنگام بیان
۴۰	روضه سخت نخواندن
۴۱	۹. موعظه لقمان و لزوم ادب و مراقبت
۴۲	مراقبت مادر مرحوم مجلسی <small>رَبِّكُمْ</small>
۴۳	حرمت غیبت و دروغ
۴۵	۱۰. اهمیت نماز در مکتب اسلام
۴۶	سیره بزرگان در اهتمام به نماز
۴۶	الف. آیت الله سید احمد خوانساری و اهمیت نماز؛
۴۷	ب. تقدیم امام امت به نماز اول وقت؛
۴۸	ج. تفاوت بالاشهری ها با پایین شهری ها؛
۴۹	فایده کمک خواستن از نماز
۵۰	توجه به نماز در شب معراج
۵۱	۱۱. مقامات معصومین <small>علیهم السلام</small>
۵۱	۱. فضیلت پامبر اکرم <small>صلوات اللہ علیہ و سلیمان</small> بر سایر انبیاء؛
۵۲	۲. توسیل به امامان <small>علیهم السلام</small> ؛
۵۲	۳. لطف امامان به شیعیان؛
۵۳	۴. عاقبت دشمنی با اهل البيت <small>علیهم السلام</small> ؛
۵۴	شکرگذاری بر نعمت ها
۵۶	۱۲. ولایت امام معصوم بر همه موجودات
۵۶	ولایت تکوینی معصومین <small>علیهم السلام</small>
۶۰	۱۳. علم غیب معصومین <small>علیهم السلام</small>
۶۲	۱۴. سیره امام حسین <small>علیه السلام</small>
۶۲	۱. احترام به معلم؛
۶۲	۲. امام حسین <small>علیه السلام</small> و ساده زیستی؛
۶۳	۳. ریشه عظمت قمر بنی هاشم <small>علیهم السلام</small>
۶۵	۱۵. عنایات معصومین <small>علیهم السلام</small>

۱. عنایت امام حسین علیه السلام	۶۵
۲. عنایت امام هادی علیه السلام به غیرمسلمان	۶۶
۳. عنایت حضرت مهدی علیه السلام به علامه حلی علیه السلام	۶۶
۴. عنایت امام زمان به آیت الله گلبایگانی علیه السلام	۶۷
۵. توقيع حضرت مهدی علیه السلام به سید ابوالحسن اصفهانی علیه السلام	۶۷
۶. اطلاع دادن حضرت مهدی علیه السلام از عمر ابن قولویه علیه السلام	۶۷
تشرف به محضر حضرت مهدی علیه السلام	۶۸
۷. لزوم توصل به ائمه هدی علیه السلام	۷۱
۸. توصل به حضرت مهدی علیه السلام	۷۱
۹. توصل به امام جواد علیه السلام	۷۱
۱۰. توصل به امام رضا علیه السلام	۷۲
۱۱. نامگذاری فرزند از جانب حضرت رضا علیه السلام	۷۳
۱۲. رعایت ادب	۷۴
۱۳. ادب نسبت به حضرت رضا علیه السلام	۷۴
۱۴. کرامت حضرت رضا علیه السلام	۷۵
۱۵. پاسخ حضرت رضا علیه السلام به حاجی اشرفی	۷۶
۱۶. احترام به مقدّسات	۷۸
۱۷. اثر بی احترامی به سادات	۷۹
۱۸. شعور و فهم حیوانات	۸۰
۱۹. دفاع از اصل انقلاب و امام امت علیه السلام	۸۲
۲۰. سعادت در پرتو ترک گناه	۸۵
۲۱. حیات در عالم بزرخ	۸۹
۲۲. رزق حلال	۹۳
۲۳. امید به خداوند در زندگی	۹۸
۲۴. یاد قیامت	۱۰۱
۲۵. دعا	۱۰۶
۲۶. نعمت ولایت اهل بیت علیه السلام	۱۰۹
۲۷. شفاعت	۱۱۳
۲۸. عوامل محرومیت از شفاعت	۱۱۶

۱۱۹	امتحان پروردگار متعال
۱۲۳	کمک به محرومان
۱۲۶	امام کاظم علیه السلام
۱۳۰	اطهارات
۱۳۰	الف: خاطراتی از خود مرحوم واله علیه السلام
۱۳۰	۱. شجاعت بهلول به جهت حفظ قرآن؛
۱۳۰	۲. ذکر حضرت یونس عامل نجات؛
۱۳۱	۳. جوان پاک؛
۱۳۱	۴. عذاب قبر؛
۱۳۲	۵. قانع کردن همسر؛
۱۳۲	۶. شوم بودن مهریه سنگین؛
۱۳۲	۷. کراماتی از بزرگان؛
۱۳۳	۸. تأثیر آیه الكرسي؛
۱۳۴	۹. اثر توسل به خداوند؛
۱۳۴	۱۰. انتقال جنازه به وسیله فرشتگان؛
۱۳۵	ب: خاطرات حاج آقای واله از میرزا جواد آقای تهرانی
۱۳۹	ج. خاطرات حاج آقای واله از شهید هاشمی نژاد علیه السلام
۱۳۹	۱. فدایکاری شهید هاشمی نژاد؛
۱۳۹	۲. ارادت به شهید هاشمی نژاد؛
۱۳۹	۳. نصیحت محترمانه شهید هاشمی نژاد؛
۱۴۰	د: خاطراتی از دوستان؛
۱۴۰	نتیجه اخلاص در منبر سید الشهداء علیه السلام
۱۴۵	هدایة حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به ایشان؛
۱۴۶	اثر بندگی؛
۱۴۷	وارستگی از خلق؛
۱۴۷	شب وصال؛
۱۴۷	ادب در برابر اهل بیت علیهم السلام
۱۴۹	ه: خاطرات نویسنده از مرحوم حاج آقای واله

مقدمه

ویژگی‌های اخلاقی حجه‌الاسلام والمسلمین واله

آن بزرگوار، مرد بسیار متواضع و مهربانی بود. زندگی بسیار ساده‌ای داشت و هیچ شأن و منزلتی برای خویش فائل نبود. بی تکلفی در زندگی ایشان محسوس بود، از این‌رو گاهی سوار موتور سیکلت می‌شدند، با توجه به اینکه افراد معروف نوعاً سوار این وسیله نمی‌شوند. مجلس ایشان مجلس موعظه بود، به طلب‌هایی که به منزل ایشان می‌رفتند می‌فرمودند: اگر حدیث یا مطلب آموزنده‌ای می‌دانید بیان کنید تا استفاده کنیم و به بسیاری از طلاب، کتاب‌های خویش را اهداء می‌کرد.

به شدت از غیبت کردن پرهیز می‌کرد و اگر کسی می‌خواست غیبت کند، ناراحت می‌شد و کسی به خود اجازه نمی‌داد در محضر ایشان سخن لغو و بیهوده‌ای بر زبان جاری سازد. حقیقتاً آن عالم ربانی مصدق آیه شریفه (إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِ الْعُلَمَاءِ)^۱ بود و به جهت فضائل اخلاقی به ویژه زهد و بی‌رغبتی به دنیا، از محبویت

خاصی در میان مردم برخوردار بود.

قرآن کریم درباره مومنان صالح می فرماید: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْنَعُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وَدَاءٌ).^۱ و این بزرگوار یکی از مصاديق این آیه شریفه بود.

روحش شاد و غرق دریای بیکران رحمت الهی باد.

همچنین منبر ایشان دارای ویژگی‌های فوق العاده‌ای بود که به ۱۴ نمونه اشاره می‌کنیم:

۱. خطبه منبر ایشان مرکب از قسمتی از ادعیه مختلف بود. ۲. طرح یکی دو مسئله شرعی^۳ بیان نمودن مسائل اخلاقی مورد نیاز ۴ معدرت خواهی از مستمعان در صورت تکراری بودن برخی از مطالب^۵ تجلیل از مذاхی که به مجلس می‌آمد و می‌خواست روپنه بخواند.

۶. باحالت تبسیم سخن می‌گفت؛ وقتی که می‌خواست مردم را انذار کند، چهره اش سرخ می‌شد. ۷. هرگاه سیدی وارد مجلس می‌شد صلووات می‌فرستاد و این حدیث شریف نبوی را می‌خواند: «مَنْ رَأَى أُولَادِيْ وَصَلَّى عَلَى طَائِعًا رَاغِبًا زَادَهُ اللَّهُ فِي السَّمْعِ وَالْبَصَرِ» را می‌فرمود. ۸. غیر از چای در مجلس چیزی نمی‌خوردند، نه میوه، نه شام و

۹. برای منبرهایی که می‌رفتند پول نمی‌گرفتند و اگر صاحب مجلس زیاد اصرار می‌کرد، برای گرفتن پول استخاره می‌کردند.
۱۰. بعد از پایان منبر به یکی دو نفر می‌گفتند اگر انتقادی به منبر من دارید بیان کنید، من استفاده می‌کنم. ۱۱. گاهی که یک مقدار به تعبیر خودشان بیشتر تندرست و تلغی سخن می‌گفتند، (گرچه به نظر بینده نه تندرست بود نه تلغی بلکه شیرین بود و حقیقت) از مستمعان عذرخواهی می‌کردند.
۱۲. سخنان ایشان بسیار دلنشیں و جذاب بود. ۱۳. منبر ایشان متکی به قرآن و سنت بود و لذا بارها می‌فرمودند بینه عوضی حرف نمی‌زنم، اگر این مطالب درست است، در همین مجلس یک تجدید نظری در زندگی خود داشته باشیم. ۱۴. سخنان دلنشیں آن بزرگوار و برخوردهای حکیمانه ایشان در مجالس مختلف بسیار تأثیرگذار بود.

هم اکنون که سال‌هاست دار فانی را وداع گفته، محبت ایشان و خاطرات آن بزرگوار در ذهن افراد به یادگار باقی مانده است. نویسنده گوید به جهت علاقه وافری که به این عالم ریانی داشتم و از نصایح خردمندانه آن واعظ فرزانه بهره‌مند شده بودم، تصمیم گرفتم برخی از موالع و خاطرات را که از نوارها و CD‌های ایشان استفاده کردم، در اختیار علاقه‌مندان بگذارم. این مجموعه در قالب ۳۱ سخن عرضه می‌شود. سعی نویسنده

بر آن بوده که مواقعه ایشان به صورت موضوعی دسته بندی شود و
لکن از آنجا که مرحوم حاج آقای واله مقید نبودند که در منبر در
یک موضوع خاص سخن بگویند، بلکه مسائل اخلاقی مورد نیاز را
به طور پراکنده متذکر می‌شدند، مقداری همین سبک ایشان در
نوشتار نیز تحقق یافت.

اکبر دهقان

۲۳ ذیقعده ۱۴۳۱

خطبة منبر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ اشْرَقَ لِي صَدَرِي
 وَسِرَلِي أَمْرِي وَاحْلَلَ عَقْدَةَ مِنْ لِسَانِي يَفْقَهُوا قَوْلِي تَحْصِنْتُ بِالْمَلِكِ الْحَنِي
 الَّذِي لَا يَمُوتُ وَاعْتَصَمْتُ بِذِي الْعِزَّةِ وَالْقَدْلِ وَالْجَبْرُوتِ وَاسْتَعْنْتُ بِذِي
 الْعَظَمَةِ وَالْقَدْرَةِ وَالْمُكْرَبَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوَجِّهُ إِلَيْكَ بْنَنِيَّكَ نَبِيَّ الرَّحْمَهِ وَاهْلِ
 بَيْتِهِ الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ عَلَى عِلْمِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ فَذَلِلْنَا لَنَا صَعُوبَهَ امْرَنَا
 وَحَضُورَتِهِ وَاکْفَنَا شَرَهَ فَأَنْكَ الكَافِي الْمَعْافِي الْغَالِبُ الْقَاهِرُ الْقَادِرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ مَا بَنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ كُلُّ نِعْمَةٍ فَمَنْ أَنْتَ إِلَّا خَيْرٌ كُلُّهُ بِيَدِ اللهِ لَا
 يَصْرُفُ السَّوَاءَ إِلَّا اللهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ إِلَيْ
 الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٌ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِ الطَّاهِرِينَ لَاسِيَّتَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا حَجَّةَ
 بَنِ الْحَسَنِ الْعَسْكَرِيِّ عَجَلَ اللهُ تَعَالَى فَرْجَهُ الشَّرِيفِ وَجَعَلَنَا مِنْ أَعْوَانِهِ
 وَانْصَارَهِ وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدِيهِ وَلَعْنَةُ اللهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ وَابِيَّها وَبَعْلَهَا وَبَنِيَّها وَأَمْهَا بَعْدِ مَا احْاطَتْ بِهِ عِلْمُكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلَى بنِ مُوسَى الرَّضا الْمُرْتَضَى لَا يَقُولُ عَلَى احْصَائِهَا غَيْرُكَ
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَينِ وَعَلَى عَلَى بنِ الْحُسَينِ
 وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَينِ وَعَلَى اصْحَابِ الْحُسَينِ اللَّهُمَّ اللَّعْنَةُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ

۱. هدف از بعثت، تکامل اخلاق

(لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَرِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَوُوفٌ رَّحِيمٌ)۱.

هدف از بعثت پیامبر اکرم ﷺ تکامل اخلاق انسان است «اتما بعثت لأتمم مكارم الأخلاق»^۲. به هر اندازه که معرفت ما نسبت به خدا بیشتر باشد، به هدف بعثت نزدیکتر می‌شویم. امام حسن عسکری علیہ السلام کودک بودند و از کنار کودکانی که در کوچه مشغول بازی بودند، عبور کردند، شخصی به حضرت عرض کرد من بروم برای شما اسباب بازی تهیه کنم، حضرت فرمودند: «يا قليل العقل أللّعب خلقنا»؛ ای کم عقل آیا ما برای بازی آفریده شدیم؟ گفت پس برای چه آفریده شده‌ایم؟ حضرت فرمودند: برای علم و عبادت «خلقنا للعلم والعبادة» بعد حضرت این آیه را تلاوت فرمودند: (أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّا
خَلَقْنَاكُمْ عَبْرًا وَ أَنْكُمْ إِنْتَنَا لَا تُرْجِعُونَ)۳.

امام معصوم می‌فرماید: «ان الله تعالى وضع اربعافي أربع بركة العلم

۱. توبه ۱۲۸

۲. بحار الانوار ج ۶۸ ص ۳۸۳

۳. مؤمنون ۱۱۵

فی تعظیم الأُسْتَاد وَبَقَاء الْإِيمَان فی تعظیم الله ولذَّه العیش فی برآوالدین
وَالنِّجَاه مِن النَّار فی ترك ایداء الخلق^۱.

امام معصوم می فرماید: «اربعة جواهر تزيلها اربعة الدين، العقل،
الحياة، العمل الصالح».«

پیامبر اکرم ﷺ می فرمایند: «خمس لست بتارکهن حتی الممات لباسی
الصوف و رکوبی الحمار مُوكِفًا و أکلی مع العبید و خصفي النعل بیدی و
تسلیمی علی الصیان لیکون سنة من بعدی».^۲

زندگی من و شما چه اندازه با زندگی پیامبر اکرم ﷺ شباخت
دارد؟ واقعاً وقتی سوار ماشین معمولی می شویم یا ماشین گران
قیمت، آیا برای من و شما هیچ تفاوتی وجود ندارد؟

محبت به دنیا ریشه فساد اخلاقی

هدف از بعثت ۱۲۴ هزار پیامبر این بود که دنیارا بسازند و
فضائل انسانی مانند: تقوا، طهارت، شجاعت، سخاوت ایثارگری و
زهد را احیاء کنند و از سویی با صفات رذیله مانند حسد، تکبر،
غرور و هوای نفس مبارزه کنند؛ (أَلَّئِذُ مَنْ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ
فِيهِمْ رَسُولاً مِنْ أَنفُسِهِمْ يَتَّلَوُ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ

۱ . مواعظ العددية ۲۰۸

۲ . مواعظ العددية ۲۴۸

وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ).^۱

سوال؛ چند درصد از اخلاق من و شما اسلامی است؟ ریشه فساد محبت به دنیا و اسیر دنیا شدن است. آنچه در عمق دل ما جا باز کرده چلوکباب و غذاهای متنوع دیگر است، اگر این گونه از غذاها در دل ما جا باز نکرده بود، چطور در منزلی که ده شب روپه است شب آخر جمعیت بیشتری می‌آیند؟

به اندازه‌ای که به غذای خوب اهمیت می‌دهیم برای نماز ارزش و اهمیت قائل نیستیم. یک نگاهی به قلب خود کنیم ببینیم چه اندازه خوشحالیم که منزل ما چند میلیون ارزش دارد؟ حضرت علی علیه السلام می‌فرماید: «حُبُّ الدِّينِ يُفْسِدُ الْعُقْلَ وَ يَصْمِمُ الْقَلْبَ عَنْ سَمَاعِ الْحِكْمَةِ».^۲

امام امت علیه السلام روزی که ریاست جمهوری شخصی را تنفیذ می‌کردند، این حدیث امام سجاد علیه السلام را خواندند که «حُبُّ الدِّينِ رأس كل خطیئة»، اگر ما اسیر دنیا نیستیم در تهیه جهیزیه عروس ببینید چه اندازه اسراف می‌شود، سرویس چینی، سرویس ملامین و انواع وسائل تشریفاتی.

۱. آل عمران ۱۶۴

۲. مستدرک الوسائل ج ۱۲ ص ۴۱

۳. کافی ج ۲ ص ۱۳۰

ابوذر به منزل سلمان رفت، در هنگام غذا خوردن گفت اگر نمک هم بود خوب بود. سلمان آفتابه یا کوزه خود را گرو گذاشت و نمک فراهم کرد. ابوذر گفت الحمد لله که قانع بودیم. سلمان به ابوذر گفت اگر قانع بودی که کوزه من به گرو نمی‌رفت؛ «لم یکن رکوتی مرهونه لو کانت قناعة». ^۱

اهمیت تلاوت قرآن

تلاوت قرآن کریم در ماه رمضان ثواب فوق العاده‌ای دارد. ثواب یک آیه معادل با یک ختم قرآن کریم است. فرصت‌ها را از دست ندهیم. روز قیامت که می‌شود به انسان می‌گویند: «اقرء و ارق»: بخوان و بالا برو.^۲

علامه امینی در ماه رمضان ۱۵ ختم قرآن می‌خوانندند. مرحوم خندق آبادی در تهران در حالی که قرآن بر روی سر گرفته از دار دنیا رفت، چه سعادتی؟ توجه به آیات قرآن باید زندگی ما را عوض کند. به مغازه یکی از دوستان رفتم، دیدم این آیه را نوشته و به دیوار نصب کرده است؛ (فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَ مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ). روز قیامت که می‌شود غصه می‌خوریم چرا از

۱. بحار الانوار ج ۲۲ ص ۳۲۰

۲. کافی ج ۲ ص ۱۰۱

۳. زلزال ۸-۷

عمر خود بهره برداری نکردیم.

عده‌ای از زوار به منزل ما آمدند و یک مریض را آورده‌اند که نمی‌توانست وضو بگیرد، همان لحظه متذکر شدم، گفتم خدا را شکر که می‌توانیم کارهایمان را خودمان انجام دهیم. یکی از همشهری‌های ما در کاشمر به جهت اینکه زنبور او را نیش زده بود به عیادتش رفتم، چند سال است که آن شخص از پا افتاده است و نمی‌تواند کارهایش را انجام دهد.

۲. ارکان سعادت

مرحوم واله می فرمودند: بنده در خواب دیدم که به من گفتند سوره والعصر را برای مردم بخوان (والعصر * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُضْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبَرِ)، ارکان سعادت در همین سوره جمع شده است. اگر کسی می خواهد دنیا و آخرتش آباد شود، راه آن را این سوره در چهار جمله بیان کرده است؛ ۱. ایمان ۲. عمل شایسته ۳. توصیه به حق ۴. توصیه به صبر. آنچه همیشه وظیفه من و شماست، حمایت از حق و زنده نگهداشتن حق و حقگویی و پایمال نکردن آن است. در روایت است: «لکل شیء حيلة و حيلة العيش أربع خصال؛ القناعة و بذل الحق و مجالسه أهل الخير و....».¹

نشانه اهل بهشت

بهترین بهشت، جنت الفردوس است، زیرا قرآن کریم می فرماید کسانی که اهل ایمان و عمل صالح باشند به آن بهشت راه پیدا

می‌کنند و درخواست نمی‌کنند به جای دیگر بروند؛ (إِنَّ الَّذِينَ آتُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانُوا لَهُمْ جَنَّاتُ الْفَرْدَوْسِ نَزَلَهُ # خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ
عَنْهَا حِوْلًا).^۱ در روایات نشانه اهل بهشت بیان شده است، از جمله
اینکه امام می‌فرمایند: «اَنَّ اَهْلَ الْجَنَّةِ اَرْبَعُ عَلَامَاتٍ يَدْعُونَ لِسانَ لطِيفٍ
وَ قَلْبٌ رَّحِيمٌ وَ وَجْهٌ مُنْسَبِطٌ»، اگر اخلاق و رفتار ما بسیار تند است،
توقع رفتن به بهشت دیوانگی است. فشار قبر سعد بن معاذ به
جهت سوء خلق او بود. پیامبر ﷺ می‌فرمایند: «أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِمَعْنَوْنَ
حَقِّ الْمَجْنُونِ؟ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ نَعَمْ، قَالَ مَنْ عَصَى اللَّهَ الْمُتَبَخِّرُ فِي مُشَيْهِ
يَتَمَنِّى عَلَى اللَّهِ جَنَّتَهُ وَ هُوَ بِعَصِيَّهِ».^۲

در جهان لطف خداوند بود یار کسی
کز ره لطف گشاید گره از کار کسی
طاعتی نیست پسندیده تر از خدمت خلق
دل به دست آر، مزن دست به آزار کسی
نکشد هیچ زمان بار غم و محنت و درد
آنکه در محنت و سختی بکشد بار کسی

۱. کهف ۱۰۷-۱۰۸

۲. وسائل الشیعه ج ۵ ص ۴۳

لزوم خوشرفتاری با خانواده

«من أسيخ وضوئه وأحسن صلاته وادي زكاة ماله و كف غضبه و سجن
لسانه واستغفر لذنبه و ادى النصيحته لأهل بيته فقد استكمل حقائق
الإيمان»^۱ اگر کسی بخواهد ایمانش کامل شود، باید به این حدیث
شریف عمل کند. نمازهایی که ما می خوانیم باید بعد از آن صد مرتبه
استغفار کنیم، زیرا آداب نماز را رعایت نمی کنیم از جمله حضور قلب.
چه اندازه در زندگی جلوی خشم و غضب خود را می توانیم
بگیریم و چه اندازه زبانمان را کنترل کنیم. بهشت را خداوند برای افراد
پرهیزکار آماده کرده «الجنة أعدت للمتقيين» بهشت برای کسی است که
در هر ساعت با زن و بچه خود دعوا نکند، چرا آش را دیر پختی؟ چرا
پرده منزل این طوری است؟ چرا غذا درست نکردی چرا استکانها را
نشستی؟ چرا منزل را جاروب نکردی؟ چرا فامیل شوهرت را پذیرایی
نکردی؟ چرا و چرا. بهخدا قسم این بداخلاقی ها و بلند صحبت
کردنها انسان را جهنمی می کند، این نوع بداخلاقی ها دنیای ما را نیز
جهنم کرده است. ما مردها باید بدانیم یک ذره حق نسبت به همسر
خود نداریم که این جور اعراض را داشته باشیم؛ «من احزن مؤمناً ثم
أعطاه الدنيا لم يكن ذلك كفارة له ولم يؤجر عليه».^۲

۱. من لا يحضره الفقيه ج ۴ ص ۳۵۸

۲. مستدرک ج ۹ ص ۹۹

۳. صداقت در کفار

انسان در زندگی باید صداقت در گفتار و رفتار داشته باشد. آیت الله علمی می‌فرمودند: «به شخصی گفتم من مخلص شما هستم، فوراً رفتم به او گفتم بیخشید، من حرف خود را پس گرفتم، من مخلص خدا هم نیستم چه برسد به اینکه مخلص شما شوم». زنی را سراغ دارم به شوهرش گفت آیا دل تو برای من تنگ می‌شود؟ آن شوهر صداقت به خرج داده بود و گفته بود خیر، زیرا دلم برای خداوند تنگ نمی‌شود، تا چه برسد به شما. باور کنید بسیاری از تعارفات دروغ است، مثلاً می‌گویند مخلصم، چاکرم، نوکرم، من به قربان شما بشوم، واویلا واویلا از این طرز سخن گفتن‌ها.

ای گرو کرده زبان را به دروغ

بُردِه بهتان از کلام تو، فُروع

از ره صدق و صفا دوری چند

دل قیری رُخ کافوری چند؟

روی در قاعدة احسان کن

ظاهر و باطن خود یکسان کن

یک دل، یک جهت و یکسو باش

از دورویان جهان، یک سو باش

ما اگر مومن باشیم باید سراسر زندگی مان در نور باشد،

چنانکه امیرالمؤمنین علیه السلام می فرماید: «المومن يتقلب في خمسة من النور مدخله نور و مخرجه نور و علمه نور و كلامه نور و منظره يوم القيمة الى النور». ^۱

در این حدیث امام می فرماید: سخن سومن نور است، حالا
واقعاً سخنان ما در جامعه آیا نور است یا نار است؟

یک روحانی از قول یکی از خادمان حضرت رضاع علیه السلام نقل
می کرد که زائری از آذربایجان شوروی به زیارت آمده بود در حرم
چرخت می زد، او را به آسایشگاه برداشتم تا بخوابد و استراحت کند،
بعد از استراحت شروع کرد گلایه کردن از اوضاع بازار مشهد؛
گفته بود ما انتظار دیگری از بازاریان مشهد داشتیم، متأسفانه برخی
از بازاری ها دروغ می گویند و در خرید اجناس سر ما را کلاه
می گذارند.

رئيس قبیله بنی کلاب که ریاست هزار نفر را بر عهده داشت
آمد نزد پیامبر گفت من به شرطی مسلمان می شوم و هزار نفر از
اقوام و قبیله خود را مسلمان می کنم که به من و عده بدھید بعد از
شما من رئيس باشم. حضرت نپذیرفتند و وعده دروغ به او ندادند.

عید واقعی

عید واقعی از نظر اسلام آن روزی است که انسان گناه نکند.
حضرت علی علیه السلام فرمودند: «کل بوم لا يعصي الله فيه فهو يوم عيد»^۱ در
مکتب اسلام عیدی که بسیار ارزش دارد عید سعید غدیر خم و عید
فطر و عید قربان و روز جمعه است. اما عید نوروز آنقدر ارزش
ندارد که مردم این همه وقت و نیرو برای آن صرف می‌کنند.

امام امت علیه السلام فرمودند: «نوروز عید ملی است، در همین عید
نوروز که این اندازه به فکر کفش و کلاه و لباس زن و بچه خود
هستیم، آیا به فکر فرزندان محروم و یتیم جامعه هستیم یا خیر؟ در
این ایام این همه تشریفات و تجملات، چند رقم میوه و شیرینی به
چه جهت باید فراهم شود؟ هفت سین چیه؟ ما چقدر گرفتار
خرافات هستیم؟ خود نوروز چیست که هفت سین آن باشد؟»

به منزل سیدی رفتیم که با پنج شش بچه در یک منزل ۲۲ متری
زندگی می‌کردند. حالا شما خانه‌هایی را می‌بینید گل، بلبل، گلخانه،
چمن، سبزه و سایر تشریفات، اگر واقعاً برخی از افراد گرفتار
تجملات خمس اموال خود را به سادات فقیر می‌دادند که دیگر آن
شخص نباید با چند بچه در منزل ۲۲ متری زندگی می‌کرد.

زندگی ساده فاطمه زهرا علیها السلام

حضرت فاطمه علیها السلام بسیار زندگی ساده‌ای داشتند. تعداد جهیزیه آن حضرت که ۱۷ یا ۱۸ قلم است در کتاب‌ها ذکر شده، حالا ببینید زندگی ما مسلمانان چه اندازه فاصله دارد با زندگی آن حضرت؛ چه اندازه گرفتار تشریفات و تجملات هستیم؟ سرویس چینی جدا، ملامین جدا، سرویس‌های دیگر جدا. در حدیث هست که به هر اندازه‌ای که از زینت و زیور و نعمت‌های دنیا استفاده کنیم در قیامت به همان اندازه از نعمت‌ها مقراض می‌شود. والله حضرت زهراًی مرضیه مانند برخی از خانم‌های زمان ما از منزل بیرون نمی‌آمدند با چادر کربناز و کفش‌های تقدیقی.

امام امت در تحریرالوسيله می‌نویسد: «يُسْتَحْبَطْ حِبْسُ الْمَرْأَةِ فِي الْبَيْتِ فَلَا تَخْرُجُ إِلَّا لِلضَّرُورَةِ» البته مسائل مملکتی مانند رأی دادن خانم‌ها یا راهپیمایی در زمان‌های خاص استثنائی است. اما این جور نباید باشد که مستول خرید غذا میوه و لباس و... خانم‌ها باشند، متأسفانه در نوع مجالس چه عروسی چه عزا، خانم‌ها پیشقدم هستند.

۴. هست عالی در ترکی

۱. شخصی آمد خدمت پیامبر اکرم ﷺ عرضه داشت من در دنیا
هر وقت دلم تنگ می شود به زیارت شما می آمدم، اما هم اکنون این
مطلوب به فکرم خطور پیدا کرده که در قیامت اگر درجه من با شما
تفاوت داشته باشد، من هرگاه بخواهم خدمت شما برسم شاید
نتوانم و به من اجازه ندهند. در این لحظه این آیه نازل شد؛ (وَمَن
يَطِعُ اللَّهَ وَ الرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ وَالصَّدِيقِينَ
وَالشَّهِدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَ حَسْنُ أُولَئِكَ رَقِيقًا)^۱ چقدر این شخص دارای
علو همت بوده که این مطلب را بیان کرده است.

۲. جعفر بن محمد عن آبائِه عليهم السلام قالَ كَانَ رَسُولُ اللهِ... عن ربيعة بن كعب
قالَ: قَالَ لِي ذَاتَ يَوْمٍ رَسُولُ اللهِ يَا رَبِيعَةَ خَدْمَتِي سَبْعَ سَنِينَ أَفْلَأْ تَسْأَلُنِي
حاجَةً فَقَلَتْ يَا رَسُولَ اللهِ أَمْهَلْنِي حَتَّى افْكُرْ فَلَمَّا أَصْبَحْتُ وَ دَخَلْتُ عَلَيْهِ قَالَ
لِي يَا رَبِيعَهُ هَاتِ حَاجَتِكَ فَقَلَتْ تَسْأَلُ اللهَ أَن يُدْخِلَنِي مَعَكَ الْجَنةَ فَقَالَ لِي
مَنْ عَلِمَكَ هَذَا فَقَلَتْ يَا رَسُولَ اللهِ مَا عَلِمْتُنِي أَحَدًا لَكُنِي فَكَرْتُ فِي نَفْسِي وَ
قَلَتْ إِن سَأَلْتَهُ مَا لَأَ كَانَ لَيْ إِلَى تَفَادٍ وَ إِن سَأَلْتَهُ عُمْرًا طَوِيلًا وَ أُولَادًا كَانَ

عاقبتهم الموت قال ربيعة فنكس رأسه ساعه ثم قال أفعل ذلك فاعنى
بكثرة السجود^۱

ربيعه بن كعب می گويد: پیامبر ﷺ به من فرمود: هفت سال به
من خدمت کردي، آيا هیچ درخواستي از من نداری؟ عرض کردم
به من مهلت دهيد تا در این زمينه فکر کنم.

فردا صبح به حضرت عرضه داشتم از خداوند برای من بهشت
را طلب کنید. حضرت به من فرمودند این نوع دعا کردن را چه
کسی به تو ياد داد؟ گفتم کسی به من اين دعا را نیاموخته، خودم
فکر کردم دیدم اگر ثروت بخواهم از بین می رود، اگر عمر طولانی
بخواهم عاقبت آن مرگ است، از این رو این درخواست را مطرح
کردم. حضرت پذيرفتند، بعد فرمودند مرا به زيادي سجده در اين
زمينه کمک کن.

۳. امام مجتبی علیه السلام ۲۵ بار پياده به حج مشرف شدند، به حدی که
پای مبارک ايشان ورم کرد. به حضرت گفتند سوار بر مرکب شويد
تا ورم پای شما از بین برود. فرمودند:
در اثناء راه به منزلی می رسیم شخص سیاهی در آنجا هست که
همراه او روغنی است که برای ورم پای من مفید است، روغن را از

او بخرید و چانه نزنید. حضرت به مأمور خود پول دادند که روغن را از او خریداری کند. آن شخص سیاه پرسید روغن را برای چه کسی می‌خواهی؟ گفت برای امام حسن مجتبی علیه السلام. گفت مرا نزد آن بزرگوار ببرید. وقتی مشرف شد، گفت یابن رسول الله من از شما پول نمی‌خواهم، از خدا بخواهید به من پسری عنایت کند که شما خاندان را دوست داشته باشد، «و لکن أَدْعُ اللَّهَ أَنْ يَرْزُقَنِي وَلِدًا سُوَّيَا ذَكْرًا يُحَبُّكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ». ^۱ چه اندازه این انسان زرنگی بوده است. اگر امام معصوم به من و شما پول بدھند افتخار می‌کنیم، اما این شخص پول نگرفت و لکن درخواست بهتری کرد که فرزندش محب اهل بیت باشد.

۴. نمونه دیگر در همت عالی، آن شخص سلمانی است که وقتی سر و صورت حضرت رضاعیه علیه السلام را اصلاح کرد، امام علیه السلام وسائل و ابزار سلمانی و آرایشی او را تبدیل به طلا کردند، آن شخص گفت: یابن رسول الله من طلا نمی‌خواهم، طلا چه دردی را از من دوا می‌کند؟ فقط هنگام مرگ به فریاد من برسید. این فکر را گویند فکر الهی و ریانی: امام فرمودند این طلاها نزد تو باشد، به هنگام مرگ هم نزد تو خواهم آمد.

۵. آقای واله می‌فرمود: یک روحانی به من گفت در ۱۳ ربیع از

امیر المؤمنین علیه السلام درخواست کردم عیدی من انقطاع عن الخلق باشد و نشانه دادن این عیدی این باشد که یک انگشتربی نیز به من هدیه کنید. آن روحانی گفت وقتی به منزل رفتم به من گفتند یک شخصی برای شما انگشت آورده است "بارک الله به این همت والا" امام صادق علیه السلام به نقل از رسول خدا علیه السلام از خداوند می‌فرماید: «لاقطعنْ أَمْلَكْ كُلَّ مُؤْمِنٍ يَأْمُلَ غَيْرَيْ وَلَا كَسْوَنَهْ تُوبَ الْمُذَلَّةَ فِي النَّاسِ». ^۱

۵. تلاش افراطی در زندگی

شخصی به امام صادق عرضه داشت شما کار خود را بر چه اساسی بنا نهادید «علی ماذا بنت امرک؟» حضرت فرمود: بر چهار امر کار خود را پایه‌گذاری کردم؛ ۱. دانستم که عمل مرا غیر از خودم انجام نمی‌دهد لذا تلاش و کوشش کردم؛ «علمتُ أَنَّ عَمَلِي لَا يَعْمَلُهُ غَيْرِي فَاجْتَهَدْتُ». ۲. دانستم که خداوند بر من مطلع و آگاه عمله است، خجالت کشیدم «علمتُ أَنَّ اللَّهَ مَطْلَعٌ عَلَى فَاسْتَحْيِيتُ». ۳. دانستم رزق مرا دیگری نمی‌خورد، آرام شدم «علمتُ أَنَّ رَزْقِي لَا يَأْكُلُهُ غَيْرِي فَأَطْمَأْنَتُ». ۴. دانستم آخر کار زندگی من مرگ است آمادگی پیدا کردم «علمتُ أَنَّ آخِرَ امْرِي الْمَوْتُ فَاسْتَعْدَدْتُ». ^۱

این همه تلاش برای به دست آوردن پول و این همه بازارگرمی و تبلیغات راست و دروغ را به هم بافتند به چه جهت؟ چه کسی می‌خواهد استفاده کند؟ و چه کسی در قبر می‌خواهد جواب بدهد؟ خاندان وحی از من و شما توقع قناعت دارند، والله پیامبر مثل من و شما زندگی نمی‌کردند.

توجه به مادیات عامل دوری از معنویات

۱. در اکثر مجالس عروسی که برپا می‌شود مردم با خوردن غذاها و شیرینی‌جات متنوع، دیگر نمی‌توانند توفیق نمازش ب را داشته باشند یا اینکه در برخی از مجالس محروم و نامحرم کنار هم می‌نشینند و جوک می‌گویند و می‌خندند. شخصی آمد خدمت امام صادق علیه السلام گفت از نماز شب محروم می‌شوم. حضرت فرمودند: گناهِ روز باعث محرومیت از نماز شب است؛ «انتِ رجل قد قیدتک ذنویک». ^۱

برنامه‌های تلویزیون هرچند حلال و پاک باشند اما هرگز با تلاوت قرآن و دعا برابری نمی‌کند و نوعاً سرگرمی به این فیلم‌ها و سریال‌ها، مانع توجه به خداوند است. وقتی برخی از مردم ۲۰۰ هزار تومان پول می‌دهند برای خریدن گل در تشییع جنازه، دیگر توفیق خدمت به نیازمندان سلب می‌شود. وقتی پول برای خرید اجناس عتیقه مانند آفتابه لگن زمان ناصرالدین شاه داده می‌شود، دیگر نوبت نمی‌رسد که به جهیزیه دختران محروم کمک کنیم.

ع. رفوزگی در امتحان الٰی

یکی از سنت‌های الٰی موضوع امتحان است. حضرت علی علیہ السلام می فرماید: «ثلاثٌ يمتحن بها عقولُ الرجالِ السالُ والولایةُ والمصیبةُ»^۱ امتحان بسیار چیز خوبی است چون عامل رشد و تکامل بشر است. اگر امتحان بد بود که در مدارس و دانشگاه‌ها از فرزندان من و شما امتحان نمی‌گرفتند. هر کس به نوعی امتحان می‌شود، رئیس هیئت به یک نوع، رئیس کارخانه به نوعی دیگر، فرمانده جنگ به یک نوع، من و شما به یک نوع امتحان می‌شویم.

عبدالله ابن عباس فرمانده لشکر امام حسن مجتبی علیہ السلام بود، از طرف معاویه نیم میلیون برای او آوردند، امام را رها کرد و رفوزه شد. شخصی خانه ۴ طبقه می‌سازد، آفتاب و آسایش ۶ خانه را از بین می‌برد. این آقا هم در امتحان به وسیله پول زیادی رفوزه شده است.

من و شما هم در قضاوت‌هایی که برای افراد می‌کنیم چون درست قضاوت نمی‌کنیم، رفوزه می‌شویم. یکی از راههای موفقیت

در امتحان خواندن دعاها است از جمله این دعای نبوی «أَعُدُّتْ لِكُلِّ هُولٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلِكُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ مَا شاءَ اللَّهُ وَلِكُلِّ نِعْمَةً الْحَمْدُ لَهُ وَلِكُلِّ رِحْمَةٍ الْكَفْرُ لَهُ وَلِكُلِّ مُصِيبةٍ أَتَاهُ اللَّهُ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعٌ وَلِكُلِّ عُدُوٍّ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَلِكُلِّ طَاعَةٍ وَمَعْصِيَةٍ لَا حُولَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».^۱

علت خلیل شدن حضرت ابراهیم علیه السلام

از جمله پیامبران بسیار بزرگ الهی حضرت ابراهیم علیه السلام است. در جمع تمام انبیاء تنها حضرت ابراهیم است که خداوند او را خلیل خویش قرارداده است (وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا)، در اینکه به چه جهت به این مقام رسیده‌اند، روایات مختلف است از جمله اینکه: احدی را از در خانه خود محروم نکرد و از غیرخداوند سوال نکرد. امام رضا علیه السلام فرمودند «إِنَّمَا اتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا لَأَنَّهُ لَمْ يَرَدْ أَحَدًا وَلَمْ يَسْأَلْ أَحَدًا». ^۲ دوم اینکه برپیامبر اکرم علیه السلام زیاد صلووات می‌فرستاد. سوم اینکه زیاد سجده می‌کردند «كثرة سجوده على الأرض». سهم ما از عمر همین چند سالی است که زندگی می‌کنیم، دیگر به این دنیا برنمی‌گردیم. اگر بخواهیم ما هم مانند حضرت ابراهیم علیه السلام دوست خدا شویم چنان که در زیارت امین الله می‌گوییم

۱. بحار الانوار ج ۸۴ ص ۵

۲. نساء ۱۲۵

۳. وسائل ج ۴۱/۹

«محبوبیة فی أرضک و سماکنک»، باید همان راه ایشان را طی کنیم، مثلاً وقتی کسی به ما مراجعه می‌کند که واقعاً نیازمند است، از خدمت به او مضایقه نکنیم و او را محروم برنگردانیم. علاوه روحیهای داشته باشیم که در زندگی از کسی به جز خداوند متعال سوال نکنیم و کشکول گدایی خود را نزد هر کسی نبریم، امامان از ما انتظار دارند عزت نفس خود را حفظ کنیم.

تذکر به مسئولین

آفایان هر مسئولیتی که در نظام جمهوری اسلامی دارند، مبادا قضیه علی بن یقطین را فراموش کنند. وقتی که علی ابن یقطین خدمت امام کاظم علیه السلام رسانید، او را نپذیرفتند. علت را جویا شد، حضرت فرمودند: به چه جهت ابراهیم جمال (شترچران) را نپذیرفتی؟ با اینکه او مشکلی داشت و تو می‌توانستی مشکل او را حل کنی. پرسید: چگونه می‌توانم جبران کنم؟ حضرت فرمودند: نیمه شب می‌روی به قبرستان بقیع، مرکبی آنجا آمده است، سوار آن می‌شوی تو را به منزل ابراهیم می‌رساند. همین کار را کرد، سوار مرکب شد تا به منزل او رساند. درب زد.

گفت: کیست این موقع شب منزل من آمده؟ گفت: وزیر هارون، علی ابن یقطین هستم. تعجب کرد، وقتی بیرون آمد گفت: به جهت

بی اعتنایی بر تو، امام کاظم علیه السلام مرا نپذیرفتند. اکنون بیا و پای خود را به صورت من بگذار تا امام از من راضی شود. ابراهیم راضی نمی‌شد، لکن علی ابن یقطین اصرار زیاد کرد تا این عمل را انجام داد. بعد که خدمت امام کاظم علیه السلام رسید، او را به حضور پذیرفتند.

فهمیدن اسرار خلقت

اسرار خلقت در نظام هستی را ما نمی‌فهمیم. اگر حضرت موسی علیه السلام متوجه اسرار بعضی از امور نیست و حضرت خضر او را متوجه می‌کند، حالا با این احوال آیا شما انتظار داری که اسرار خلقت را درک کنی؟ اگر انسان تسلیم خداوند باشد، دیگر به کارهای خداوند اعتراض نمی‌کند که چرا باران نیامد، چرا باران زیاد آمد؟ چرا هوا زیاد گرم است؟ چرا هوا خیلی سرد است؟

۷. اثر عل خیر و شر

دین ما دین علم و معرفت است. هر کاری که انجام می‌دهیم باید بر طبق دلیل و منطق باشد. این که می‌گویند روز ۱۳ فروردین نحس است، باید پرسید به چه دلیل؟ واقعاً میان ۱۲ فروردین چه فرقی وجود دارد؟ تعطیل کردن مغازه و رفتن به تفریح خارج از شهر به خاطر نحوست، خرافات است. نحوست روزگار مربوط به اعمال خود مردم است. امام صادق علیه السلام فرماید: «انکم فی آجال منقوصة و اعمال محفوظة و الموتُ يأتي بغته من يزرع خيراً يحصد غبطةً و من يزرع شراً يحصد ندامة لکل زارع ما زرع لا یسق بطشی بحظهٔ و لا یدرک و یحصد ما لم یقدّر له». ^۱

از مكافات عمل غافل مشو
گندم از گندم بروید جو ز جو
نام فروردین نیارد گل به باع
شب نگردد روشن از اسم چراغ
هیچ اسم بی مسمی دیده‌ای
یا ز گاف و لام گل، گل چیده‌ای
هیچ گندم کشته‌ای جو بر دهد
یا که دیدی اسب گره خر دهد؟

فرزند امام صادق علیه السلام بیمار شد، حضرت متوجه شدند فرزندشان به کنیز منزل تندا کرده، امام به کنیز فرمود: «فرزند مرا بپخش و عفو کن». تا کنیز عفو کرد، همانجا فرزند امام شفا پیدا کرد. امام عرضه داشتند: خداوندا تو را شکر می‌کنم که عقوبت فرزندم را به قیامت نینداختی.

اثر مال حرام

امام صادق علیه السلام فرمودند: «من جمیع مالاً من محاوش أذهب الله ماله فی نهابِ». ^۱ شخص خراسانی به امام عرضه داشت فارسی بفرماید تا ما هم بفهمیم. حضرت فرمود: (از باد آید به دم شود). در ایام جوانی برای منبر رفتن به طبس رفتم، یک روحانی روی منبر این قضیه را بیان کرد که تا بهحال بنده در کتابی ندیده‌ام، ولی مطلبی است مطابق با حقیقت؛ زنی بود شیر می‌فروخت اما گاهی آب داخل در شیر می‌ریخت و غش می‌کرد.

زن از دنیا رفت و پول‌های خود را در صندوق گذاشته بود. این صندوق پر از پول به فرزندش که مسئول کشتی (ناخدا) شده بود، به ارث رسید. او این صندوق را به همراه خود می‌برد، یک مرتبه متوجه شد سروصدای بلند شده، پرسید چه خبر است؟ گفتند یک

میمون داخل کشته آمده و تمام پول‌هایی را که داخل صندوق بوده به دریا ریخته است.

این عمل مصدق همان سخن امام صادق علیه السلام است که «از آب آید به دم شود» یعنی پولی که از آب آید باید به آب وارد شود. آری «باد آورده را باد می‌برد».

اثر اخلاق

هر کاری انجام می‌دهیم برای رضای خدا باشد. مسجد ساختن، درمانگاه ساختن، به مجلس ترحیم رفتن، عزاداری کردن و نذر کردن. «حنه» مادر مریم وقتی احساس کرد حامله است، نذر کرد فرزندش خدمتگذار مسجد باشد؛ (ربِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا).^۱ وقتی شوهرش عمران متوجه شد، گفت چرا چنین نذری کردی شاید فرزند تو دختر باشد و همین طور هم شد، وقتی وضع حمل کرد دید فرزندش خداوند! (ربِّ إِنِّي وَصَنَعْتُهَا أُنْشِي وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئِنْسَ الذَّكْرُ كَالْأَنْشِي)^۲ این زن از آنجا که نذرش برای رضای خدا بود، نه برای کسب شهرت و نه برای خودنمایی، لذا خداوند متعال حضرت مریم علیها السلام را به او عنایت فرمود که مادر یک پیامبر شد به نام حضرت عیسیٰ علیه السلام.

۱. آل عمران ۳۵

۲. آل عمران ۳۶

۸. وظیفه ما در عصر غیبت

انسان در عمل به احکام شرعی یا باید مجتهد باشد یا مقلد و یا محتاط و فقیه جامع الشرایط کسی است که بتواند احکام الهی را از روایات معصومین علیهم السلام استنباط کند، به علاوه بتواند خود را از گناه حفظ نماید؛ «فَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنَ الْفَقِهَاءِ صَانَتْ لِنَفْسِهِ حَافِظًا لِدِينِهِ مُخَالِفًا لِهَوَاهُ مُطِيقًا لِأَمْرِ رَبِّهِ فَلِلْعَوَامِ أَنْ يَقْلِدُوهُ وَذَلِكَ لَا يَكُونُ إِلَّا بِعِصْمَةِ فَقِيهٍ الشِّيَعَةِ لَا كَلْمَهٍ»^۱ وظیفة همه ما در عصر غیبت عمل به رسالت مجتهد است و سخن هیچ کس در زمان غیبت در عمل به احکام برای ما حجت شرعی نخواهد بود، نه سخن مهندس، نه دکتر، نه پروفسور، نه فردی که به اروپا رفته. بنده با اینکه شصت سال عمر دارم نمی‌توانم احتیاط کنم و پنجاه سال دیگر هم که درس بخوانم، استعداد فقیه و مجتهد شدن را ندارم، از این‌رو مقلد هستم.

وجوب امر به معروف

یکی از واجبات امریه معروف است که حضرت زهراء علیها السلام در

خطبه خود به آن اشاره کردند. حضرت علل احکام را بیان کردند: «فرض الله الایمان تطهیراً لكم من الشرك والصلة تزیهاً من الكبر وصلة الرحم منماه للعدد والزکاة نماء في الرزق والأمر بالمعروف مصلحة للعامة». ^۱

اصلاح جامعه دراین است که امر به معروف احیاء شود و نمیرد. امر به معروف بر همه واجب است. در بازار، در اداره، در کوچه و خیابان، در کوپه قطار، در هوایپما، در همه اقشار، به پدر باید گفت، به پسر باید گفت، به همسر باید گفت، به رفیق باید گفت، به همکار باید گفت، طرح باید ریخت، نوار باید تکثیر کرد، تکلیف به مالایطاق که نکردند، البته با وجود چهار شرط ۱.علم به معروف و منکر لازم است ۲.احتمال تأثیر بدهم ۳.احتمال ضرر جانی یا مالی ندهم ۴.طرف اصرار بر گناه نداشته باشد، که البته این شرائط همه جا فراهم نیست.

عدم مجوز برای ریش تراشی

در حجره تجاری یکی از دوستان بودم، شخصی وارد شد که ریش خود را کوتاه کرده بود، من صلاح ندیدم در آنجا او را نصیحت کنم، زیرا در حدیث است «من وعظ آخاه سرآ قد زانه و من وعظ آخاه علانیة»

فقد شانه»، وقتی آن شخص خارج شد گفتم برادر شما چرا ریش خود را می‌تراشید؟ ناراحت شد، برگشت نزد آن تاجر. به او گفت آیا تا به حال من دروغ گفته‌ام؟ گفت خیر. گفت خیانت کردام؟ گفت خیر. پس چرا این شیخ به من اعتراض می‌کند و می‌گوید چرا ریش خود را تراشیده‌ای؟ او خیال می‌کرد که اگر دروغ نگفت و خیانت نکرد، دیگر مجوّز برای ریشتراشی دارد.

ضرورت تبلیغ

مرحوم بہلول می فرمودند: من به نجف برای تحصیل رفتم، به خدمت آیت الله سید ابوالحسن اصفهانی علیه السلام رسیدم و مقلد ایشان نیز بودم. ایشان به من فرمودند: به چه جهت به نجف آمدید؟ گفتم گفتم برای ادامه تحصیل. فرمودند: از چه کسی تقلید می‌کنی؟ گفتم از شما. فرمودند: اگر از من تقلید می‌کنی درس خواندن بر شما حرام است و منبر رفتن واجب، به جهت اینکه این وضعی که رضاخان درست کرده، تا آن زمانی که تو مجتهد بشوی دیگر مسلمانی باقی نمی‌ماند که از تو تقلید کند.

لزوم علم به احکام الهی به هنگام بیان

هنگامی که حکم مسئله‌ای را نمی‌دانید، بیان نکنید. مرحوم امام امت و آیت‌الله خویی به طور مطلق نمی‌گویند که اگر کسی مساوی به قبر امام معصوم نماز بخواند نمازش باطل است. سابقاً برخی از فقهاء این فتوا را می‌دادند، لکن فتوای فعلی این نیست، اما هم اکنون برخی از خادمان حرم یا برخی از زوار به برخی دیگر از مردم می‌گویند کنار قبر امام نماز خواندن باطل است، با اینکه نماز درست است، یا اینکه اگر مرد و زن کنار هم بایستند و نماز بخوانند بعضی از مردم می‌گویند نماز باطل است، با اینکه نماز درست است. بنابراین وقتی که حکمی را ندانستید و بیان کردید خودتان را خسته کردیده‌اید و زائر امام معصوم را هم ناراحت کرده‌اید. علاوه براین هیچ اجری هم به شما نمی‌دهند.

روضه سخت نخواندن

مرحوم بہلول می‌فرمودند: ما حق نداریم روضه‌های سخت بخوانیم که حرمت و عظمت امام علیہ السلام از بین برود. مردم می‌خواهند گریه بکنند، می‌خواهند گریه نکنند.

۹. موعظه لقمان ولزوم ادب ومراقبت

از جمله نصایح حضرت لقمان این چهار جمله است که عامل خوشبختی است؛ «اذا كنتَ فِي الصَّلَاةِ فاحفظْ قلبكَ وَ اذَا كُنْتَ عَلَى
الْمَايَدَةِ فاحفظْ حلقكَ وَ اذَا كُنْتَ بَيْنَ الْغَلَقِ فاحفظْ لِسانكَ وَ اذَا كُنْتَ فِي
بَيْتِ الْغَيْرِ فاحفظْ عينكَ»^۱، بنابراین انسان مسئولیت دارد. ما حق نداریم هر حرفی را بزنیم و هرجا دلمان خواست برویم. حق نداریم هر غذایی را بخوریم «لیسَ لَكَ ان تجلسَ مع من شئتَ لیسَ
لَكَ ان تقولَ ما شئتَ».

امام کاظم علیه السلام وقتی از کنار منزلی عبور می‌کردند صدای آواز شنیدند، از شخصی که بیرون آمده بود پرسیدند: صاحب منزل بنده است یا آزاد؟ گفت آزاد. صاحب منزل وقتی متوجه این قضیه شد به دنبال آن شخص که امام کاظم علیه السلام بود راه افتاد و گفت من تویه کرده‌ام، من بنده‌ام نه آزاد. نام آن شخص بُشر حافی است.

مراقبت مادر مرحوم مجلسی

در روز عید غدیر ۳ تومان عیدی به مجلسی اول و برادرش دادند. اینها گفتند: ما وقتی قبول می‌کنیم که مادرمان اجازه دهد، وقتی از مادر سوال کردند، ایشان گفته بود فرزندان! من با ۱۴ قازبیگی (پول رایج آن زمان) شما را اداره می‌کنم، اگر این پول در زندگی شما باید آنگاه وضع زندگی شما عوض می‌شود و به غذا و لباس خوب که عادت کرده، بعد از تمام شدن این پول در آینده به شما سخت می‌گذرد.

یک همسنگی بندۀ دارم، می‌گوید: من یک بالشت دارم، اگر به سفر ببرم خوابم می‌برد و آلا خوابم نمی‌برد. بنابراین کسی که عادت پیدا کرد به غذاهای خوب، وقتی در یک جا فراهم نبود به او سخت می‌گذرد.

آقای محدثزاده پسر مرحوم شیخ عباس قمی^{تکلیف} به بندۀ فرمودند: پدرم ۶ سال مراقبت داشتند تا اینکه گوش (دل) ایشان باز شد (و برخی از امور را متوجه می‌شدند). چه خوب است آدمی مراقب باشد، چه خوب است انسان در گفتار خود مؤدب باشد. شبی یک مستمند به مسجدالحمدی واقع در خیابان ۱۷ شهریور آمد و در برابر جمعیت گفت من محتاجم، به من کمک کنید، بعد گفت هر کسی به من کمک نکند نامرد است.

حرمت غیبت و دروغ

امام صادق علیه السلام خطاب به کعبه فرمودند: به خدا قسم حرمت مؤمن از تو بیشتر است. متأسفانه به نام تحلیل سیاسی از افراد زیادی غیبت می‌شود. میان حق و باطل چهار انگشت فاصله است، هرچه را به گوش شنیدید درست نیست، اگر انتقادی دارید نامه بنویسید به خود آن شخص بگویید. از گناهان بسیار بزرگ، مسأله دروغ و غیبت است. این دو گناه عبادات‌های من و شما را به آتش می‌کشد.

مرحوم شیخ انصاری علیه السلام در مکاسب محروم حدیثی را بیان می‌کنند که دروغ در ردیف شرک به خداوند است؛ «ألا أخبركم بأكبير الكبائر قالوا بلى فقال الا شراك بالله و عقوق الوالدين و قول الزور».

شیخ هاشم قزوینی در درس می‌فرمودند: در اصفهان ملک التجاری است که هفتاد کارگر دارد، اما همین آقا آن قدر کم فکر است که نمی‌تواند بیشتر از هزار تومان را بشمارد. بعد می‌فرمودند: اگر در زندگی دروغ گفتن نقش دارد، پس چگونه این تاجر کم فکر ملک التجار می‌شود و هفتاد تا کارگر را اداره می‌کند. امام سجاد علیه السلام می‌فرماید: «اتقوا الكذب في الصغير والكبير في كل جد و هزل فإن الرجل اذا كذب في الصغير اجترئ على الكبير». ^۱

شما تبلیغات دروغی که در بازار مسلمین هست را ببینید، مثلاً پشت شیشه مغازه می نویسند حراج واقعی یا ارزان‌تر از همه‌جا. گاهی انسان می خواهد یکی از اقوام و دوستان خود را به مجلس شورای اسلامی بفرستد، در کنار تبلیغات خود ده تا رقیب دیگر را خراب می کند و شخصیت آنها را از بین می برد تا بتواند رأی بیاورد. اگر در مجلسی برای شما چای آوردند و به چای میل دارید ولی می گویید نمی خواهم، این دروغ است، اما اگر بگویید چای نمی خورم، این سخن اشکالی ندارد.

۱۰. اهمیت نماز در مکتب اسلام

حضرت علی علیہ السلام در نامه‌ای به محمد بن ابوبکر می‌فرماید: «صل الصلوة لوقتها الموقّت و لا تُعجل وقتها لفراغ و لا تؤخرها عن وقتها لاشتغال واعلم انَّ كُلَّ شَيْءٍ مِنْ عَمَلِكَ تَبِعُ لِصَلَاتِكَ».^۱

مسئله نماز در مکتب اسلام دامنه وسیعی دارد. والله نه من می‌دانم، نه شنیده‌ام، نه مطالعه کرده‌ام، دیگران هم مثل بندۀ هستند. در روایات است که هر مشکلی داشتید نماز بخوانید، دردرس هستی نماز بخوان، درد پا هستی نماز بخوان، قرض داری نماز بخوان، حافظه‌ات کم شده نماز بخوان، رزق تو کم شده نماز بخوان، حاجت داری نماز بخوان، نماز پل ارتباط با خداوند است که انسان را از گناه نگه می‌دارد.

نماز به تعبیر حضرت فاطمه علیها السلام غرور و تکبررا از بین می‌برد؛ «تنزیها من الکبیر». اگر کسی پشت میز نشسته و با ارباب رجوع تند برخورد می‌کند و گرفتار تکبر و غرور است، بداند که نمازش درست نیست، و آلا می‌باشد غرور او از بین می‌رفت.

امیر المؤمنین علیه السلام از اصحاب خود پرسیدند: امیدوارترین آیه قرآن کدام است؟ هریک آیه‌ای را بیان کردند، حضرت نپذیرفتند و در نهایت فرمودند: امیدوارترین آیه در قرآن مربوط به نماز است؛ (إنَّ الْحُسَنَاتِ يُذَهِّنُنَّ السَّيِّئَاتِ). در روایات دیگر فرمودند آیه شفاعت است؛ (وَالْسَّوْقَ يُغْطِيكَ رَبِّكَ فَتَرْضَى)!

روایتی است در جلد ۵ وسائل الشیعه که پیامبر تصمیم گرفتند کسانی که به مسجد نمی‌آیند منزلشان را آتش بزنند (البته پیامبر این کار را نکردند، به منظور تذکر به مردم هشدار دادند)، وقتی خبر منتشر شد، شخص نایبنایی به پیامبر عرضه داشت گاهی شخصی نیست مرا کمک کند به مسجد بیایم. حضرت فرمودند: یک نخ یا رسیمانی از خانه‌ات به مسجد بکش و از این طریق در مسجد حضور پیدا کن.

سیوه بزرگان در اهتمام به نماز

الف. آیت الله سید احمد خوانساری و اهمیت نماز:

مرحوم سید علی قاضی علامه طباطبائی فرموده بود
دنیا می‌خواهی، نماز شب، آخرت می‌خواهی، نماز شب.
آیت الله سید احمد خوانساری فرمودند: اول وقت نماز بخوانید

و با حضور قلب نماز بخوانید و با طمع بهشت نماز نخوانید. ایشان از سن نوجوانی تا ۹۸ سالگی نماز ۵۱ رکعت خواندند.

بنده به تهران منزل ایشان رفتم، فرزندشان جعفر به من گفتند این دوره سوم است که پدرم نمازشان را اعاده می‌کنند و وصیت کردند کتاب‌های مرا بفروش و فرش منزل را با اجازه ورثه بفروشند و برای ایشان نماز بخوانند. آیا مرحوم سید احمد خوانساری بیکار بودند یا برای وقت خود ارزش قائل نبودند که این اندازه نماز می‌خوانند؟ امام امت برای ایشان نامه نوشتند که من از شما برای عاقبت بخبری خود التماس دعا دارم

ب. تقیید امام امت به نماز اول وقت:

فرزند امام امت می‌گفتند پدرم به هنگام مریضی به من فرمود به هنگام نماز مرا بیدار کن، من هم ده دقیقه بعد از اذان ایشان را بیدار کردم. فرمود پسرم من نوعاً نمازم را در اول وقت می‌خواندم، چرا در زمانی که عمر من دیگر تمام شده به هنگام اول وقت مرا بیدار نکردم؟

جناب آقای صیاد شیرازی می‌گفتند در زمان جنگ با امام امت مشغول صحبت بودیم، یک مرتبه امام بلند شدند که بروند، آقای هاشمی رفسنجانی پرسیدند مگر حال شما مساعد نیست؟ امام امت فرمودند مگر نمی‌بینید مؤذن اذان می‌گوید.

ج. تفاوت بالاشهری‌ها با پایین شهری‌ها:

آقای مشتاقیان می‌گفتند شبی در مشهد به قسمت بالاشهر رفتم و شب در منزل شخصی خوابیدم. صبح برای نماز بیدار شدم و بیرون آمدم، به چهار مسجد که در بالاشهر بود مراجعه کردم، هر چهار مسجد بسته بود، آخرالامر به یک منزل زنگ زدم، گفتم اجازه بدھید من یک وضو بگیرم تا نماز صبح من قضا نشود، بعد می‌فرمودند در خیابان طبرسی در محله‌ای که ما زندگی می‌کنیم، چهار مسجد وجود دارد که در هر چهار مسجد نماز جماعت خوانده می‌شود.

یکی از علماء می‌گفت من به لاهیجان رفته بودم، از بس در آن شهر آلوگی به گناه را دیدم روزی دو رکعت نماز می‌خواندم تا خداوند مرا حفظ کند. چرا امام صادق علیه السلام احتضار موضوع نماز را مطرح کردند و هیچ موضوع دیگری را بیان نکردند و فرمودند: «انْ شَفَاعَتَا لَا تَنَالُ مُسْتَخْفَأً بِالصَّلَاةِ». ^۱

لذا بی‌توجهی کردن به نماز عقوبت دارد، در روایات است هر کس به نماز بی‌توجه باشد، پانزده عقوبت دارد. آقای واله می‌فرمودند: روزی می‌خواستم بروم مسجد برای نماز، لحظاتی به نماز مانده بود، گفتم اول بروم از لبنتانی ماست برای منزل بخرم

۱. وسائل الشیعه ج ۴ ص ۵

بعد به مسجد می‌روم تا سطل ماست را خریداری کردم. در بین راه یک مرتبه تَه سطل کنده شد و همه ماست‌ها به زمین ریخت.

فایده کمک خواستن از نماز

۱۱ بار منصور دوانيقى امام صادق علیه السلام را احضار کرد. پيش از آن که حضرت نزد منصور برود به آن مأمور فرمود اجازه بده دو رکعت نماز بخوانم. وقتی نزد منصور رفت نخست منصور غضب می‌کرد، اما یک مرتبه خشم و غضبیش از بین می‌رفت و به امام احترام می‌کرد. امام این جملات را نزد منصور می‌خواند «حَسِبَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسِبَ الْخَالِقَ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسِبَ مَنْ هُوَ حَسِبٌ». گاهی می‌فرمودند «ما شاء الله لا يأتي بالخير الا الله ماشاء الله لا يصرف السُّوءَ إلَّا اللَّهُ مَا شاءَ اللَّهُ لَا حُولَ وَ لَا قُوَّةَ إلَّا بِاللَّهِ».^۱

سؤال؛ آیا امام نیاز به خواندن نماز داشتند تا از شر منصور محفوظ بمانند، با این‌که اگر اشاره کنند تاج و تخت او در هم می‌ریزد؟ این کار امام صادق علیه السلام برای من و شما درسی است که به هنگام مشکلات به خدا پناه ببرید» متأسفانه جامعه ما نسبت به نماز بی‌توجه است. گاهی ۵۰۰ نفر نماز میت می‌خوانند، لکن %۹۰ نماز میت را بلد نیستند، جز اینکه تکبیرات آن را می‌گویند. با اینکه

۱. کافی ج ۲ ص ۵۴ و بحار الانوار ج ۱۰ ص ۱۰۲

اذکار آن واجب است خوانده شود، اما مردم سکوت می‌کنند.

توجه به نماز در شب معراج

پیامبر اکرم ﷺ در شب معراج به اماکن مختلفی رفتند و در همه‌جا دستور داده شد اینجا نماز بخوان از جمله: بيت المعمور، بيت اللحم (محل ولادت حضرت عيسى عليه السلام)، طور سینا (محل مناجات حضرت موسى عليه السلام)، مسجد مدینه، مسجد کوفه. در روایت آمده است: نماز آخرين وصیت انبیاء است؛ «أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللهِ عَزَّوَجَلَ الصَّلَاةُ وَهِيَ أَخْرُ وَصَاحِبَا الْأَنْبِيَاءِ». ^۱

متأسفانه در جامعه ما نماز وضع خوبی ندارد، به جهت رفتن به عروسی نماز بسیاری از مردم قربانی می‌شود، حالاً بحمد الله یک مقدار فعالیت‌هایی برای نماز انجام می‌شود، مانند سمینار نماز که از طرف جناب آقای قرائتی برگزار می‌شود و ایشان چند کتاب درباره نماز نوشته‌اند.

۱۱. معلمات مخصوصین

۱. فضیلت پیامبر اکرم ﷺ بر سایر انبیاء:

رؤسای یهود نزد پیامبر ﷺ آمدند، گفتند: گمان می‌کنی شما رسول خداوند هستی نظیر موسی و سایر انبیاء؟ حضرت فرمودند: در این که من رسول خدا هستم، آری، اما اینکه بگوییم نظیر موسی و سایر انبیاء هستم، چنین حرفی را نگفتم و آنچه را خداوند تعظیم نموده از قدر و منزلت من، آن را نیز کوچک نمی‌شمارم، بلکه خداوند به من فرموده: فضیلت تو بر جمیع انبیاء و مرسلین و ملاتکه مقریین مانند فضیلت «من رب العزة» بر همه مخلوقات جهان است. آنها تصمیم گرفتند پیامبر را به خاطر این سخن به قتل برسانند ولی نتوانستند و ناکام ماندند؛

«فقال رؤسائهم يا محمد جئت تزعع انك رسول رب العالمين نظير موسى و سایر الانبياء المتقدمين ف قال رسول الله أما قولی انى رسول الله فنعم و اما ان قولی انى نظير موسى و سائر الانبياء فما أقول هذا و ما كنت لاصفر ما عظمته الله تعالى من قدری بل قال ربی يا محمد ان فضلک على جميع الانبياء والمرسلين واللاتکه المقربین كفضلی و أنا رب العزة على سایر الخلق أجمعین فظل ذلك على اليهود و همّوا بقتله ... لا يقدر أن

یحرکها ویتحیروا...».^۱

۲. توسل به امامان علیهم السلام:

امامان معصوم به حدی عظمت و جلالت دارند که انبیاء الهی در مشکلات به آنها متول می شوند، در روایت است وقتی حضرت موسی علیه السلام خواست عصا را به سنگ بزند تا چشمه آب بجوشد این دعا را خوانده است: «اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَ بِحَقِّ عَلَى سَيِّدِ الْوَصِيَّاتِ وَ بِحَقِّ فَاطِمَةِ سَيِّدِ النِّسَاءِ وَ بِحَقِّ الْحُسَنِ سَيِّدِ الْأُوْلَيَاءِ وَ بِحَقِّ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الشَّهَادَاتِ وَ بِحَقِّ عَتَرَتِهِمْ وَ خَلْفَانَهُمْ وَ سَادَةِ الْأَصْفَيَاءِ». ^۲

۳. لطف امامان به شیعیان:

انسان هر امتیازی که دارد در رأس آن خاندان اهل بیت علیهم السلام آن امتیاز را دارند و به برکت آنها کمالات به دیگران داده شده است. مرحوم علامہ شبیر در خواب می بیند امام کاظم علیه السلام یک قلم به ایشان لطف کردند، حال آثار پربرکت ایشان را ببینید (حق الیقین، تفسیر شبیر، اخلاق شبیر و...). شیخ جعفر شوشتری علیه السلام کم حافظه بود، امام حسین را در خواب می بیند که دو سه لقمه غذا به او می دهد، بعد از آن خوش حافظه شد. امام علیه السلام می فرماید:

۱. تفسیر برهان ج ۱ ص ۱۶۳ ذیل آیه ۴۴ بقره

۲. مستدرک ج ۵ ص ۲۳۶

«بِنَا وَاللهُ الْاَنْعَدِيْدَ لِدَوْلَةِ اللهِ».^۱

۴. عاقبت دشمنی با اهل‌البیت ﷺ:

ابوعینیه نقل می‌کند: شخصی آمد خدمت امام باقر^{علیه السلام} و گفت
یا بن رسول الله! من مرد فقیری هستم، پدرم با اینکه ثروت زیادی
داشت، لکن به جهت اینکه من به شما علاقمند بودم و او دشمن
شما بود، ثروت خود را از من مخفی کرد تا از دنیا رفت. حال
هرچه جستجو کردم ثروت او را پیدا نکردم. حضرت نامه‌ای
نوشتند و به من دادند، فرمودند: برو به قبرستان بقیع، در آنجا
بایست و بگو: «يا درجان»، شخصی عمامه به سر به طرف تو
می‌آید، نامه را به او بده و بگو من فرستاده محمد بن علی هستم و
از او بپرس پدرت پول‌ها را کجا مخفی کرده است؟ ابوغینیه
می‌گوید من به منزل امام باقر رفتم ببینم قضیه از چه قرار است،
دیدم همان شخص آمد گفت امر امام را امثال کردم و نامه را به
درجان دادم، ناگاه دیدم شخص سیاهی و به روایتی سگی را به
زنجبیر کشیده و به همراه آورد.

گفت این پدر توست، گفتم این پدر من نیست. گفت پدر
توست و لکن عذاب الهی او را به این صورت درآورده است، گفتم

تو پدر من هستی؟ گفت آری، این عذاب به جهت دشمنی با
اهل بیت و دوستی با بنی امیه است که مرا به این صورت درآورده
است و تو چون علاقمند به امام باقر بودی ثروتم را از تو مخفی
کردم، حالا بسیار پشیمانم.

فرزنند! اموال من در باغ در زیر درخت زیتون است، آنجا را
حفر کن، صد هزار درهم در آنجا پنهان کرده‌ام، مبلغ پنجاه هزار
درهم برای خودت باشد و پنجاه هزار درهم را به امام باقر تحويل
بده. راوی می‌گوید: امام باقر علیه السلام فرمود: این پشیمانی او زود است
که به حال او مفید باشد و عذاب الهی از او برطرف گردد.^۱

شکرگذاری بر نعمت‌ها

ابوهاشم جعفری به محضر پنج امام معصوم؛ امام رضا، امام
جواد، امام هادی، امام عسکری و امام زمان علیهم السلام رسیده، ایشان وضع
مالی خوبی نداشت، آمد خدمت امام هادی و نگفت من وضع
مالی ام خوب نیست زیرا کسانی که در سطح عالی خود را ساخته‌اند
اظهار حاجت نمی‌کنند، اما امام احساس کردند آمده گلایه کند از
فقر و تنگدستی.

حضرت شروع کردند یک مقدار از نعمت‌های خداوند را برای

او بر شمردند، فرمودند: خداوند به تو خيلي نعمت داده، تصميم
داري کدامين نعمت را شكرگزاری کنی؟

خدا به تو ايمان عنایت کرده که بدن تو بر آتش حرام شده
است، خداوند به تو عافيت و سلامتی داده که کمک بر اطاعت او
باشد و به تو قناعت مرحمت کرده که از بريز و بپاش خود را نگه
داری، اى اباهاشم اين امور را گفتم زيرا احساس کردم آمدی از فقر
شکایت کنی و هماکنون دستور دادم به تو صد دينار بدهند، آن را
تحويل بگير.

«قال ابو هاشم اصابتي ضيقه شديدة فصرت الى ابي الحسن على بن
محمد فاذن لي فلما جلست قال يا ابا هاشم اى^۱ نعم الله عزوجل عليك تريد
ان تؤذى شكرها قال ابو هاشم فوجهت فلم أدرما اقول له فابتدا^{الله} فقال
رزق الایمان فحرم بدنك على النار و رزقك العافية فأعانتك على
الطاعة و رزقك القنوع فصانك عن التبدل يا ابا هاشم انما ابتدتك بهذا
لأنی ظنت انک تريد ان تشکو الى من فعل بك هذا وقد امرت لك بمنأة
دينار فخذها». ^۱

۱۲. ولایت امام مخصوص بر هر موجودات

خداوند متعال ولایتی که به ائمه مخصوصین عنایت کرده به هیچ یک از انبیاء نداده است. ائمه مخصوصین ولی نعمت بر ۱۲۴ هزار پیامبرند. امام امت در کتاب «ولایت فقیه» خود می‌فرمایند: ذرات عالم هستی را خداوند در اختیار امام مخصوص قرار داده است. این سخن امام امت تأیید می‌شود به جمله‌ای که در زیارت جامعه است «و ذلَّ كُلَّ شَيْءٍ لِكُمْ» تمام موجودات زمین و آسمان و کیهان و کهکشان، جن و ملک و انسان‌ها، حیوانات گزنه و درنده دریا و صحراء، همه فرمان امام مخصوص را به جان می‌خرند.

ولایت تکوینی مخصوصین

خداوند متعال به جهت اینکه مخصوصین مطیع و عبد صالح او هستند، به آنها این قدرت را عنایت کرده که بتوانند در نظام هستی تصرف کنند و فرمان آنها را انس و ملک و جن می‌پذیرند؛ ۱. در روایت است حضرت فاطمه عليها السلام فرمودند: «و لقد كانت فاطمة مفترض الطاعة على جميع من خلق الله من الجن والانس والطيور و

الوحش و الانبياء و الملائكة». ^۱ در زیارت جامعه می خوانیم: «ذلَّ كُلَّ شَيْءٍ لِكُمْ».

۲. قدرت امام سجاد عليه السلام

حضرت می فرمایند: تمام موجودات جهان سخن ما را می پذیرند و اطاعت می کنند؛ «کل خلیقته منقاده لنا».^۲

۳. قدرت امام باقر عليه السلام

جابر بن یزید جعفی خدمت امام باقر عليه السلام رسید و تقاضای کمک کرد. امام فرمود: چیزی نزد من نیست که به تو بدهم «ما عندي من درهم»، بعد از لحظاتی کمیت شاعر خدمت امام رسید و قصیده‌ای در فضیلت اهل‌بیت خواند، حضرت او را به درون منزل برداشت و پای مبارک را به زمین زدند، زمین شکافته شد و شمشهای طلا مشاهده گردید، بعد حضرت فرمودند: «ان الله أقدرنا على ما نريد».^۳

۴. قدرت امام صادق عليه السلام

حضرت می فرمایند: «سبحان الذي سخر للامام كل شئ».

۵. قدرت امام حسین عليه السلام

حضرت می فرمایند: «ان الله امر كل شئ بالطاعة لنا»؛ در روایت

۱. دلائل الامامه طبری ص ۲۸

۲. صحیفه سجادیه دعای اول

۳. بحار الانوار ج ۴۶ ص ۲۳۹

است عبدالله لیشی گرفتار بیماری تب بود، وقتی امام حسین علیه السلام به عیادت او رفتند، به برکت ورود امام بیماری تب او خوب شد.^۱ امام حسین علیه السلام غیاث المستغیثین و کهف المستجيرین و باب نجات امت است.

۶. قدرت امام رضا علیه السلام

حمید بن مهران به حضرت رضا علیه السلام جسارت کرد، گفت اگر باران می‌بارد به جهت دعای شما نیست، بلکه فصل باریدن باران است، اگر خیال می‌کنید قدرت دارید، دستور دهید این عکس دو شیر در پرده مجسم شوند. حضرت غصب کردند و گفتند: ای دو شیر! این فاجر را بگیرید؛ «دونکما الفاجر». یک مرتبه دو شیر مجسم شدند و به حیات نحس او خاتمه دادند.

۷. قدرت امام جواد علیه السلام

شخصی آمد خدمت امام رضا علیه السلام و گفت آیا برای فرزند خود جواد الانم کاری ندارید؟ حضرت نامهای به او دادند که به فرزندش برساند. بعد امام جواد علیه السلام که در گهواره بودند فرمودند: محمد بن میمون چشم تو چطور است؟ گفت نایینا. حضرت از گهواره دست مبارک را دراز کرد و بر چشمان او کشید، بینا شد.

۸ قدرت امام کاظم علیه السلام

سعید بن مسیب گوید در زندان در کنار موسی بن جعفر علیه السلام بودم، حضرت فرمودند: می‌خواهی به مدینه بروی و احوال خانوادهات را بپرسی؟ گفتم آری. حضرت فرمودند: چشم خود را بیند. امثال کردم، مقداری با هم راه رفیم، فرمودند چشم خود را باز کن، باز کردم دیدم در مدینه هستم، فرمودند: برو احوال خانوادهات را بپرس. پس از مدتی فرمودند چشم خود را بیند، بستم، باز کن، باز کردم، دیدم در زندان هستم. در زیارت امام حسین علیه السلام می‌خوانیم: «ارادة الرَّبِّ فِي مُقَادِيرِ أَمْوَالِكَ تَهْبِطُ إِلَيْكُمْ وَتَصْدُرُ مِنْ بَيْوَتِكُمْ».^۱ شخصی بود به نام ذاذان، خیاط بود و در حال خیاطی شعر می‌خواند. حضرت به او فرمودند: چرا شعر می‌خوانی؟ گفت چیز دیگری بلد نیستم. حضرت فرمودند: قرآن بخوان. گفت دوست دارم، اما بلد نیستم. حضرت یک جمله به گوش او گفتند، حافظ قرآن کریم شد.^۲

۱. کافی ج ۴ ص ۵۷۷

۲. بحار الانوار ج ۴۲ ص ۱۷

۱۳. علم غیب مخصوصین ﷺ

- وقتی کفار از پیامبر تقاضای شق القمر کردند، حضرت خدیجه علیها السلام در حالی که باردار بودند نگران شدند که مبادا کفار کارشکنی کنند. در همین هنگام حضرت زهراء علیها السلام از درون شکم فرمودند: مادر غصه نخور «انَّ اللَّهَ مَعَ أُبْيِ». خداوند متعال حامی پدر من خواهد بود.
- کامل ابن ابراهیم آمد خدمت امام عسکری علیه السلام تا دو سوال را مطرح کند؛ او ل اینکه آیا سخن مفوضه درست است که خداوند جهان را به بندگان واگذار کرده است؟ دوم اینکه بهشتیان چه کسانی هستند؟ هنوز سوال خود را مطرح نکرده، پرده کنار رفت، حضرت مهدی علیه السلام با اینکه کودک بودند پاسخ سوال او را دادند، بعد فرمودند: دل ما ظرف اراده خداوند است.
- شخصی نزد امام صادق علیه السلام آمد، فرزند امام در گهواره بودند، امام صادق علیه السلام به آن شخص فرمود: برو به فرزندم کاظم سلام کن. حضرت کاظم علیه السلام فرمودند: خداوند به تو دختری عنایت کرده، اسم بدی برای او انتخاب کردی (حمیراء) که نام عایشه است، برو اسم

دخترت را تغییر بده.^۱

۴. شخصی آمد خدمت امام کاظم علیه السلام حضرت به او فرمودند: دین ما اجازه نمی‌دهد انسان به شخصی فحش دهد، چرا در بیابان وقتی درگیری پیدا کردید به برادرت فحش دادی؟ برادرت که فحش داده چند روز دیگر از دنیا می‌رود. این شخص گفت پس تکلیف من هم مشخص شد. حضرت فرمودند: آری تو هم به جهت فحش دادن می‌بايست از دنیا بروی، لکن به جهت اینکه به عمهٔ خود خدمت کرده ۲۰ سال به عمر تو اضافه شد.

۱۴. سیره امام حسین علیه السلام

۱. احترام به معلم؛

امام حسین علیه السلام پسری داشتند به نام جعفر. معلم هفت آیه از قرآن به او یاد دادند، امام به سبب این تعلیم هزار دینار طلا به او جایزه دادند و هزار حلقه یمنی به او بخشیدند. سوال؛ آیا این کار امام حسین علیه السلام برای من و شما درس نیست که به معلم فرزند خود احترام قائل شویم و از او تقدیر کنیم؟

۲. امام حسین علیه السلام و ساده زیستی؛

شخصی خانه‌ای ساخت که اندکی تجملاتی بود، امام حسین علیه السلام را به منزل خود دعوت کرد تا بدین وسیله منزل او به قدم امام متبرک شود. حضرت وقتی وارد منزل او شدند فرمودند: «آخریت دارک و عمرت دار غیرک عزگ من فی الارض و مقتک من فی السماء»؛ منزل آخرت خود را با این خانه تجملاتی ویران کردی و خانه‌ای که ارث به فرزندان می‌رسد آباد ساختی، مردم در زمین تو را عزیز می‌شمارند، اما فرشتگان نسبت به تو خشم دارند. آیا این سخن امام

حسین علیہ السلام برای من و شما درس نیست که یک مقدار از تشریفات زندگیمان بکاهیم و به محرومین کمک کنیم؟ علمای ما مانند آیت‌الله گلپایگانی و امام خمینی اگر تشریفاتی زندگی می‌کردند که به این اندازه نزد مردم عزیز نبودند.

۳. ریشه عظمت قمر بنی هاشم علیهم السلام

ریشه و اساس عظمت و جلالت حضرت قمر بنی هاشم در زیارتname آن حضرت بیان شده و آن اطاعت از خدا و عبد صالح بودن او است؛ «السلام عليك ايها العبد الصالح المطيع لله ولرسوله». امام کاظم علیه السلام نیز به عبد صالح معروف است. پیامبر اکرم علیه السلام نیز عبد صالح است؛ (سُبْحَانَ اللَّهِ أَسْرَى بِعَبْدِهِ...). قرآن کریم می‌فرماید: (أَنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّ الصَّالِحِينَ).

در حالات مرحوم عبدالله شوستری نوشتهداند کارهای ایشان یا واجب بوده، یا مستحب. ما نیز اگر بنده صالح خدا باشیم می‌توانیم به عظمت نائلشویم.

بندگی کن تا که سلطانت کنند
 تن رها کن تا همه جانت کنند
 بندۀ شیطانی و داری طمع؟
 تا ستایش همچو یزدانست کنند
 سربنه بر کف بروی برکوی دوست
 تا چو اسماعیل علیه السلام قربانست کنند
 همچو سلمان در مسلمانی بکوش
 ای مسلمان تا که سلمانت کنند

ای حسین از یاد ایامت دلم را غم گرفت
 هر زمان نام تو را بردم مرا ماتم گرفت
 بر تو می‌سوزد دل هر مؤمن و هر کافری
 تو حسینی و تو را نتوان به دست کم گرفت
 بلبلان را شور سودای تو در شیون فکند
 دامن گلزار را خون تو در پرچم گرفت

۱۵. عنایت مخصوصین علیهم السلام

۱. عنایت امام حسین علیه السلام

آقا باقر بهبهانی نقل می‌کند: مردی از ایران به آذربایجان رفت، در آنجا علاقمند به یک دختر مسیحی شد، وقتی خواستگاری کرد پدر و مادرش به او گفتند مشکلی ندارد و لیکن باید دست از اسلام برداری و مسیحی شوی. آن شخص می‌گوید پذیرفتم تا اینکه شب عاشورا شد، شروع کردم گریه کردن. دختر گفت چرا گریه می‌کنی؟ گفتم من غلط کردم مسیحی شدم، خیر، من مسیحی نیستم بلکه من مسلمانم، تو می‌خواهی زن من باش، می‌خواهی نباش. بالآخره همسرم شیعه شد و لکن بعد از مدتی از دنیا رفت و او را در قبرستان کفار دفن کردند، من رفتم سر قبر را شکافتم، طلا و جواهرات او را برداشتیم و قصد هم داشتم جنازه همسرم را نیز به کربلا ببرم، لکن در خواب به من گفتند ما جنازه همسر تو را برديم به کربلا کنار مناره‌ای که کاشی سبز دارد، آنجا دفن کردیم، حالا این طلا و جواهرات همسر من است که خدمت شما جناب آقای بهبهانی آورده‌ام. آری اگر امام حسین علیه السلام به یک زن در کشور خارج توجه دارد، آیا به ارادتمندان او که در عزای او شرکت می‌کنند،

توجهی ندارد؟ حاشا.

۲. عنایت امام هادی ع به غیرمسلمان:

شخصی به نام یوسف بن یعقوب مسیحی بود، متوكّل عباسی او را احضار کرد، بسیار وحشت کرد. این شخص صد دینار نذر امام هادی ع کرد تا از شرّ متوكّل محفوظ بماند. وقتی به سامرا آمد، می خواست بروز نزد امام نذرش را ادا کند، لکن جرأت نداشت از کسی پرسید منزل امام هادی ع کجاست؟ بر قلب او الهام شد بر مرکب خود سوار شود، هر کجا الاغ او رفت و توقف کرد همانجا منزل امام است و همین طور هم شد. یک مرتبه غلام از منزل امام بیرون آمد، گفت یوسف بن یعقوب تو هستی؟ وارد منزل شو! به او گفتند صد دینار را بده. وقتی خدمت امام رسید حضرت فرمود: دروغ گفتند کسانی که خیال کردند اگر غیر مسلمانی به ما پناهنه شود ما به او پناه نمی دهیم.

۳. عنایت حضرت مهدی ع به علامه حلی ع

علامه حلی ع به کربلا می رفتند، در اثناء راه به شخصی برخورد کردند. علامه از آن شخص پرسید: سند این حدیث کجاست؟ آن شخص فرمود: از تهذیب شیخ طوسی. یک مرتبه عصا از دست علامه افتاد، آن شخص عصا را برداشت و به او داد. یک مرتبه علامه پرسید ممکن است در زمان غیبت انسان امام زمان

را ببیند. آن شخص فرمود: چگونه ممکن نیست با اینکه دستش در دست امام زمان است، همان لحظه غایب شد.

۴. عنایت امام زمان به آیت الله گلپایگانی

حجت‌الاسلام آقای دستپروری می‌گفتند: در تشییع جنازه آیت‌الله گلپایگانی بعضی‌ها امام زمان را مشاهده کردند. بنده به ایشان گفتم تعجبی نیست وقتی امام کاظم علیه السلام به تشییع جنازه شطیطه خانم در نیشابور تشریف بیاورند، آیا امام زمان علیه السلام به تشییع جنازه آیت‌الله گلپایگانی نمی‌آیند؟

۵. توقيع حضرت مهدی علیه السلام به سید ابوالحسن اصفهانی

حضرت مهدی علیه السلام بواسطه شیخ محمد کوفی که ۲۵ بار خدمت حضرت رسیده، برای سید ابوالحسن توقيعی به‌این صورت نوشتند: «ارخص نفسک واجعل مجلسک فی الدھلیز واقض حوائج الناس نحن ننصرک».«

۶. اطلاع دادن حضرت مهدی علیه السلام از عمر ابن قولویه

ابن قولویه استاد شیخ مفید است، ایشان می‌خواست به مکه برود، میسر نشد. به شخصی به نام ابن هشام پول دادند گفتند شما به مکه برو و این پول را به کسی بده که حجر‌الاسود را نصب می‌کند، چون آن شخص حتماً امام زمان است، زیرا غیر از امام

معصوم قدرت ندارد حجرالاسود را نصب کند. وقتی به مکه آمد یک پولی به آن خادم داد تا بتواند کنار محل حجر بایستد، یک مرتبه امام زمان علیه السلام ظاهر شد. این شخص مانند دیوانه‌ها به دنبال حضرت حرکت کرد، به یک جایی رسیدند که امام علیه السلام تصرف ولایی کردند. توقف کرد، نامه را به حضرت داد. حضرت فرمودند: به ابن قولویه بگو شما ۳۰ سال دیگر زنده هستی. بعد از گذشت ۳۰ سال وصیت خود را کرد که کجا دفن شود. از ایشان پرسیدند از کجا می‌دانی که از دنیا می‌روی؟ گفت ۳۰ سال پیش به من خبر دادند.

تشرف به محضر حضرت مهدی علیه السلام

۱. هر چشمی لایق نیست امام زمان علیه السلام را ببیند. چشم اگر آلوده به گناه شود، دیگر نمی‌تواند امام زمان را ببیند. محدث قمی می‌نویسد: ۳ بار مرحوم سید ابن طاووس در مسجد سهلة تشرف به محضر امام زمان پیدا کرده است. این قدر نزدیک به حضرت بود که زانوی او به زانوی حضرت وصل می‌شد.

۲. مرحوم آقای افشار به حرم حضرت رضاعیه علیه السلام رفته بود و گفته بود یابن رسول الله لطف کنید این حاجت مرا برآورده کنید و آن اینکه حضرت مهدی علیه السلام را ببینم، قول می‌دهم از آن بزرگوار هیچ

درخواستی نکنم، یک مرتبه در حال نماز توفیق پیدا می‌کند چشم آقای افشار به جمال زیبای امام زمان می‌افتد، تا می‌خواهد نمازش را بشکند، حضرت اشاره می‌کنند نماز خود را ادامه بده، لکن یک مهر تربت امام حسین علیه السلام به او می‌دهند.

بعد از مدتی یکی از دوستان خود را می‌بیند که بسیار ناراحت است، می‌گوید چرا ناراحتی؟ می‌گوید همسرم مریض است و شاید از دنیا برود، آقای افشار می‌گوید من دوای آن را دارم، مقداری از همان تربت را به او می‌دهد و همسر شفا می‌یابد. از ایشان می‌پرسد تو چه کردی که همسر من زود شفا پیدا کرد؟ می‌گوید معذورم بدار. بالآخره داستان تشرف به محضر امام زمان علیه السلام را می‌گوید که آن حضرت این مهر تربت را به من لطف کردند، بعد گوید: تا من زنده هستم راضی نیستم نقل کنی. وقتی آقای افشار از دنیا رحلت می‌کند، آن شخص شفایافته می‌رود به خانواده آنها می‌گوید لطف کنید مهر ایشان را به من بدهید. می‌گوید: ایشان وصیت کرده مهر نمازش به همراحت دفن شود، وقتی علت را می‌پرسند این داستان را بیان می‌کند.

۳. بنده از مشهد به قم رفتم، خدمت آیت الله اراکی تا قصه تشرف دختر ایشان را به محضر امام زمان جویا شوم. ایشان فرمودند: آری دختر من که می‌خواست به مکه برود به او گفتمن

هرچه می‌توانی بگو: «یا حفیظ» تا خداوند تو را حفظ کند و بگو: «یا علیم» تا خداوند مناسک حج را درست به تو بیاموزد. وقتی دخترم می‌خواهد طواف کند ازدحام جمعیت مانع می‌شود، ناگاه صدایی به گوش ایشان می‌رسد که پشت سر مهدی فاطمه طواف کن و دختر حرکت می‌کند و طواف را به راحتی انجام می‌دهد. بعد مرحوم آیت‌الله اراکی به بنده فرمودند میرزا جواد آقا تهرانی در حال نماز خلع روح داشتند و روح خود را از بدن جدا می‌کردند.

۱۶. لزوم توسل به انسه‌های اللهم

توسل به حضرت مهدی الله السلام علیہ و آله و سلم

ما نباید یک لحظه در زندگی از امام زمان مان غافل باشیم، در این جهت، هم بندۀ مقصّر هستم، هم شما. در زمان غیبت باید متّوسل به آن حضرت شد، متّأسفانه این زندگی ماشینی حالی برای افراد نگذاشته است. شخصی به من می‌گفت حاجتی داشتم، برای برآورده شدن حاجت ۷۰ بار به حرم حضرت رضالت الله السلام علیہ و آله و سلم رفتم و آنقدر نماز جعفر طیار خواندم تا حاجتم برآورده شد.

در زمان جنگ تحمیلی یکی از آزادگان به مرحوم میرزا جواد آقا الله السلام علیہ و آله و سلم نامه‌ای نوشت که دستور العملی به ما بدھید تا در زندان بعضی‌ها عمل کنیم. ایشان فرموده بود: ۷۰ بار بگو «أتوبُ إلی الله» که بعداً این جمله را در نوشته میرزا هاشم آشتیانی در ابواب الجنات دیدم، ۱۰ بار بگو: «اعتصمت بالله» و بعد بگو: «اللَّهُمَّ انِّي اتُوْجِهُ إلَيْكَ بِنَبِيْكَ نَبِيْكَ الرَّحْمَةُ» و بعد از آن هر روز به یاد حضرت باش و توسل بجوی.

توسل به امام جواد الله السلام علیہ و آله و سلم

آقای واله می‌فرمود: شیخ عباسعلی که از وعظات بود در منبر کرامتی را از جناب آقای فاخر نقل کردند: آیت‌الله مروارید به من

گفتند برو تحقیق کن. بنده در جستجوی ایشان بودم تا روزی آفای فاخر را در منزل آیت‌الله علمی در کاشمر دیدم، ایشان گفت مرا به سربازی برداشتند، از حوزه نظام وظیفه فرار کردم تا این که بعد از مدتی مرا شناختند و دستگیر کردند. در پادگان هرچه فکر کردم چگونه نجات پیدا کنم چیزی به فکرم نرسید تا اینکه دعای توسل را شروع کردم تا رسیدم به امام جواد علیه السلام، گفتم یابن رسول الله مگر شما نبودید که اباصلت را از زندان نجات دادید، مرا هم از سربازی نجات دهید. یک مرتبه امام جواد علیه السلام را مشاهده کردم، دست مرا گرفتند و از سربازخانه بیرون آورده‌اند. بعد از مدتی یکی از مأمورین نظام وظیفه مرا در مغازه‌ای دید، گفت باز برای بار دوم از سربازخانه فرار کردی؟ گفتم خیر، مرا امام جواد علیه السلام نجات داد.

او قبول نکرد تا اینکه با هم رفته‌یم و به مستولین آنجا گفتم شما که این دفعه مراقب من بودید و راهی برای فرار وجود نداشت، چگونه من فرار کردم؟ حقیقتش آن است که من دعای توسل خواندم و امام جواد علیه السلام نجات دادند. بحمد الله پذیرفتند و از سربازی نجات پیدا کردم.

توسل به امام رضا علیه السلام

متأسفانه زمینه گناه فراوان است، بهترین راه برای ترک گناه توسل به حضرت رضا علیه السلام است، از آن حضرت بخواهیم تا ما را کمک کند مرتکب گناه نشویم. پیامبر اکرم علیه السلام نیمه شب عرضه

می داشت: «لا تکلني الى نفسى طرفة عين ابداً». خداوند یک لحظه حضرت یونس را به حال خودش واگذاشت، چه مشکلاتی برای آن حضرت پیش آمد و اگر تسبیح نمی گفت، تا دامنه قیامت در شکم ماهی گرفتار بود.

چند چیز است که انسان را از گناه حفظ می کند؛ ۱. خواندن سوره قدر ۲. خواندن دعای «بِاٰمَنَّا بِالْجَمِيلِ وَسَرِّ التَّبِيعِ يَا كَرِيمَ الصَّفَعِ يَا عَظِيمَ الْمَنَّ» ۳. نماز اول وقت (اَنَّ الصَّلَاةَ تَنْهِي عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ). ۴. بناء بردن به حضرت رضا^{علیه السلام}. والله ما مشهدی ها ضرر می کنیم که به حرم مشرف نمی شویم. از راههای دور می آیند و حاجت روا بر می گردند و ما محروم هستیم.

نامگذاری فرزند از جانب حضرت رضا^{علیه السلام}

شخصی آمد خدمت حضرت^{علیه السلام}، گفت: دعا بفرمایید دو کنیز من پسر بزایند. چون این تقاضا درست نیست، حضرت فرمودند: چه تفاوتی دارد پسر با دختر؟ اصل آن است که فرزند صالح باشند. این سخن یک درس زندگی برای من و شماست، بعد فرمودند: یکی پسر می زاید، او را محمد نام بگذار، دیگری دختر می زاید، او را فاطمه نام بگذار. این هم درس دیگری است از امام رضا^{علیه السلام} برای من و شما که نام خوب را انتخاب کنیم.

۱۷. رعایت ادب

سید بن طاووس رض به پرسش می‌گوید: سید محمد چند مرتبه استخاره کردم اسم اعظم را به تو بیاموزم، استخاره خوب نیامد. بعد گوید همیشه به یاد امام زمان باش و در روز دوشنبه و پنج شنبه بگو: «یا ایها العزیز مستنا و اهلنا الضرّ و جئنا بپضاعة مزاجة...» و باز بگو: «یا مولانا استغفرلنا آنَا کَنَا خاطئین».»

ادب نسبت به حضرت رضا علیه السلام

یکی از دوستان روحانی من^۱ مدتی درد پا داشت، یک مقدار از غبار ضریح مطهر به همراهم بود، به ایشان دادم تا تبرک بجويد، بعد از مدتی ایشان را دیدم، گفتم درد پای شما خوب شد؟ گفت خیر. به ایشان گفتم مگر شما آن غبار ضریح مطهر را روی پای خود نگذاشتید؟ گفت نه. عرض کردم چرا؟ فرمودند حقیقت آن است که از امام رضا علیه السلام خجالت کشیدم این کار را انجام دهم، اگر چشمم درد می‌کرد این غبار را روی چشمم می‌گذاشتم. (صد هزار آفرین بر این ادب).

۱. مؤلف آن روحانی را می‌شناسد و جریان را از خود ایشان نیز شنیده‌ام.

بنده اگر در فهم اشتباه نکنم زائری از امام رضاعلیه یک شب تا به صبح ۳۰ جزء قرآن را برای امام رضاعلیه خواند، حضرت نیز یک ختم برای او قرآن خوانند.

گاهی به برخی افراد گفته می‌شود چرا به حرم نمی‌روید؟ می‌گویند برای اینکه جا برای زوار امام رضاعلیه خالی باشد. معلوم می‌شود خیلی دلش سوخته است، خوب اگر دل شما برای زوار امام می‌سوزد، چرا جای دیگر مراعات حال زوار امام رضاعلیه را نمی‌کنید؟ بدترین جنس را به گرانترین قیمت به زائرین امام می‌فروشید!

کوامت حضرت رضاعلیه؟

شیخ هاشم قزوینی در درس می‌فرمودند: زنی به حرم حضرت رضاعلیه آمد و گفت ۱۲ تومان قرض دارم، به من کمک کنید. حضرت به او فرمودند: برو هفته دیگر بیا. هفته بعد که آمد، یک مرتبه قندیل باز شد و در کنار دامن خانم قرار گرفت. برای خادمان حضرت مشخص نشد این کار معجزه بوده یا نه. این زن آمد کنار قبر حضرت و متولّ شد. حضرت به او فرمودند: به خادمان من بگو این قندیل با ۱۸ گره ابریشم بسته شده، اگر این ۱۸ گره باز شده نشانه آن است که حضرت رضاعلیه قندیل را به من

عنایت کردند و آلا مربوط به حرم است. آمدند نگاه کردند دیدند ۱۸ گره باز شده، قنديل را به او دادند، این زن گفت من به اندازه ۱۲ تومن بیشتر نیاز ندارم، به همان مبلغ خادمان حضرت به او دادند. حواریین از حضرت عیسیٰ پرسیدند چگونه شما از آب دریا عبور می‌کنید و ما نمی‌توانیم؟ حضرت فرمود: پول نزد شما چگونه است؟ گفتند بسیار عالی. فرمود پول نزد من با کلوخ یکسان است. قالَ الْحَوَارِيُّونَ لِعِيسَىٰ مَا لَكَ تَمْشِي عَلَى الْمَاءِ وَ نَحْنُ لَا نَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ؟ فَقَالَ لَهُمْ مَا مَنْزَلَةُ الدِّينَارِ وَالدِّرْهَمِ عِنْكُمْ؟ قَالُوا حَسْنٌ قَالَ لَهُمْ لَكُنُّهُمْ عَنْدِي وَالْمَدْرَسَةُ عَنْهُمْ^۱.

پاسخ حضرت رضا^{علیه السلام} به حاجی اشرفی؛

در بابل یک عالمی بود به نام حجت‌الاسلام حاجی اشرفی که اهل دعا و مناجات بوده و بسیار جسم ایشان ضعیف و لاگر بوده است. شخصی به نام حاج میرزا حسن طیب گوید نزد ایشان رفتم و گفتم می‌خواهم به مشهد مقدس بروم. ایشان فرمودند هر وقت خواستی بروی نزد ما بیا تا نامه‌ای را برای امام رضا^{علیه السلام} ببری و جوابش را بگیری و به همراه خود بیاوری! ایشان گوید من از سخن حاجی اشرفی تعجب کردم، بالاخره رفتم نامه را گرفتم و مدتی در

مشهد ماندم.

شب آخر یک مرتبه دیدم خدام حضرت به زوار می‌گویند: فی
امان الله فی امان الله. همه زائران از حرم بیرون رفته، یک مرتبه
حضرت رضالله از ضریح بیرون آمدند، فرموند: سلام مرا به حاجی
اشرفی برسان و به ایشان بگو:

آئینه شو جمال پیری طلعتان طلب

جاروب زن خانه را و آنگه میهمان طلب
یک مرتبه باز دیدم زائران مشغول دعا و زیارت هستند. متوجه
شدم مکافهای صورت گرفته است، وقتی به بابل آمدم رفتم نزد
حاجی اشرف، تا خواستم وارد منزل شوم از داخل خانه حاجی
اشرف فرمود: میرزا حسن طیب آمدی؟ همان شعری که حضرت
خوانده بود برای من خواند.

آئینه شو جمال پیری طلعتان طلب

جاروب زن خانه را سپس میهمان طلب

۱۸. احترام به مقدسات

یکی از علماء در بخارا خود را به روی مردم بسته بود به جهت اینکه گفته بود من سه شب پشت سر هم خواب دیدم به امام معصوم لگد می‌زنم، خیال کردم شاید فتوای عوضی داده‌ام. شخصی به منزل او می‌آید و می‌گوید اجازه بده من لحاف شما را بشکافم، بعد از اینکه لحاف را می‌شکافد می‌بیند انگشت‌تری که نام امام معصوم بر آن نقش بسته بوده در لحاف وجود داشته. آن شخص به آن عالم گفته بود اهانت شما در خواب به امام معصوم به همین جهت بوده که انگشت‌تر نام معصوم در آن بوده و شما روی آن می‌خواهید و توجه نداشته‌ید.

سوال؛ حال اگر روزنامه یا مجله که نام خداوند و معصومین در آن هست زیر دست و پا قرار گیرد، آیا عقوبت ندارد؟

امام جمعه سابق مشهد مرحوم شیخ غلامحسین تبریزی نامه‌ای نوشتند به آیت‌الله بروجردی علیه السلام که این قضیه شفا یافتن چشم شما به واسطه و برکت گل سینه‌زن امام حسین علیه السلام درست است؟ پاسخ نامه آمد، آری درست است، چشم من ضعیف بود، در ایام محرم یک مقدار گل از روی بدن یک سینه‌زن برداشتم، روی چشم خود گذاشتم، هم اکنون در سن پیری احتیاج به عینک ندارم.

اثر بی احترامی به سادات:

احمدبن اسحاق اشعری گوید: خدمت امام عسکری علیه السلام رسیدم، آن حضرت فرزندشان حضرت مهدی را که سه سال سن داشت به من نشان دادند. حضرت مهدی علیه السلام فرمودند: آمدی مرا بشناسی؟ «آنا بقیة الله». در یک زمان دیگر همین احمدبن اسحاق وقتی خدمت امام علیه السلام عسکری می خواهد برسد، امام به او اجازه ورود نمی دهند و می فرمایند: به جهت اینکه به سادات بی احترامی کردہای حق ورود به منزل مرا نداری.

علامه حلی به پسر خود فخر المحققین می گوید: پسرم! به سادات احترام بگذار، بعد این حدیث را برای او خواندند «أربعة آنا لهم شفيعٌ و لو جاؤا بذنوبٍ أهل الدنيا...المُكرم لذريته و القاضي لهم حوانجهم».

بنده در کاشمر با یک سید هم حجره بودم، روزی یکی از شاگردان آیت الله بروجردی مهمان ما شد و نماز صبح او قضا شد، بعد آن شخص به من گفت در خواب به من گفتند علت اینکه نماز صبح تو قضا شد آنست که در حجره وقتی خوابیدی پای تو به طرف آن سید بود و بی احترامی کردی.

شعور و فهم حیوانات

امام صادق علیه السلام در توحید مفضل قسمتی از خلقت شگفت‌انگیز و فهم حیوانات را بیان می‌کند از جمله مرغی است به نام ابن تمراه وقتی که آشیانه درست می‌کند، یک دفعه می‌بیند ماری به سراغ جوجه‌هایش می‌آید، این حیوان می‌رود و یک خار پیدا می‌کند و می‌اندازد در دهن مار. به این وسیله مار را می‌کشد، خداوند متعال چه فهمی به حیوانات داده که دشمن خود را می‌شناسند. حیوان دیگر گوزن است، گاهی این گوزن مار را می‌خورد، در همین لحظه تشنجی بر او غالب می‌شود، می‌آید کنار نهر آب ناله می‌کند و داد و بیداد راه می‌اندازد، اما آب نمی‌خورد چون می‌فهمد اگر آب بخورد می‌میرد. بعد امام می‌فرماید: فهم برخی از انسان‌ها از این حیوانات کمتر است، زیرا این حیوان جلوی شکمش را می‌گیرد، اما انسان با اینکه می‌داند فلان غذا یا میوه برایش ضرر دارد، می‌خورد. رویاه هرگاه گرسنه می‌شود شکم خود را باد می‌کند، حیوانات خیال می‌کنند او مرده است، وقتی به سراغ او می‌آیند یک مرتبه آنها را صید می‌کند. این حیله بازی برای رویاه جایز است چون به این وسیله رزق خود را می‌خورد. اما این حیله‌بازی‌ها برای انسان حرام است.

پیامبر اکرم ﷺ الاغی داشت به نام یعقور که والی اسکندریه به ایشان تقدیم کرده بود، حضرت هرگاه کار شخصی داشتند این حیوان را به سراغ افراد می‌فرستادند. جالب اینکه این حیوان می‌رفت و سر خود را به در منزل فرد می‌کویید. صاحب خانه متوجه می‌شد که پیامبر با او کار دارد. بعد از رحلت پیامبر این حیوان خودکشی کرد.

گنجشکی آمد خدمت حضرت سلیمان و گفت زن من ناشزه شده است، حضرت هردو را احضار کرده فرمودند چرا از شوهرت اطاعت نمی‌کنی؟ گفت: شوهرم را فریب داده، به من می‌گوید تو را دوست دارم لکن رفته برای من هوّو آورده است و شوهر من دل به غیر من بسته است. در ادامه حدیث آمده است که حضرت سلیمان چند روزی گریه کرد.

ای دل صد دله ، دل یکدله کن

مهر دگران را ز دل خود یله کن

۱۹. دفاع از اصل انقلاب و امام امت

مرحوم آقای واله ارادت ویژه‌ای به انقلاب اسلامی داشتند و از امام امت و شهیدان نظام جمهوری اسلامی به عظمت یاد می‌کردند؛ ۱. گاهی می‌فرمودند شهدا حق حیات به گردن ما دارند. مگر یادتان رفته است هرزگی‌های در کشور را که با بودجه آستان قدس عرق از ایتالیا به ایران می‌آوردند؟!

۲. شخصی می‌گفت آمریکایی‌ها وقتی به حرم می‌رفتند گاهی سگ خود را به همراه می‌بردند. به یکی از خادم‌ها گفتمن چرا اجازه می‌دهید حیوان نجس‌العین به حرم وارد شود؟ گفت مگر به آمریکایی‌ها می‌شود امر و نهی کرد؟

۳. مؤلف: در یکی از سخنرانی‌ها جناب آقای واله فرمودند: اگر صد مجتهد قبل از انقلاب جمع می‌شدند و می‌خواستند یک مغازه عرق فروشی را بینند، نمی‌توانستند (بهجهت اینکه حکومت طاغوت از آن عرق فروش حمایت می‌کرد) اما بعد از انقلاب به برکت تشکیل حکومت اسلامی امام امت، هیچ شخصی جرأت چنین کاری را به خود نمی‌دهد که آشکارا این عمل زشت را انجام دهد. امام امت چه قوم و خویشی با خداوند داشت که این اندازه

محبوب مردم شد. خاصیت آن زهد و تقوا این محبوبیت است، ما نیز اگر عامل به وظیفه باشیم محبوب خلق و خالق می‌شویم.
ارتحال امام امت چه موجی را در دنیا ایجاد کرد؟

رسانه‌ها را ببینید که در ارتحال امام چگونه اظهار نظر کردند.
صحیفه نور در چندین جلد که سخنان امام امت است چاپ شده،
این کتاب‌ها را بگیرید و بخوانید. میرزا جواد آفای تهرانی علیه السلام
می‌فرمودند: باید نظام جمهوری اسلامی را در برابر کفر حفظ کرد و
کسی حق ندارد جوری حرف بزند که نظام اسلامی در برابر
دشمنان تضعیف شود.

۴. اجازه راهپیمایی به فرزندان:

شخصی در شهر کاشمر بود به نام حاجی برات که در آستانه انقلاب فرزندان خود را از شرکت در راهپیمایی منع می‌کرد. یک روز بچه‌ها ناراحت شدند و به حالت گرسنگی به خواب رفتند، حاج برات می‌گوید وقتی خوابیدم، امام حسین علیه السلام را خواب دیدم که امام امت علیه السلام پشت سر آن حضرت حرکت می‌کرد، امام حسین علیه السلام به من گفتند: چرا اجازه نمی‌دهی فرزندانت به راهپیمایی بروند؟ گفتم چشم، از این به بعد اجازه می‌دهم. بعد گفتم یا بن رسول الله چرا شما توبه حربین یزید ریاحی را پذیرفتید؟ اما امام امت توبه شاه را نمی‌پذیرد؟ امام حسین علیه السلام فرمودند: حربین یزید

راست می‌گفت و واقعاً توبه کرد، اما شاه دروغ می‌گوید.

۵. افتخار به شهادت:

در شجرة طوبی آمده است که وقتی ابوقدامه عازم جنگ بود، زنی به او نامه داد. نامه را باز کرد، دید نوشته است که من نمی‌توانم به جبهه بیایم، در همان حال ابوقدامه پسری را دید عازم جبهه است. ابوقدامه به آن پسرچه گفت: جهاد بر تو واجب نیست. این پسرچه آیاتی از قرآن را تلاوت کرد تا اینکه ابوقدامه منقلب شد و اجازه داد تا در جنگ شرکت کند. پسرچه گفت من تیر ندارم، سه تا تیر به من قرض بده. ابوقدامه گفت به شرط اینکه اگر شهید شدی از من شفاعت کنی. بعد از اینکه این پسرچه جنگید یک مرتبه روی زمین افتاد، ابوقدامه که فرمانده بود گفت پسرجان از قولی که به من دادی فراموش نکنی و اگر کاری داری بیان کن. پسر بچه گفت برو به منزل همان زنی که به تو نامه داد، او مادر من است، سلام مرا به او برسان. فرمانده وقتی آمد به خانه این زن دید مثل کوه مقاوم است، آن زن گفت: «امعذیاً ام مهناً» اگر پسرم شهید شده به من تبریک بگو و اگر شهید نشده به من تسلیت بگو.

۲۰. سعادت در رتو ترک کناه

از نظر قرآن، بهشت مربوط به کسانی است که از مقام پروردگار برتسند و جلوی غرائز نفسانی خود را بگیرند و وارد گناه نشوند؛ (وَ أَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَتَهَى النفسَ عَنِ الْهُوَى * فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى).^۱

در روایات اخلاق بهشتی‌ها و جهنمی‌ها را بیان کردند. با اخلاق بد نمی‌توان به بهشت رفت مگر اینکه خود را عوض کنیم. دین ما دین صفا و محبت و وحدت است. اولیاء دین از ما انتظار دارند تا به سخنان آنها توجه کنیم و اخلاق اسلامی در زندگی داشته باشیم.

چرا در برخی از منازل در مسائل جزئی مردم دعوا می‌کنند؟ متأسفانه در برخی از منازل سر مسئله شکم همیشه دعوا و نزاع است و در برخی از موارد خانواده عروس و داماد مثل کارد و خیار هستند. گاهی انسان پنج سال است با برخی از اقوام خود قهر کرده است با اینکه بیش از سه روز نباید قهر و جدایی باشد. گاهی انسان چند دقیقه به منزل پدر و مادرش می‌رود، همسر

اظهار ناراحتی می‌کند که چرا رفتی؟ خوب مگر بعد از ازدواج باید پدر و مادر را طلاق داد؟

انسان با بار کج به منزل نمی‌رسد. با خیانت، با حقه بازی، با بازارگرمی تعریف از جنس کردن به هنگام فروختن و مذمت کردن به هنگام خریدن، گرفتار ریا شدن و مانند آن هرگز انسان به بهشت راه نمی‌یابد جز آنکه تویه کند.

از امام صادق علیه السلام سؤال کردند بهترین صدقه چیست؟ فرمود: ترک گناه؛ «آن تهجر ما حرم الله». صدقه جلوی بلا را می‌گیرد؛ «الصدقه تدفع البلا». خوب چه چیز باعث بلا و مصیبت می‌شود؟ از قرآن کریم و روایات استفاده می‌شود که گناه عامل بسیاری از بلایا و مصائب است. از جمله اموری که زمینه گناه را فراهم می‌کند معاشرت با ثروتمندان و اهل تشریفات و تجملات است. وقتی همسر انسان به منزل برخی از افراد تجمل پرست می‌رود و بر می‌گردد به شوهرش ایراد می‌گیرد که ای بی‌عرضه، این چه زندگی است که ما داریم؟ خانه ما مانند آخرت یزید است و خانه دیگران مثل باغ بهشت!

انسان بهشتی اهل ترحم و مهربانی است و کسی که بی‌رحم و بی‌عاطفه است به بهشت نمی‌رود، به این داستان توجه کنید؛ شخصی درخت خرمایی داشت، شاخه آن درخت در منزل یکی

از افراد فقیر و تهیدست قرار گرفته بود. آن مرد وقتی می‌رفت خرما بچیند چند دانه به منزل همسایه می‌افتداد و بچه همسایه خرما را بر می‌داشت استفاده کند. این مرد بی‌رحم می‌رفت خرما را از دست بچه می‌گرفت و اگر داخل دهان او بود، آن را در می‌آورد. مرد فقیر به پیامبر شکایت کرد. پیامبر ﷺ صاحب درخت را احضار کرد و فرمود: بیا درخت خود را به من بده تا در بهشت به تو درختی بدhem، نپذیرفت تا اینکه ابوالحداح به پیامبر عرضه داشت آن وعده‌ای که به او دادید به من بدھید تا بروم درخت را خریداری کنم و همین کار را انجام داد. در این هنگام این آیات نازل شد:

(فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى * وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى * فَسَيُئِرُ لِلْيُسْرَى * وَ
أَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى * وَكَذَبَ بِالْحُسْنَى * فَسَيُئِرُ لِلْعُسْرَى).^۱

اگر انسان بخواهد اهل بهشت شود باید از گناهان خود توبه کند و استغفار نماید: «تعطروا بالاستغفار لا تنضحكم روابع الذنوب». در حدیث است که امام کاظم علیه السلام روزی پنج هزار مرتبه استغفار می‌کردند با اینکه معصوم هستند.

بنابراین برای بهشتی شدن باید یک مقدار انفاق کرد و به مستمندان رسیدگی کرد.

به جای اینکه خانه پنج طبقه بسازیم، ۴ طبقه بسازیم و پول یک

طبقه آن را فرش بخریم برای افرادی که در منزل خود فرش ندارند.
ما اهل مشهد باید برای مردم دیگر اسوه و الگوی زندگی
باشیم. گاهی یک زائر جنس می‌خرد به عنوان سوغات، بدترین
جنس را به گران‌ترین قیمت می‌دهند، او هم نفرین می‌کند «الهی
خانه‌ات آتش بگیرد».

۲۱. حیات در عالم بزرخ

بر طبق آیات قرآن کریم و روایات، معاد جسمانی است و حدود ۱۴۰۰ آیه درباره مسائل مختلف معاد در قرآن مطرح شده است. اما عالم بزرخ مربوط به روح انسان است. در اینکه عالم بزرخ چگونه است، از جزئیات آن بی خبر هستیم، اما اجمالاً روح انسان در عالم بزرخ زنده است و مانند دنیا لذت و رنج را متوجه می شود.

روح حقیقتی ناشناخته و در میان علماء بحث است که آیا مجرد است یا در قالب جسم لطیف. مرحوم میرزا جواد آقا می فرمودند: روح در عالم بزرخ مجرد مخصوص نیست.

استادی می گفت پدری از دنیا رفت و به پسرش گفت پسرم! من در عذاب هستم، به جهت پانصد تومان که به فلانی بدھکارم. پسر اعتنا نکرد. دوباره پدر را در خواب دید، پدر گفت چرا بدھی مرا ندادی؟ پسر گفت به چه دلیل تو پدر من هستی و من از کجا بفهمم تو راست می گویی؟ پدر گفت دلیل بر صداقت گفتار من این است که روزی من بنایی می کردم، انگشترم در میان کاه و گل قرار گرفت و من تا زنده بودم نمی دانستم انگشترم کجاست، حالا که به عالم بزرخ رفته ام فهمیدم که انگشترم کجاست. برو بین اگر انگشت

من در آن مکان بود، بدھی مرا پرداخت کن. در اینجا پسر به سخن پدر توجه کرد و نشانه بر صداقت گفتار پدر پیدا کرد، از این رو بدھی پدر که پانصد تومان بود را پرداخت نمود.

جناب آقای زینالعابدین قربانی در کتابی به نام «بهسوی جهان ابدی» این قضیه را بیان نموده‌اند؛

شخصی از یک فردی طلبکار بود. بعد از آنکه طلب خود را وصول کرد به جهت اینکه سودجو و دنیاطلب بود سند رسمی که در دفترخانه‌اش بود را خط نزد و باطل نکرد. لکن یک قبض رسید متعارف به او داد که بدھکاری تو پرداخت شده است. بعد از اینکه بدھکار از دنیا رفت، این طلبکار فرصت طلب دنیاپرست به ورثه مراجعت کرد و سند دفترخانه را به آنها نشان داد که پدر شما به من بدھکار است. در همان موقع همسر میت شوهرش را خواب می‌بیند. شوهر به همسرش می‌گوید من بدھی خودم را پرداخت کرده‌ام و نشانه‌اش آن است که قبض رسید متعارف به من داده است و در لای کتاب دعا گذاشتم و کتاب دعا در منزل فلانی است. بروید قبض را پیدا کنید و به او نشان بدھید تا مبادا بی جهت از شما پول بگیرد. همسر این خواب را برای فرزندانش بیان می‌کند و آنها می‌روند و قبض را پیدا می‌کنند و به او نشان می‌دهند که پدر ما بدھی خود را پرداخت کرده است و این کار باعث می‌شود که او نتواند دوباره از آنها پول بگیرد.

از جمله مسائلی که در قیامت وجود دارد، مسئله شفاعت است. مرحوم شیخ مجتبی قزوینی کتابی نوشتند به نام «رجعت، غیبت، شفاعت» و در آن به برخی از آیات برای شفاعت استناد کردند؛ از جمله آیه شریفه: (يَا أَبْنَا إِسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ)^۱ و حضرت یعقوب پذیرفت که برای آنها مغفرت کند؛ (سَوقَ أَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَبِّي). خوب، بچه های یعقوب از نیمه ضرر برگشتند، ما هم باید از نیمه ضرر برگردیم و از گناه خود توبه کنیم. علاوه اگر خداوند شفاعت یعقوب را پذیرد، آیا خداوند شفاعت پیامبر ﷺ را درباره امت اسلامی نمی پذیرد؟ آیه دیگری که به آن استدلال کرده، آیه شریفه: (وَ لَوْ أَتَهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَابًا رَحِيمًا)^۲ است.

یک منافق با یک یهودی درباره یک ملکی نزاع داشت. منافق گفت برای حل نزاع نزد کعب بن اشرف برویم. اما یهودی گفت من پیامبر شما را به پیامبری قبول ندارم لکن او را امین می دانم و هرچه پیامبر شما بگوید می پذیرم.

حال اگر انسان در بازار مسلمین خیانت کند، در مغازه یا در

اداره یا در جاهای دیگر اهل خیانت باشد، چگونه این شخص
خائن انتظار دارد از امت پیامبر امین باشد؟!
اگر انسان در مغازه خود چندین چراغ روشن کند تا جنس خود را
بهتر از آنچه هست نشان دهد، آیا به مشتری خیانت نکرده است؟

٢٢. رزق حلال

و روی عن الصادق عليه السلام أنه قال لبعض تلامذته: أى شئ تعلمت مني
 قال له يا مولاي ثمان مسائل قال له عليه السلام قصها على لأعرفها قال الأولى
 رأيت كل محبوب يفارق عند الموت حبيبه فصرفت همتي إلى ما لا يفارقني
 بل يؤنسني في وحدتي و هو فعل الخير فقال أحسنت و الله
 الثانية قال رأيت قوما يغترون بالحسب و آخرين بالمال و الولد و إذا
 ذلك لا فخر و رأيت الفخر العظيم في قوله تعالى (إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
 أَنْتَا كُمْ) فاجتهدت أن أكون عنده كريما قال أحسنت و الله
 الثالثة قال رأيت له الناس و طربهم و سمعت قوله تعالى (وَأَمَّا مَنْ خافَ
 مَقَامَ رَبِّهِ وَنَقَى النَّفْسَ عَنِ الْهُوَى فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ التَّأْوِي) فاجتهدت في صرف
 الهوى عن نفسي حتى استقرت على طاعة الله تعالى قال أحسنت و الله
 الرابعة قال رأيت كل من وجد شيئا يكرم عنده اجتهد في حفظه و
 سمعت قوله سبحانه (مَنْ ذَا الَّذِي يَقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيَضَعِفَهُ اللَّهُ وَلَهُ
 أَجْرٌ كَرِيمٌ) فأحببت المضاعفة ولم أر أحفظ مما يكون عنده فكلما وجدت
 شيئا يكرم عندي وجهت به إليه ليكون لي ذخرا إلى وقت حاجتي إليه قال
 أحسنت و الله الخامسة قال رأيت حسد الناس بعضهم للبعض في الرزق و
 سمعت قوله تعالى (نَحْنُ قَسَنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا

بَعْضُهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَةُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ) فَمَا حَسِدْتَ أَحَدًا وَلَا أَسْفَتَ عَلَى مَا فَاتَنِي قَالَ أَحْسَنْتَ وَاللهُ السادسة قَالَ رَأَيْتَ عِدَادَهُمْ بَعْضَهُمْ لَبْعَضًا فِي دَارِ الدُّنْيَا وَالْحَزَازَاتِ الَّتِي فِي صُدُورِهِمْ وَسَمِعْتَ قَوْلَ اللهِ تَعَالَى (إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا) فَاشتغلَتْ بِعِدَادِ الشَّيْطَانِ عَنِ عِدَادِهِ غَيْرِهِ قَالَ أَحْسَنْتَ وَاللهُ

السابعة قَالَ رَأَيْتَ كَدْحَ النَّاسِ وَاجْتِهادَهُمْ فِي طَلَبِ الرِّزْقِ وَسَمِعْتَ قَوْلَهُ تَعَالَى (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّةِ وَالْإِنْسَانَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يَطْعَمُونِي إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمُتَّقِينَ) فَعَلِمْتُ أَنَّ وَعْدَهُ وَقَوْلَهُ صَدِيقٌ فَسَكَنْتُ إِلَى وَعْدِهِ وَرَضِيَتْ بِقَوْلِهِ وَاشتغلَتْ بِمَا لَهُ عَلَى عِمَالِي عَنْهُ قَالَ أَحْسَنْتَ وَاللهُ

الثامنة قَالَ رَأَيْتَ قَوْمًا يَتَكَلَّوْنَ عَلَى صِحَّةِ أَبْدَانِهِمْ وَقَوْمًا عَلَى كَثْرَةِ أَمْوَالِهِمْ وَقَوْمًا عَلَى خَلْقِ مُثْلِهِمْ وَسَمِعْتَ قَوْلَهُ تَعَالَى (وَمَنْ يَتَّقِ اللهُ يَجْعَلُ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللهِ فَهُوَ حَسِيبُهُ) فَاتَّكَلَتْ عَلَى اللهِ وَزَالَ اتَّكَالُ عَلَى غَيْرِهِ

فَقَالَ لَهُ وَاللهُ إِنَّ التُّورَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَالْبِيْرُورَ وَالْفُرْقَانَ وَسَائِرَ الْكِتَابِ تَرْجِعُ إِلَيْهِ هَذِهِ الشَّمَانَ الْمَسَائِلَ.^١

خداوند متعال دلسوزتر از امامان معصوم برای هدایت مردم

نیافریده است. از این رو امام صادق علیه السلام به زید شحام فرمود: به خدا سوگند رحم و مهریانی ما نسبت به شما از خود شما بیشتر است؛ «والله لاتاً أرحم بكم من أنفسكم».

آنچه عامل سعادت انسان است ائمه معصومین علیهم السلام بیان کرده‌اند، از جمله این حدیث که رزق مردم تقسیم شده است و رزق بیشتر در صورتی نصیب انسان می‌شود که مابین طلوع فجر و طلوع شمس بیدار باشد؛ «الأرزاق مقسمة و الله فضلها من طلوع الفجر الى طلوع الشمس».

کسی به شما نمی‌گوید نباید کار کرد و به دنبال تأمین زندگی حرکت نکرد، عرض می‌این است که با تمام وجودتان نباید به دنبال جمع ثروت بود؛ «ان الله وسّع في ارزاق الحمقاء ليعتبر به العقلاء».

در کاشمر ما شخصی بود بسیار ساده و بی‌سواد. اسب را با عین و صاد (عصب) می‌نوشت، اما به اندازه‌ای ثروت داشت که نمی‌توانست محاسبه کند. خوب اگر داشتن ثروت به زرنگی باشد که این انسان‌های خرفت و خل نباید دارای این‌همه پول و ثروت باشند.

اگر بخواهید رزق حلال نصیب شما شود یک مقداری باید با تلاوت قرآن و دعا و نماز انس بیشتری داشت. برنامه‌های رادیو و تلویزیون هرچند آموزنده باشند، هرگز جای دعای ندبه و کمیل و تلاوت قرآن را پر نمی‌کند.

در حدیث است؛ «الرَّزْقُ أَشَدُ طَلَبًا لِلْعَبْدِ مِنْ أَجْلِهِ». و نیز در حدیث است؛ «لَوْفَرَ مِنَ الرَّزْقِ كَمَا فَرَّ مِنَ الْمَوْتِ لَا دُرْكَهُ الرَّزْقُ كَمَا أَدْرَكَهُ الْمَوْتُ».

به اندازه عمر دنیا باید برای دنیا کار کرد و به اندازه عمر آخرت باید برای آخرت کار کرد. اسلام نمی‌گوید نباید تلاش کرد زیرا زندگی بشر بر اساس سعی و تلاش مادی است. همه انسان کار می‌کردند. حضرت ادريس خیاط بود و حضرت نوح نجار، حضرت داود زرهساز و حضرت موسی و سایر پیامبران چوپان بودند. امام می‌فرماید: «ملعون ملعون من ألقى كده على الناس».

نباید برای فروختن جنس چند چراغ روشن کرد و جنس پست و بی ارزش را به عنوان جنس خوب فروخت که متأسفانه برعی از مغازه‌ها این چنین عمل می‌کنند. به همان اندازه‌ای که از حرام به دست می‌آید، از رزق حلال کسر می‌شود. حضرت علی علیه السلام اسب خود را به شخصی سپردند و به مسجد رفتند. آن شخص دهن اسب را برداشت و فرار کرد، وارد بازار شد و به دو درهم فروخت. حضرت به یکی از یاران خود فرمودند: برو دهن اسب را خریداری کن. همان دهن اسب را خریدند. بعد حضرت فرمودند: من می‌خواستم دو درهم به او هدیه بدهم، اما رزق خود را به حرام تبدیل کرد.

هر کدام از مستمعان عزیز که اگر پای منبر بنده بنشینند اداره آنها دیر می‌شود و باید زودتر به کار خود برسند، می‌توانند مجلس را ترک کنند و پای منبر ننشینند.

متأسفانه در شرکت در مجالس قصد ما خالص نیست. برخی برای صبحانه حساب باز می‌کنند، برخی به جهت آش جو می‌روند یا برای خوردن «شله» حضور پیدا می‌کنند، برخی به جهت خود صبحانه به منزل او روضه می‌روند.

بنده منزل آقای رحیم پیوندی منبری رفتم، چند روز اول ایشان در مجلس خود نبود و به کربلا رفته بود، بعد که برگشت دیدم مستمع‌ها بیشتر شد. در آن روز گفتم آقایان این چند روز چرا به مجلس روضه نیامدید؟ مگر صاحبخانه از امام حسین علیه السلام احترامش بیشتر است؟!

۲۳. امید به خداوند رزمندی

امیرالمؤمنین علیہ السلام همه انسان‌ها را به پنج خصلت سفارش کردند؛
 ۱. امید به هیچ شخصی نداشته باشید جز خداوند متعال. ۲. ترس نداشته باشید مگر از گناه خود. ۳. از آموزش علم خجالت نکشید. ۴. هرگاه از شما سؤالی شود و نمی‌دانستید، خجالت نکشید و بگویید نمی‌دانم. ۵. بدانید که صبر از ایمان است، همانند سر نسبت به بدن.

قال علی علیہ السلام: «...لا يرجون أحدكم الآخرة ولا يخافن الآخرة ولا يستحيي أن يتعلم ما لم يعلم ولا يستحيي إذا سئل عما لا يعلم أن يقول لا أعلم و اعلموا أن الصبر من الإيمان بمنزلة الرأس من الجسد». ^۱

هر مسلمانی به این پنج سخن امیرالمؤمنین احتیاج دارد؛ جمله اول اساس توحید است، یعنی به جز خداوند یک ذره امید به احدی نداشته باشید، خداوندی که بی‌نهایت دانا و بی‌نهایت توانا و سرچشممه همه خیرات است.

دیگران در نظام هستی هیچ کاره‌اند. اولیاء خدا به غیر خدا بی‌توجه بودند و تنها توکل‌شان بر خداوند بود، مانند حضرت

یعقوب، وقتی فرزند خود را همراه برادرانش فرستاد، فرمود: (إنِ
الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوْكِيدٌ).

چنانکه مادر موسی وقتی فرزندش را در صندوق گذاشت و در
دریا انداخت به خدا توکل کرد. اگر اعتماد به خداوند نداشت که
حاضر نبود فرزندش را از خود جدا کند.

خدا کشته آنجا که خواهد برد
و گر ناخدا جامه بر تن درد

اگر تیغ عالم بجنبد ز جای
نبرد رگی تا نخواهد خدای

اگر توکل در بین ما بود، این‌همه مشکلات در جامعه نبود.
اگر به خداوند امید داشته باشیم، کمک کردن به مردم و اتفاق
کردن برای ما آسان می‌شود. خداوند جای اتفاق را پر می‌کند.
در حدیث است: «مَنْ مَنَعَ مَالَهُ مِنِ الْأَخْيَارِ اخْتَيَارًا صَرْفُ اللَّهِ مَالُهُ إِلَى
الاشْرَارِ اضْطَرَارًا».

شخصی از مکه آمد. چندتا گوسفند جلوی پای او کشتند. در
همان هنگام یک زن مستمندی مراجعه کرد و تقاضا کرد یک مقدار
گوشت به او بدهند. حاج آقا که از مکه تشریف آورده بودند
نپذیرفتند و گفتند یکی دو روز دیگر مهمان داریم و این گوشت‌ها

برای مهمان‌هاست. بالاخره آن زن فقیر را محروم کردند و گوشت‌ها را در فریزر قرار دادند، بعد از یکی دوروز که مراجعت کردند، تا در فریزر را باز کردند متوجه شدند گوشت‌ها بو گرفته و قابل استفاده نیست. این جرمیمه همان جرم محروم ساختن زن مستمند است.

در مسجد الحمید نشسته بودم، شخصی آمد، یک مهر تربت امام حسین علیه السلام به من داد. من فوراً جانمازم را باز کردم و مهر تربت را پنهان کردم تا دوستان از من تقاضا نکنند. به والله العلی العظیم نفهمیدم این مهر به زمین فرو رفت یا به آسمان بالا رفت؟! چند دفعه برای من تکرار شده که برخی از افراد کتابی را از بنده درخواست کردند، ندادم، همان کتاب گم شد.

۲۴. یاد قیامت

معجزات فراوانی از ائمه معصومین علیهم السلام صادر شده، از جمله آنها زنده کردن مرده است که در کتاب مدینه المعاجز مرحوم سید هاشم بحرانی پنجاه نمونه آن بیان شده، از جمله زنده شدن همسر آن مرد بلخی است که هر سال به زیارت امام سجاد علیه السلام می‌آمد و یک هدیه می‌آورد. یک سال همسرش به او گفت چرا امام چیزی به عنوان هدیه به ما نمی‌دهد؟ سال بعد که آمد، آن حضرت بعد از غذا خوردن، آفتابه لگن حاضر ساختند و دست مبارک را شستند و بعد از آن آبها تبدیل به طلا و جواهرات شد. فرمودند: اینها را برای همسر خود ببر که دیگر از ما شکایت نکند. وقتی هدیه امام را برای همسرش آورد، همسر تقاضا کرد سال بعد به دیدار امام بیاید، اما در بین راه مريض شد و بالاخره از دنيا رفت. آن مرد بلخی خدمت امام رسید و گفت همسرم از دار دنيا رفت. آن حضرت به عزرا نیل دستور داد تا ۳۰ سال به عمر آن زن اضافه شود.

همین طوری که امام به اذن خداوند در دنيا مرده زنده می‌کند، خداوند در قیامت مردها را زنده می‌کند؛ (وَ ضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَ نَسِيْرًا خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يَخْيِي الْعِظَامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ * قُلْ يَخْيِيْهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةً وَ

هُوَ بِكُلٍّ خَلِقٌ عَلِيمٌ).^۱

در زمان ما عقیده‌ها سست شده و ایمان‌ها ضعیف گردیده است.

پیامبر اکرم ﷺ وقتی سوره قارعه را تلاوت کردند، شخصی به‌خاطر طهارت قلبی که داشت از خداوند تقاضا کرد اگر می‌خواهی مرا عقوبت کنی در همین دنیا عقوبت کن. این شخص مریض شد.

پیامبر به عیادت او رفتند، حال او را جویا شدند. او گفت مریضی من به این جهت است که وقتی شما سوره قارعه را تلاوت کردید،

من از خداوند درخواست کردم اگر می‌خواهی در قیامت به‌جهت گناهان مرا عقوبت کنی، در همین دنیا مرا عقوبت کن، از این‌رو مریض شدم. پیامبر فرمود: چرا از خداوند تقاضای عافیت نکردم و

نگفتم (رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قَنَّا عَذَابَ النَّارِ).^۲

الآن هم بنده سوره قارعه را تلاوت کردم، غش نکردم و از منبر نیفتادم. شما هم که شنیدید، چه عرض کنم... .

شخصی آمد خدمت امام صادق علیه السلام عرضه داشت من تقاضای مرگ کردم. فرمود: مرگ که چاره ندارد. وقتی از دار دنیا می‌روی باید ۱۰ اتا هدیه بیری برای مالک جهنم، برای نکیر و منکر، برای رضوان، برای صراط، برای میزان، برای پیامبر. برای مالک جهنم این

۱. بس ۷۸-۷۹

۲. بقره ۲۰۱

هدیه را باید ببری «اربعة اشیاء البکاء من خشیة الله و صدقه السرّ و ترك المعاصی و برّ الوالدین».

یکی از هدایا برای مالک جهنم گریه از خوف خدا است، همان کاری که من و شما انجام نمی‌دهیم. بنده افرادی را می‌شناسم که حاضرند رفیق خود را سر سفره بیاورند و به او غذا بدھند و با او به گفتگو پردازنند، اما با پدر و مادر خود مجالست نکنند.

شخصی به امام صادق علیه السلام عرض کرد فرزندم به من خدمت می‌کند. حضرت فرمود: من او را دوست می‌داشتم اما هم‌اکنون علاقه‌ام به فرزند تو زیاد شد «و قد ازدیدت جبًا».

شخصی به مسجد سهله رفت تا ۴۰ شب، در شب آخر حضرت مهدی علیه السلام را دیدار کرد. حضرت فرمودند: «او صیک بالعود او صیک

بالعود او صیک بالعود»؛ یعنی برو به پدر پیر خود رسیدگی کن.

امام سجاد علیه السلام در شب ۲۷ رمضان از سر شب تا به صبح این جملات را می‌گفتند: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي التَّجَافِي عَنْ دَارِ الْغَرُورِ وَ الْإِنْتَابَةِ إِلَى دَارِ الْخَلُودِ وَ الْأَسْعَدَادَ لِلْمَوْتِ».

از جمله روایات معراجیه این روایت است که خداوند به پیامبر اکرم علیه السلام خطاب کرد: «بَا احْمَدَ النَّفْسَ كَالنَّعَامَةِ» یعنی ای پیامبر! نفس بشر مانند شترمرغ است، حاضر نیست زیر بار رود و اطاعت کند. برخی از انسان‌ها یک ساعت لطیفه می‌گویند و می‌خندند یا فیلم

مبتدل نگاه می‌کنند، اما حاضر نیستند ۲ دقیقه نماز صبح را در اول وقت بخوانند.

چون شترمرغی شناس این نفس را
نی کشد بار و نه برد بر هوا
گر بیر گویی ش، گوید اشترم
ور نهی بارش بگوید طائرم

امیر المؤمنین علیه السلام از قبرستانی عبور می‌کردند، خطاب به اهل قبور فرمودند: «يا أهْلَ الدِّيَارِ الْمُوحَشَةِ وَ الْمَحَالِ الْمُتَفَرِّةِ وَ الْقُبُورُ الْمُظْلَمَةِ يَا أهْلَ الْعُرْبَةِ يَا أهْلَ الْغُرْبَةِ يَا أهْلَ الْوَخْدَةِ يَا أهْلَ الْوَخْشَةِ أَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ سَابِقٌ وَ نَحْنُ لَكُمْ تَبِعٌ تَّابِعٌ أَمَّا الدُّورُ فَقَدْ سُكِّنَتْ وَ أَمَّا الْأَزْوَاجُ فَقَدْ نُحْكِتْ وَ أَمَّا الْأَمْوَالُ فَقَدْ قُسِّمَتْ هَذَا خَبْرٌ مَا عِنْدَنَا فَمَا خَبْرُ مَا عِنْدَكُمْ ثُمَّ الْتَّفَتَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ أَمَّا وَ اللَّهِ لَوْ أَذِنَ لَهُمْ فِي الْكَلَامِ لَا خَبِيرُوكُمْ (أَنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّفَوْيَ)».¹

مرحوم محدث قمی می‌نویسد: یک سال بود که حضرت علی علیه السلام می‌خواستند جگر تهیه کنند تا تناول فرمایند. بعد از یک سال به امام مجتبی فرمودند این کار را انجام دهد. بعد از اینکه جگر را فراهم کردند حضرت به هنگام افطار تا خواست افطار کند

مستمندی به ایشان مراجعه کرد. امام علی^ع به فرزندش فرمودند این
چگر را به او بده و بعد فرمودند: در قیامت به ما می‌گویند شما که
لذت‌های خود را در دنیا بردید، از ما چه انتظاری دارید؟
«انَّ امِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اشْتَهَى كَبَدًا مشْوِيَةً عَلَى خَبْزَةِ لِيْنَةٍ فَاقَامَ حَوْلًا يَشْتَهِيهَا
ثُمَّ ذَكَرَ لِلْحُسْنِ وَ هُوَ صَانِمُ يَوْمًا مِنَ الْأَيَّامِ فَصَنَعَهَا لَهُ فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يَفْتَرِ
قَرِيبَهَا إِلَيْهِ فَوَقَفَ سَائِلًا بِالْبَابِ فَقَالَ لَهُ يَا بْنَى احْمَلْهَا إِلَى لَا نَقْرَأُ فِي صَحِيفَتِنَا
(أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاةِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَنْعَمْتُمْ بِهَا) ^۲.

با حذر باش که اندر این سیل فنا
نه گذر ماند و نه راهگذر خواهد ماند
این بساطی که تو با لعل و گهر اندودی
عن قریب است که یکجا به دگر خواهد ماند
عاقبت گر ز دو صد بالش پر پردازی
خشت بالین تو و بالش پر خواهد ماند

تا چند اسیر رنگ و بو خواهی شد
واندر بی ارزش نکو خواهی شد
گر چشممه زمزمی و گر آب حیات
آخر به دل خاک فرو خواهی شد

۱. احقاف ۲۰

۲. سفینه ج ۷ ص ۴۰۰

دعا، ۲۵

در زمینه دعا احادیث مختلفی وارد شده و کتاب‌های متعددی نوشته شده، مانند: «اقبال» سید بن طاووس، «عده الداعی» ابن فهد حلّی، «زاد المعاد» مجلسی، «مفاتیح الجنان» شیخ عباس قمی. اگر کسی بداند دعا چه اندازه سرنوشت‌ساز در زندگی شخصی و اجتماعی است، با اشتیاق دعا می‌خواند.

ریشه همه بدبختی‌ها و مشکلات بشر به جهت گناه و معصیت است و دعا این خاصیت را دارد که بلا و مصائب را برطرف می‌کند.

در روایت است: «فاذفعوا امواج البلاء بالدعاء» و نیز امام معصوم می‌فرماید: «الدعاء يرد القضاء ولو ابراماً».

ممکن است بگویید مدتهاست دعا می‌کنیم، اما مستجاب نمی‌شود. پاسخ اینکه اجابت دعا به این معنی نیست که ما فکر می‌کنیم. برخی از افراد که دعا یشان مستجاب نمی‌شود به جهت آن است که خداوند ناله و صدای آنان را دوست دارد؛ «احبَّ أَنْ أَسْمع صوْتَهِ» و خداوند می‌خواهد ارتباط بنده‌اش با او قطع نشود. مرحوم میرزا جواد آقا فرمودند: اینکه حضرت یونس می‌گوید:

(سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)^۱ مگر ایشان چه ظلمی کردند که باید گرفتار شوند؟ پاسخ اینکه آن حالتی که ایشان در شکم ماهی دارد و «یا الله» می‌گوید، این حالت را سابقاً نداشته است. ما هم همین جور هستیم. وقتی که انسان در حال عادی باشد یک جور دعا می‌کند، وقتی مريض داشته باشد، پول هم برای مداوا کردن نداشته باشد، جور دیگری دعا می‌کند.

علاوه گاهی اجابت دعا به صورت تکفیر گناه یا دفع بلا یا ترفع درجه در بهشت مستجاب می‌شود.

اضافه بر این وضع زندگی که ما داریم از جهت غذا خوردن، کسب و کار، سخنان و اندیشه‌های ما، رفتارهای غیرمناسب با افراد مختلف، چه توقعی در اجابت دعا داریم؟

در روایت است وقتی امر به معروف و نهی از منکر در جامعه ترک شود، خوبان دعا می‌کنند اما مستجاب نمی‌شود. حالا در همین زمینه چند نفر هستند که به همین وظیفه عمل کرده باشند، وقتی در زمان ما امر به معروف مرده است چه انتظاری در اجابت دعا دارید؟ به والله العلی العظیم بنده که در این جهت مقصرا هستم و خوشابه حال شما اگر به وظیفه خود عمل کردید.

گاهی اجابت دعا با تأخیر صورت می‌گیرد. حضرت موسی علیه السلام و

هارون که دعا کردند، دعای آنها بعد از ۴۰ سال مستجاب شد (قدّ
أُجِيَّتْ دَعْوَتُكُمَا)!^۱ من و شما هرچه نزد خدا عزیز باشیم، از حضرت
موسی عزیزتر نیستیم.

با این همه گناهانی که مردم انجام می‌دهند، چه توقعی در
اجابت دعا دارند. این همه عذابی که بر اصحاب رس، اصحاب
سبت، اصحاب فیل، قوم لوط، قوم صالح و اقوام دیگر نازل شد،
جز به جهت گناه و معصیت بوده است؟ همین سرنوشت برای امت
اسلامی نیز هست. البته به موسیله دعا این بلاها دفع می‌شود.

آیت‌الله سید احمد خوانساری فرموده بودند: با این همه گناه و
فسادی که در تهران هست باید عذاب نازل شود و لکن عزاداری
امام حسین علیه السلام این شهر را از عذاب الهی نگه داشته است.

از جمله آداب دعا حضور قلب است؛ «اذا دمعت عیناک واقشعرَ
جلدک دونک فقد قُصد قصدک».

ادب دیگر دعا این است که حاجت‌ها را نام بیرید؛ «بِئْثَ الْهِيَّ الْعَوَاجِ».
در روایت دیگری آمده: «سمّ حاجتك»؛ حاجت خود را نام ببر.

۲۶. نعمت ولایت اهل بیت

از ۱۱ جلد الغدیر یک جلد آن مربوط به حدیث غدیر است که پیامبر اکرم ﷺ فرمود: «مَنْ كَنْتَ مَوْلَاهُ فَهُذَا عَلَيَّ مَوْلَاهٌ». در کتاب غایه المرام نوشته مرحوم سید هاشم بحرانی روایاتی درباره فضایل اهل بیت از شیعه و اهل سنت نقل شده که روایات اهل سنت در این زمینه بیشتر است.

در روایت است چشمی که فضایل امیر المؤمنین علیه السلام را بینند و گوشی که فضایل آن حضرت را بشنود، خداوند گناهان این چشم و گوش را می‌آمرزد.

در روایت است وقتی مجلسی برای ذکر فضایل اهل بیت تشکیل می‌شود، فرشتگان در آن مجلس شرکت می‌کنند، وقتی به طرف آسمان بر می‌گردند فرشتگان دیگر گویند شما کجا بودید که نورانیت تازه‌ای کسب کردید؟ گویند در مجالس اهل بیت. آنها گویند این مجلس کجاست تا ما هم شرکت کنیم؟ فرشتگان گویند این مجلس تمام شد. فرشتگان دیگر گویند ما را ببرید در آن نقطه از آن فضا کسب نور کنیم.^۱

به حضرت آدم ﷺ خطاب شد اگر حاجت داری به اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ متول شو؛ «فتوسل الى بهم يا آدم». ^۱ در روایت است حضرت عیسی ﷺ که کلمه الله شد، به برکت اهل بیت ﷺ بوده است. حضرت ابراهیم افتخارش این است که شیعه امیرالمؤمنین ﷺ است.

مرحوم میرزا جواد آقا تهرانی می فرمودند از معارف دسته اول انبیاء معرفت به امیرالمؤمنین و خاندان اوست و اضافه می کردند که معرفت امامان فطری است، مانند خداشناسی که فطری است. از ایشان سؤال کردم آیا واقعاً این جور است؟ فرمودند به روایات عالم ذر مراجعه کن.

از حضرت باقر ﷺ سؤال کردند معنای این آیه (وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلْنَا أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلَهَ يَعْبُدُونَ) ^۲ چیست؟ این سؤال و جواب در کجا بوده است؟ حضرت فرمودند: در عالم معراج این قضیه رخ داده است که پیامبر اکرم ﷺ از انبیاء پرسید خط مشی شما در زندگی چه بوده است؟ گفتند: سه امر بوده است:

۱. توحید
۲. بیان رسالت شما
۳. امامت امیرالمؤمنین.

انتخاب امام ﷺ فقط به عهده خداوند است. دیگران در تعیین آن

۱. بحار الانوار ج ۱۱ ص ۱۵۱

۲. زخرف ۴۵

هیچ حقی ندارند؛ (وَ رَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَ يَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ^۱)،
 (اللَّهُ أَعْلَمُ خَيْرُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ).^۲

وقتی حضرت موسی علیه السلام افرادی را انتخاب کند و متخبین ایشان با مشکل مواجه شوند، تکلیف دیگران مشخص است.

امام امت علیه السلام در کتاب کشف الاسرار صفحه ۱۵۰ می‌نویسد از آغاز بعثت پیامبر علیه السلام تا لحظه رحلت آن حضرت توأم با نبوت پیامبر موضوع امامت امیر المؤمنین علیه السلام مطرح بوده است.
 «لکل شیء اساس و اساس الاسلام جبنا اهل البيت».

و نیز می‌فرماید: «انَّ فَوْقَ كُلِّ عِبَادَةٍ وَ حَبَّتَا أَهْلَ الْبَيْتِ أَفْضَلُ عِبَادَةً».۳

روایتی را زمخشری در کشاف و فخر رازی در تفسیرش بیان کرده‌اند: «مَنْ ماتَ عَلَى حُبِّ آلِ مُحَمَّدٍ مَاتَ شَهِيدًا»، «مَنْ ماتَ عَلَى حُبِّ آلِ مُحَمَّدٍ مَاتَ مَغْفُورًا لَهُ»، «مَنْ ماتَ عَلَى حُبِّ آلِ مُحَمَّدٍ مَاتَ مُسْتَكْمِلًا لِإِيمَانِهِ».^۴
 نکته قابل توجه اینکه محبت برخی از انسان‌ها غش‌دار است و از ما انتظار محبت خالص دارند.

۱. فصلن ۶۱

۲. انعام ۱۲۴

۳. بحار الانوار ج ۲۷ ص ۹۱

۴. بحار الانوار ج ۲۷ ص ۱۱۱

وقتی زنی به قصاب مراجعه کرد و گوشت خرید، گوشت نامناسب به او داد. به امیرالمؤمنین علیه السلام شکایت کرد، حضرت به قصاب اعتراض کردند. آن قصاب به امیرالمؤمنین جسارت کرد تا متوجه شد اشتباه کرده، دست خود را قطع کرد و گفت دستی که به امیرالمؤمنین جسارت کند من آن دست را نمی‌خواهم، این هم یک نوع محبت است که درجه بالای معرفت و محبت را نشان می‌دهد.

غلام حضرت صادق علیه السلام آمد خدمت امام و گفت یک شخص خراسانی آمده، گوید سمت نوکری خود را به من بده و من متقابلاً تمام ثروت خود را به تو می‌دهم. آیا بپذیرم؟ حضرت فرمودند: مشکل ندارد و لکن در قیامت از ما انتظار نداشته باشی. خوب این شخص خراسانی چقدر محبت و معرفت دارد که حاضر است تمام ثروت خود را بدهد و خدمتگذاری را بپذیرد.

شخصی امام کاظم علیه السلام را به منزل خود دعوت کرد، امام روی یک کرسی نشستند. وقتی طرف بر امام وارد شد، دید امام می‌خندند. از حضرت پرسید چرا می‌خندید؟ حضرت فرمودند این دو کبوتری که در منزل تو است کبوتر نر به همسرش گوید خداوند عزیزتر از تو برای من خلق نکرده. (مگر شما ندیدید زن و شوهر جوان را که در اوایل ازدواج چگونه لاف می‌زنند و تعارفات

زیادی می‌کنند اما بعد از مدتی از هم جدا می‌شوند؟)
بعد کبوتر نر به همسرش گفت لکن بدان امام کاظم علیه السلام را از تو
بیشتر دوست دارم.

شخصی آمد خدمت امام صادق علیه السلام گفت شیعه شما هست.
حضرت فرمودند: ما امامان اگر پول خود را برای مردم خرج کنیم
لذت آن برای ما بیشتر است، شما هم این جوری هستید؟ گفت خیر.
حضرت صادق علیه السلام می‌فرماید: «آنما شیعه علی من عفّ بطنه و فرجه
و اشتدّ جهاده و عمل لغالقه و رجا ثوابه و خاف عقابه فاذا رأیت اولئک
فاولئک شیعه جعفر». ^۱

انتظاری که امامان از شیعیان دارند این است که از ما صفا،
صداقت، طهارت، قداست، شجاعت، تقوی، وفا، حیا و غیرت
می‌خواهند. به علاوه از ما انتظار دارند از اوصاف بد و زشت به دور
باشیم، مانند حسد و غرور و کبر و غضب و شهوت.

حضرت رضا علیه السلام کسانی را که ادعای شیعه بودن داشتند حدود
دو ماه اجازه ورود به منزلشان ندادند تا اینکه متنبه شدند.

۲۷. شجاعت

از جمله اموری که مسلم است، شفاعت اهل بیت ع از شیعیان است. سنی و شیعه نوشتند که حضرت فاطمه ع فرمودند: من به مهرالسنّه راضی نیستم. به ایشان گفتند چه انتظاری از مهریه دارید؟ فرمودند: شفاعت از مردم.

محبت حضرت زهرا ع در ۱۰۰ موطن مفید خواهد بود. امام ع از اصحاب خود پرسیدند کدام آیه امیدوار کننده ترین آیه است؟ برخی گفتند آیه (یا عبادِ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنُطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ).^۱ فرمودند ما اهل بیت این مطلب را نمی گوییم، بلکه امیدوار کننده ترین آیه در قرآن آیه شفاعت است؛ (وَلَسَوْقَ يُغْطِيكَ رِبُّكَ فَتَرْضَى).^۲

اگر شفاعت نباشد با مشکلات مواجه خواهیم شد، اگر مردم ما را نشناسند خودمان که خودمان را بهتر می شناسیم. از جمله شافعان قرآن کریم است. در صورتی قرآن شفاعت می کند که ما نسبت به این کتاب آسمانی احترام گذاشته باشیم. واقعاً چقدر با قرآن مأتوسیم؟ چقدر آیات قرآن را تلاوت می کنیم؟ چه اندازه به دستورات آن عمل می کنیم؟ کسانی که انتظار شفاعت از فاطمه زهرا ع دارند چقدر به فرزندان فاطمه احترام می گذارند؟ چه اندازه به سادات فقیر کمک می کنند؟

برخی از افراد در منزلشان دوربین، آلبوم عکس، طوطی، بلبل،

۱. زمر ۵۳

۲. ضحی ۵

قماری، چمن، سبزه و اجناس دکوری و تشریفات فراوان وجود دارد، اما حاضر نیستند به یک سید فقیر که منزل ندارد یا پول برای هزینه زندگی ندارد کمک کنند. کسانی که امکانات مادی دارند و هیچ نوع کمکی به فقراء سادات و فرزندان فاطمه زهرا(س) نمی‌کنند در قیامت نمی‌توانند بگویند ای فاطمه زهرا من فقط برای شما گریه کردم! «اربعة انا لهم شفيع القاضي لهم حوانج المكرم لذرئتي و الساعي لهم». بهشت را به وسیله عمل خوب می‌دهند، لذا قرآن کریم می‌فرماید: (جزاء بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ).^۱

شخصی خدمت امام صادق علیه السلام گفت می‌خواهم به مکه بروم، یک منزل برای من بخرید. وقتی از حج برگشت حضرت فرمودند: یک خانه‌ای برای تو می‌خرم در فردوس اعلی در کنار قصر پیامبر اکرم و حضرت علی و فاطمه زهرا و امام حسن و امام حسین علیهم السلام. اگر راضی هستی پول تو را به سادات فقیر بدهم، این شخص پذیرفت و به هنگام مرگ گفت امام صادق علیه السلام به وعدهاش عمل کرد. از آنجه علاقه داریم باید اتفاق کنیم؛ (لَن تَنَالُوا الْبَرَّ حَتَّى تُتَقْوَى مِمَّا تُحِبُّونَ).^۲

۱. سجده ۱۷

۹۲ آ. عمران

۲۸. عوامل محرومیت از شفاعت

از امور مسلم در قیام شفاعت است، اما زمینه اش را ما باید فراهم کنیم. شفاعت هم در دنیا بوده مانند شفاعت امام حسین علیه السلام نسبت به فطرس، هم در برزخ است، بر طبق برخی از روایات و هم در قیامت است.

در عيون اخبار الرضا این حدیث آمده است که دعبدل خزاعی که قصیده در مدح حضرت رضاعلیه السلام گوید و امام پیراهن خود را به او هدیه دادند که یک میلیون رکعت نماز در آن خوانده بودند. به جهت یک گناه مستمر در لحظه احتضار صورتش سیاه شد و لال از دنیا رفت، بعداً فرزندش او را در خواب دید، گفت پسرم من به جهت ارتکاب شرب خمر لال از دنیا رفتم، اما در عالم برزخ حضرت رضاعلیه السلام مرا شفاعت کردند.

اگر شرب خمر باعث می شود انسان در لحظه احتضار لال از دنیا برود، آنگاه دروغ چه اثری دارد، با اینکه در روایت آمده است: «الکذب شرّ من الشراب».^۱

چه اینکه در روایت آمده است: دروغ کوچک را نیز می نویسند؛

^۱. بحار الانوار ج ۷۲ ص ۲۳۷

«انَّ الْكَذْبَ لِيَكْتُبَ حَتَّىٰ يَكْتُبَ الْكَذْبِيَّةُ».^۱

اگر دو چیز به وجود آید عامل محرومیت انسان از شفاعت می‌شود؛
 ۱. اگر گناه زیاد شود مانند قمار، شترنج بازی، موسیقی مطرب،
 بی‌توجهی به حجاب، ریش تراشی، دروغ، غیبت، وقتی این گناهان
 در یک جا جمع شد، انسان می‌شود مثل عمر سعد؛ (ئُمَّ كَانَ عَاقِبَةً
 الْأَذْنِينَ أَسَاءُوا السُّوءِيَّ أَنْ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ)،^۲

۲. استخفاف و سبک شمردن نماز؛

امام صادق علیه السلام نمی‌فرماید شفاعت ما به تارک‌الصلة یا
 منکر‌الصلة نمی‌رسد، بلکه فرمود به کسی که نماز را سبک
 می‌شمارد. اگر هوایما تأخیر دارد و اذان را گفتند لکن اکثر مردم
 بیکار نشستند و هیچ توجهی به نماز اول وقت ندارند.

یا وقتی مسؤول قطار صدا می‌زند نماز، نماز، متأسفانه گروه
 اندکی پیاده می‌شوند. انسانی که شکم‌ها است هر وقت گرسنه شد
 غذا می‌خورد، اما نمازش را هر وقت دلش خواست می‌خواند. آیا
 این استخفاف به نماز نیست؟

مرحوم بهلول می‌فرمودند: من بیش از ۳۰ سال در زندان
 افغانستان بودم، گاهی به من در ۲۴ ساعت یک نوبت آب می‌دادند.
 از سر شب تا به صبح در زندان قدم می‌زدم تا خوابم نبرد و نماز
 صبح خود را با وضوی نماز شب می‌خواندم.

۱. بحار الانوار ج ۷۲ ص ۲۵۸

۲. روم ۱۰

سؤال: آیا اگر ایشان می‌خوابید و نماز صبح را با تیم می‌خواند اشکالی داشت؟ خیر، نمازش با تیم صحیح بود، لکن بهجهت اهمیت دادن به نماز خود را رنج می‌داد.

خوش آنان که الله یارشان بی
به حمد و قل هو الله کارشان بی
خوش آنان که دائم در نمازنده
بهشت جاودان مأوایشان بی

آیت الله وحید خراسانی می‌فرمودند: شیخ حبیب الله رشتی ۳ بار نماز پدرش را قضا کرد، دو نوبت تقليیداً، یک نوبت اجتهاداً. هر شخصی به ديدار آیت الله خوانساری می‌رفت، اگر مصلحت می‌دانستند سفارشی کنند، توصیه می‌کردند نمازتان را اول وقت بخوانید، با حضور قلب بخوانید و به طمع بهشت یا ترس از جهنم نخوانید.

امام عسکری علیه السلام فرمودند: یکی از علاتم مؤمن نماز ۵۱ رکعت است. حضرت علی علیه السلام در حال جنگ به طرف آسمان نگاه می‌کردند، شخصی پرسید چرا به آسمان می‌نگرید؟ فرمود: بینیم ظهر شده یا نه؟ گفت: یا علی در حال جنگ که نمی‌شد نماز خواند. فرمود: ما برای نماز می‌جنگیم.

امام حسین علیه السلام برای احیای نماز به شهادت رسیدند: «اشهد انک قد أقمت الصلوة و آتيت الزكوة».

۲۹. امتحان پروردگار متعال

از سنت‌های قطعی پروردگار متعال آزمایش است؛ (أَخْسِبَ النَّاسُ أَنْ يَتَرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ)^۱ و به همین جهت بندگان خاص و اولیای خود را مورد امتحان قرار داده، از جمله ابراهیم علیه السلام امتحان کرد. اگر امتحان خوب نبود که خداوند این کار را انجام نمی‌داد.

انسان فرزندش را به دست خودش ذبح کند کار ساده‌ای نیست یا اینکه حضرت ابراهیم علیه السلام را به آتش بیاندازند، کار آسانی نیست. خداوند برای امتحان افرادی که حج بدهای می‌آورند شکار را حرام کرد از سویی هم شکار را نزدیک آنها قرار می‌داد؛ (إِنَّمَا يُحَرِّمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنِ الصَّيْدِ تَنَاهُ اللَّهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحَكُمْ).^۲ در زمان ما هم خداوند به نوع دیگری مردم را امتحان می‌کند، از سویی نگاه به نامحرم را حرام قرار داده، از سویی دیگر زن بدحجاب در برابر ما ظاهر می‌شود. اگر خوب امتحان دادیم ما را

۱. عنکبوت ۲

۲. مانده ۹۴

کمک می‌کنند و امداد غیری نصیب‌مان می‌شود.
 برخی از مردم آمدند نزد پیامبر شان به نام اشمویل، گفتند
 رهبری را برای ما انتخاب کن تا به همراه او بجنگیم. وقتی خداوند
 طالوت را انتخاب کرد، یکدفعه این مردم شانه خالی کردند، گفتند
 چرا او رهبر و فرمانده باشد، ما که پولدارتر هستیم. جنس بشر این
 است که می‌خواهد ریاست طلب باشد. حضرت فرمود به من ربطی
 ندارد. خداوند برای شما طالوت را انتخاب کرده است؛ (إِنَّ اللَّهَ قَدْ
 بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا).^۱

خداوند آنها را به آب خوردن امتحان کرد. سخن از آزمایش به
 صد میلیارد تومان نیست، سخن از قدرت و ریاست نیست، بلکه
 امتحان به یک آب خوردن است. از میان آن جمعیت فراوان در این
 امتحان آب خوردن فقط ۳۱۳ نفر قبول شدند اما سایر مردم رفوزه
 شدند و گفتند: (لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِحَالُوتَ وَ جُنُودِهِ).^۲ اما کسانی که در
 امتحان پذیرفته شدند، گفتند: (رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبَرًا وَ ثَبَّتْ أَقْدَامَنَا
 وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ).^۳

حالاً خداوند نجار و لوله‌کش، عکاس، نقاش، بافندۀ، گویندۀ،

۱. بقره ۲۴۷

۲. بقره ۲۴۹

۳. بقره ۲۵۰

خواننده، ساعت‌ساز و سایر افراد را در هر شغلی که هستند امتحان می‌کند؛ «آن الله يحب عبداً اذا عمل عملاً اتقنه».

اگر این لوله‌کش که منزلی را لوله‌کشی می‌کند خانه یکی از اقوام خودش باشد همین‌طور لوله‌کشی می‌کرد یا میکانیک همان‌طوری که ماشین خودش را درست می‌کند آیا ماشین مردم را همان‌طور تعییر می‌کند؟

همه من و شما را خداوند امروز به مقررات نظام جمهوری اسلامی امتحان می‌کند. خداوند افرادی را که ماشین دارند نیز امتحان می‌کند. کنار خیابان افرادی ایستاده، پیرمرد یا پیرزن اگر افراد ضعیف یا بی‌وسیله را سوار ماشین خود نکردید به والله در امتحان رفوزه شدید.

امام صادق علیه السلام می‌فرمایند: «مَنْ حَمِلَ أَخَاهُ الْمُؤْمِنُ عَلَى رَاحِلَةِ حَمْلِهِ اللَّهُ عَلَى نَاقَةٍ مِنْ نُوقِ الْجَنَّةِ وَبَاهِي بِهِ الْمَلَائِكَةُ الْمُقْرَبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».^۱

خداوند اصحاب سبت را به وسیله ظاهر ساختن ماهی در روز شنبه که شکار و صید ماهی منوع بود امتحان کرد و همه رفوزه شدند، زیرا فقط در آن روز ماهی‌ها ظاهر می‌شدند؛ (إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبَّتِهِمْ شُرَّعاً)^۲ و در سایر روزها که آنها می‌توانستند ماهی را شکار

۱ . بحار الانوار ج ۷۵ ص ۳۶۴

۲ . اعراف ۱۶۳

کنند این ماهی‌ها غیشان می‌زد و ظاهر نمی‌شدند؛ (یوْمَ لَا يَسْبِطُونَ). خداوند همه انسان‌ها را امتحان می‌کند، به ریاست جمهوری، به نمایندگی مجلس، به استاندار شدن، فرماندار شدن، در برخورد با همسر، با فرزند، با اقوام و خویشان.

امام صادق علیه السلام به شخصی فرمود: به من اهانت کردی. گفت پناه بر خدا. حضرت فرمودند: آری در جحفه که محرم می‌شدی شخصی به تو گفت من خسته شدم و می‌خواست سوار مرکب تو شود، تو به او بی‌اعتنایی کردی، در واقع به ما خاندان وحی توهین کردی.

شخصی به سفر حج رفت و زائران خانه خدا را پذیرایی می‌کرد، بعد که خدمت امام رسید حضرت به او فرمودند: تو مؤمنان را ذلیل کردی زیرا جوری سفره پهن کردی که آنها قدرت نداشتند. همانند تو رفتار کنند.

۲۰. گلک به محرومان

عید مسیحی‌ها روز یکشنبه است و جهت آن نزول مائده آسمانی بوده است؛ (رَبَّنَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ تَكُونَ لَنَا عِيداً لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا).^۱

در روایت است وقتی مائده نازل می‌شد، حضرت عیسیٰ علیه السلام به شکرانه این نعمت آسمانی نماز خواندند.

اما عید ما مسلمانان عید سعید غدیر خم است و عید فطر و روز جمعه. در روایت است وقتی مائده آسمانی نازل شد همه طبقات مردم می‌آمدند و استفاده می‌کردند، وقتی تمام می‌شد دوباره نازل می‌شد تا اینکه برخی از افراد گفتند طبقه مستضعف نباید سر این سفره آسمانی حاضر شوند، وقتی مانع حضور آنها شدند دیگر این مائده آسمانی نازل نشد.

این داستان برای من و شما درس است که اگر مستضعفان را از نعمت‌هایی که خدا به ما داده محروم سازیم، نعمت‌ها از ما گرفته

خواهد شد؛ (إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ).^۱

در سوره قلم این قصه بیان شده است که شخصی دارای باگی بود، وقتی از دنیا رفت فرزندان او تصمیم گرفتند به فقرا چیزی ندهند، یکمرتبه قهر الهی شامل حال آنها شد و باغ و درختان و میوه‌های آنها در آتش سوخت؛ (فَاصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ... فَانْطَلَقُوا وَ هُمْ يَتَخَافَّونَ * أَنَّ لَآيَةً يَدْخُلُنَّا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ).^۲

این آیات این درس را به ما می‌دهد که ای بشر خیره‌سر! اگر فقرا را محروم از نعمت الهی کردید، خداوند آن نعمت را از بین می‌برد.

عید ما روزی است که گناه نکنیم، اگر در روز غدیر گناه کردیم آن روز عزا است. اگر منطق یک بازاری این باشد که اگر دروغ نگوید نمی‌تواند کاسبی کند، این شخص هر روز که دروغ می‌گوید آن روز برای او عزاست، دیگران هم همین طور.

اولیاء الهی زندگی تشریفاتی نداشتند، در روایت است: «تحن عاشر الانبياء وال أولياء براء من التكليف». سوره دهر که درباره عظمت اهل بیت نازل شده به جهت ایثارگری آنان بوده است که در سه شب متواتی نان خود را به مسکین و یتیم و اسیر دادند و با آب

۱. رعد ۱۱

۲. قلم ۲۰-۲۴

افطار کردند. بار دیگر به این سوره دقت کنید که آن بزرگواران آنچه را که خود نیاز داشتند به اسیر کافر دادند و ما از کمک به مسلمانان دریغ می‌ورزیم.

در کدام آیه از قرآن یا حدیث آمده که به هنگام جشن عروسی این‌همه باید عکس بگیرند؟ در کاشمر ما به تعدادی که نانوایی هست، عکاسی هم هست! در نوع شهرهای دیگر نیز همین طور است. در جهیزیه دختران چه وسائل تشریفاتی که وجود ندارد، حالا اگر ظرف چینی نباشد مگر چه می‌شود؟

بعضی پول ندارند غذای ساده‌ای فراهم کنند، اما برخی ۱۰ تا چراغ در مغازه روشن می‌کنند.

اینکه فردی ماشین خود را روشن نگه می‌دارد و می‌رود در مغازه شیرینی می‌خرد، در همین مدتی که بنزین مصرف می‌کند گناه مرتكب شده است. مگر گناه شاخ و دم دارد؟ بنده در لاهیجان بودم، جناب آقای بهلول به آنجا آمدند، بعد که دیدند در منزل صاحبخانه یک گل مصنوعی وجود دارد فرمودند: اگر پول این گل را به یک محروم می‌دادی چه می‌شد؟

۳۱. امام کاظم علیه السلام

از میان پیامبران تنها حضرت یوسف علیه السلام به زندان رفت و علت آن تهمت زدن زلیخا به ایشان بود و از میان امامان، امام کاظم به زندان رفت و علت آن حسادت و ظلم هارون بود.

وقتی حضرت یوسف علیه السلام در زندان بودند دو نفر نزد حضرت آمدند، گفتند خوابی دیده ایم برای ما تأویل و تعبیر کن؛ (بَيْتُنَا بِتَأْوِيلِ إِنَّا نَرَأَيْنَا مِنَ الْمُخْسِنِينَ)۱.

یکی گفت خواب دیدم یک سبد نان روی سر من هست و مرغها می خورند. فرمود: سه روز دیگر اعدام می شوی و مرغها می آیند از سر تو می خورند. گفت دروغ گفتم. فرمود: (قُضِيَ الْأَمْرُ). دیگری گفت خواب دیدم (أَغْصِرُ خَمْرًا)۲. فرمود: تو آزاد می شوی و در دربار خدمت می کنی. بعد حضرت یوسف به او گفتند: (إِذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ)۳

به محض اینکه این جمله را گفتند، توسط جبرئیل خطاب آمد:

۱. یوسف ۳۶

۲. یوسف ۴۱

۳. یوسف ۳۶

۴. یوسف ۴۲

چه کسی محبت تو را در قلب یعقوب قرار داد؟ پاسخ داد: خداوند.
 چه کسی تو را از شر زلیخا و زنان مصر نجات داد؟ پاسخ داد:
 خداوند. چه کسی کاروان به چاه رسانید؟ پاسخ داد: خداوند.
 خطاب آمد چرا به غیر ما متول شدی، بنابراین مدتی باید در
 زندان بمانی.

بعد از مدتی شاه خواب دید که هفت گاو لاغر هفت گاو چاق
 را می خورند. به هر معبری گفت نتوانست پاسخ بگوید. یک مرتبه
 آن زندانی که یوسف تعبیر خواب برای او کرده بود یادش آمد، به
 شاه گفت من شخصی را می شناسم که می تواند خواب تو را تعبیر
 کند و آن یوسف علیہ السلام است.

حضرت یوسف فرمود: هفت سال قحطی می شود و هفت سال
 در رفاه هستید. در این مدت هفت سال مقداری گندم برای زمان
 قحطی ذخیره کنید و من حاضرم مدیریت کنم؛ (اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ
 الْأَرْضِ إِنِّي حَفِظٌ عَلِيمٌ).^۱ به همین واسطه تعبیر خواب شاه، یوسف از
 زندان نجات یافت.

امام کاظم علیہ السلام که به زندان رفت همیشه در حال عبادت و سجده
 بودند؛ «حليف السجدة الطويلة».

آن حضرت می فرماید: اوقات خود را چهار قسمت کنید؛ «ساعة

لمناجة الله ساعة لامرار المعاش و ساعة لمعاشرة الاخوان الذين يعرّفونكم
عيوبكم و يخلصون لكم في الباطن و ساعة للذلة الحالل».١

این جور نباید باشد که با تمام وجود برای دنیا کار کنیم. زندگی
بهتر، ماشین بهتر، غذای بهتر، هدف از خلقت این بوده که ما تمام
وقت خود را برای مسائل مادی صرف کنیم.

در حالات ابن ابی عمیر نوشته‌اند که ایشان نیز سجده‌های
طولانی داشته است. وقتی این مطلب را بنده در مجلسی گفتم،
شخصی به من گفت پس چه زمانی ایشان کاسپی می‌کرده است؟
این شخص ابن ابی عمیر را با خودش قیاس کرده بود.

مطلوب دیگر اینکه ما اگر بخواهیم زندگی مان بهشتی شود، باید
مانند امام کاظم علیه السلام کظم غیظ داشته باشیم.

یک مقدار لازم است در زندگی کظم غیظ داشته باشیم و خشم
خود را فرو ببریم. انسان دائم در جامعه خلاف توقع می‌بیند.
فقر اخلاقی همه‌جا حاکم است، در اداره، در بازار، در مدرسه و
در هر جای دیگر و نوع مردم از یکدیگر گلایه‌مند هستند.

شخصی به مالک اشتر جسارت کرد، تا متوجه شد به دنبال
ایشان حرکت کرد تا معدرت خواهی کند، دید مالک اشتر وارد
مسجد شده و مشغول نماز است. وقتی عذرخواهی کرد، مالک به او

گفت من به مسجد نیامدم جر برای اینکه برای تو طلب مغفرت کنم.
 جهت اینکه ما از عبادت لذت نمی‌بریم این است که لقمه‌ها و
 غذاها مشکل دارد. مرحوم شیخ عباس قمی می‌گوید: به شریک‌بن
 عبدالله گفتند یا قاضی خلیفه عباسی بشو یا به بچه‌های او درس بده
 یا یک وعده غذای خلیفه را بخور. سومی را پذیرفت چون از همه
 آسان‌تر بود. آشپز خلیفه گوید همین که غذا را خورد آن دو سمت
 دیگر را نیز پذیرفت. وقتی می‌رفت حقوق بگیرد به او گفتند چقدر
 عجله داری؟ به قول ما مگر زعفران فروختی؟ گفت خیر، دین خود
 را فروخته‌ام.

مرحوم سید جزايری در انوار نعمانیه می‌نویسد: حضرت
 عیسیٰ علیه السلام که مرده را زنده می‌کرد یکبار حمالی را زنده کرد. از او
 پرسیدند در عالم بزرخ چه خبر است؟ گفت غذا خورده بودم، یک
 مقدار غذا لای دندانم بود، از مغازه‌ای رد شدم یک خلال از مغازه
 برداشتمن بدون اینکه اجازه بگیرم. در این عالم بزرخ به من گفتند
 چرا این کار را انجام داده‌ای؟

حاطرات

الف: حاطراتی از خود مرحوم واله لهم

۱. شجاعت بهلول به جهت حفظ قرآن؛

مرحوم بهلول یک سخنرانی داشتند که نوار آن را بنده استماع کردم، می‌فرمودند: پیامبر به غار رفتند و شخصی را به همراه برداشتند، آیا پیامبر از تنهایی می‌ترسیدند؟ خیر. بعد در ادامه فرمودند: من ۴ بار از مکه پیاده به مدینه رفتم و در بیابان از هیچ چیزی مانند شیر و پلنگ و بیر نترسیدم، زیرا حافظ قرآن هستم، خوب اگر من که حافظ قرآن هستم نمی‌ترسم، آیا پیامبری که قرآن کریم بر او نازل شده از تنهایی می‌ترسد؟

۲. ذکر حضرت یونس عامل نجات؛

یک بار به همراه شهید هاشمی نژاد به دیدن آقای کوهستانی رفتم، از ایشان پرسیدم شما چه ذکری را انتخاب کردید؟ فرمودند ذکر حضرت یونس صلی الله علیه و آله و سلم را؛ (لا اله الا انت سُبْحَانَكَ أَنْتَ كَنْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ) بعد از مدتی همین سوال را از میرزا جواد آقا کردم، همین پاسخ را دادند.

۳. جوان پاک:

جوانی از اقوام آقای حکیم پاشی بیمار بود و مدت ۵ سال سرطان خون داشت. وقتی به عیادت او رفتم گفت یک عرضه‌ای برای من بنویسید. گفتم چشم. بعد به آقای صاحب الأمری گفتم عرضه‌ای برای او بنویسد. بعد از مدتی به همراه فرزندم با موتور سیکلت به بیمارستان به عیادت او رفتم، جوان به من گفت آیا این عرضه نویسی برای امام زمان علیه السلام با رضا و تسلیم که به ما دستور داده‌اند منافاتی ندارد؟ (صد هزار آفرین بر این تفکر)

۴. نتیجه استخاره:

شخصی مریض شد، استخاره کرد برود دکتر، استخاره خوب آمد، دارو را گرفت و به منزل برد. استخاره گرفت که از داروها استفاده کند، استخاره بد آمد، تعجب کرد. فوراً به داروخانه برگشت و قضیه را گفت. مسئول آنجا گفت کار بسیار خوبی کردی که آمدی چون این داروی شخص دیگری است اشتباهآ به شما داده شده است. اگر مصرف می‌کردی مشکلاتی برای شما پیش می‌آمد.

۵. عذاب قبر:

با یکی از دوستان که از معرفی ایشان معدوم به باع رضوان رفته‌یم تا برای اموات از جمله مادر او فاتحه بخوانیم. آن شخص می‌گفت مادرم به من می‌گوید شب اول قبر هیچ نوع ناراحتی

نداشتم، اما کنار قبر من شخصی را دفن کرده‌اند، به جهت اینکه مجرم و گنهکار است وقتی ملائکه او را شکنجه می‌کنند از پس داد و فریاد می‌زنند، ما نیز رنج می‌بریم.

۶. قافع کردن همسر:

شخصی در کашمر ائیس بنده بود، گاهی نزد او می‌رفتم، او می‌گفت: من یک روز روزه بودم، برخی از اطرافیان از جمله همسرم می‌گفت روزهات را افطار کن. به همسرم گفتم این دویست تومان را بگیر و به روزه من کاری نداشته باش، همسرم پذیرفت. (پول مشکل گشا است).

در کاشمر شخصی بود، هرگاه خانمش می‌خواست به عروسی برود پانصد تومان به او می‌داد و می‌گفت به عروسی نرو. چند نوبت این کار را کرد، دیگر همسرش به عروسی نرفت.

۷. شوم بودن مهریه سنگین:

بنده خانواده‌ای را سراغ دارم، به جهت مهریه سنگین که شوم است از همان ابتدا با یکدیگر اختلاف دارند و نوعاً مهریه سنگین سعادت نمی‌آورد، بلکه مشکلات را به وجود می‌آورد.

۸. کراماتی از بزرگان:

بنده خودم یک دختر داشتم که خاک می‌خورد و خبر نداشتم،

روزی مرحوم آقای دعایی به منزل پدر عیال بنده آمدند، ایشان قضیه را برای آقای دعایی بیان کرد که این دختر بچه خاک می‌خورد، یک مرتبه آقای دعایی رو به دختر کرد فرمود بچه! خاک نخور. از آن به بعد دیگر این بچه خاک نخورد.

شخصی آمد خدمت شیخ حسنعلی نخودکی به ایشان گفت برادرم را در نیشابور مارگزیده است، ایشان فرمود تو در اینجا یک انجیر یا خرما بخور برادرت در نیشابور خوب می‌شود، و همینطور هم شد.

آقای واله می‌فرمودند: شخصی را می‌شناسم که فرزند او شبیه دیوانها شده بود. نیمه شب رفته بود به منزل مرحوم شیخ مجتبی قزوینی رض در زده بود. ایشان خیال کرده بود مهمان است، پدرش همانجا حضور داشته به شیخ مجتبی گفته بود بیخشید پسر من دیوانه است. یک مرتبه شیخ مجتبی به پسر گفته بود برو به منزل بخواب. با همان جمله پسر دیوانه خوب شده بود.

۹. تأثیر آیه الكرسي:

یکی از روحانیون شبی آمد پای منبر بنده و زنبور او را گزید.
 (این از کرامات‌های منبر بنده بود) آن روحانی می‌گفت من هرشب آیه الكرسي را می‌خواندم. یک شبی که نماز شب می‌خواندم عقربی را دیدم در حال سجده دست را روی عقرب گذاشت و آیه الكرسي را خواندم، عقرب مرا نگزید و لکن امشب که می‌خواستم بیایم نزد

شما فرزندم مرا سرگرم خود کرد و فراموش کردم آیه‌الکرسی را
پخوانم، به همین جهت زنیور مرا گزید.

۱۰. اثر توسل به خداوند:

به مرحوم میرزا جواد آقا تلفن زده و گفتند شما را ترور می‌کنیم،
ایشان فرموده بودند مانع ندارد من هر روز صبح ساعت ۷ از خانه
بیرون می‌آیم. ایشان فرمودند ولکن در بین راه این ذکر را می‌گفتم:
«حسبنا الله و نعم الوکیل» و تابه‌حال مشکلی برایم به وجود نیامده است.

۱۱. انتقال جنازه به وسیله فرشتگان:

آقای دعاوی می‌فرمودند شخصی از دنیا رفت، جنازه را
می‌خواستند به عراق ببرند دفن کنند من هم ۱۰۰ تومان لای کفن او
گذاشتم تا وقتی به عراق رسیدیم از لای کفن بردارم، مبادا در مسیر
راه دزدها پول مرا بدزدند، وقتی که به عراق رسیدیم رفیق من بدون
اطلاع جنازه مرده را به قبرستان برد و دفن کرد. وقتی فهمیدم به او
گفتم چرا مرا در جریان دفن او قرار ندادی زیرا من ۱۰۰ تومان لای
کفن او گذاشتم. بالاخره رفته بنش قبر انجام شد، دیدم آن جنازه
اینجا نیست جنازه دیگری اینجا دفن شده. فهمیدیم که ملک نقاله
جنازه را به جای دیگری بردن. وقتی به ایران آمدیم، بعد از تحقیق
متوجه شدیم آن جنازه را به یزد منتقل کردند، رفته بسر قبر نیش
قبر انجام شد، دیدم ۱۰۰ تومان من لای کفن همان جنازه‌ای است که
از ایران به عراق بردهم و امام حسین علیه السلام او را پذیرفتند.

ب: خاطرات حاج آقای واله از میرزا جواد آقای تهرانی

۱. در مقام علمی هرگاه می‌خواستند نظریه کسی را رد کنند هیچ‌گاه با نگاه تحفیر یا توهین مطلبی را نمی‌گفتند و مواطن بودند که هتک حرمت به بزرگان نشود. در همین زمینه یک روز هنگام درس اشکالی به گفته‌های صاحب جواهر گرفته، نام ایشان را که بردند آنقدر از ایشان تعریف و تمجید کردند که مثلاً صاحب جواهر کسی است که اسلام را زنده کرد و چه خدمات ارزنده‌ای به جامعه اسلامی نمود و کتب گرانقداری تألیف کرده و بسیاری محسان دیگر، سپس فرمودند حالا من هم یک نفهمی به گفته‌های ایشان دارم و بعد اشکالشان را مطرح کردند.
۲. احترام به سادات؛ از جمله کتاب‌های ایشان که تازه از چاپ خارج شده بود، سید بزرگواری آن را مطالعه می‌کند و پس از مطالعه اشکال می‌گیرد و به آقا فحش و ناسزا می‌گوید. به آقا خبر می‌دهند و ایشان با سعه صدر هنگامی که آن بزرگوار را می‌بیند به او می‌گوید اگر شرعاً اجازه داشتم دست شما را می‌بوسیدم و سپس می‌افزاید شنیده‌ام که مرا ناسزا گفته‌ای. این عمل شما از دو حال خارج نیست. یا به حق است، پس مرابیدار کرده‌ای و آگاه به اشتباهم کرده‌ای، یا به ناحق است، پس بهانه‌ای دست من داده‌ای که وقتی

فردای قیامت دست مرا گرفتند و خواستند بهسوی جهنم ببرند به همین بهانه جدّت مرا یاری کند. اگر ایشان اظهارنظر می‌کردند و کسی می‌گفت شما اشتباه کرده‌اید، یا خودشان می‌فهمیدند که اشتباه کرده‌اند، علناً می‌فرمودند من اشتباه کرده‌ام. این جمله را بدون خجل شدن می‌فرمودند.

۳. ناشری که کتاب آئین زندگی ایشان را چاپ کرده بود روی جلد کتاب نام ایشان را آیت‌الله تهرانی نوشته بود. وقتی که یک نسخه از این کتاب به دست ایشان رسید با دیدن لفظ «آیت‌الله» ناراحت شدند و به من گفتند هرچا کتاب من را دیدی روی لفظ آیت‌الله خط بکش و بنده نیز اطاعت کردم و بعد از مدتی که خدمت ایشان رسیدم، فرمودند دیگر روی اسم «الله» را خط نکش زیرا روایتی دیدم که خط کشیدن روی اسم «الله» را منع کرده بود.

۴. روزی در مدرسه آیت‌الله خوئی مشغول سخنرانی بودم که مرحوم میرزا جواد آقا تهرانی وارد شدند و در گوشاهای نشستند، پس از پایان سخنرانی خدمت ایشان رسیدم و کنارشان نشستم، ایشان فرمودند روایتهایی را که می‌خوانی سعی کن از روی کتب اصیل و مرجع باشد که مدارک روایتها مطمئن باشد مانند کتب شیخ کلینی و صدوق. این دقت ایشان در همه امور بود.

۵. کنترل نفس؛ ایشان مراقبت عجیب و کنترل بسیاری بر نفس

خود داشتند، به طوری که این مراقبت و مواظبت آقا برای هر بیتندهای روشن و واضح بود. این رفتار سبب می شد که دیگران نیز مراقبت کامل بر اعمال و رفتار خود در حضور ایشان داشته باشند، مثلاً مبادا غیبت یا هر عمل خلاف اخلاقی را انجام دهند.

۶. روزی خدمت مرحوم میرزا رسیدم، از محضر ایشان سوال نمودم، با توجه به اینکه ایشان تازه از بیمارستان مرخص شده بودند و پس از عمل جراحی دوران نقاوت را در منزل می گذراندند، ولی پس از اینکه سوال کردم ایشان خودشان را کشان کشان روی زمین کشیدند تا رسیدند به اشکافی که کتاب هایشان را آنجا می گذاشتند، پس کتاب را برداشتند و جواب مسئله مرا دادند. این عمل ایشان زمانی بود که بنده کنار اشکاف نشسته بودم مع ذلک به بنده نفرمودند که فلانی فلان کتاب را برای من بیاور.

۷. احترام به وقت دیگران؛ به وقت و زمان بسیار اهمیت می دادند، مخصوصاً وقت مردم به طوری که این امر مهم در وصیت‌نامه ایشان محسوس است، زیرا در وصیت‌نامه نوشته بودند برای من بیش از دو ساعت مجلس نگیرید و به فرزندانشان گفته بودند این دو ساعت هم برای مراعات احترام شما، و گرنه همین مقدار هم لازم نیست. به طوری که از وصایای ایشان این بود که اگر برای تشییع جنازه من چهار تن بودند، دیگر متظر نشوید که مردم جمع شوند، مرا تشییع کنید و مزاحم افراد نشوید.

۸ آیت‌الله میرزا جواد بارها فرمودند علت اینکه کمر من خم شده به جهت اینکه در راه رفتن سرم را پایین انداختم تا نگاهم به نامحرم نیافتد.

۹ آقای واله می‌فرمودند: بنده به مسجد مستشار در بازار سرشور مشهد رفتم تانماز بخوانم، لکن مرحوم میرزا جواد آقا پشت سر بنده بود و من نمی‌دانستم، هر کار کردم تکبیر نماز را بگویم نتوانستم، بالاخره کنار رفتم.

۱۰ از فرزند بزرگ میرزا جواد آقا پرسیدم این قضیه آیا درست است که پدر شما نیمه شب به منزل می‌آید و چون کلید نداشتند پشت درب می‌خوابند تا اینکه مادر شما خواب می‌بیند که ایشان پشت درب منزل خوابیده است؟ گفتند آری.

۱۱. رفتم نزد مرحوم میرزا جواد آقا گفتم در حاشیه مفاتیح نوشته شده اگر کسی کم حافظه است این دعا را بخواند، حافظه او زیاد می‌شود؛ «يا حي يا قيوم فلا يغوت شيئاً علمه و لا يعوذه»، به ایشان عرض کردم این جمله را به معصوم انتصاب ندادند. میرزا جواد آقا فرمودند چون مرحوم شیخ عباس قمی نوشته فرمایش ایشان سند است، لذا کاغذ و قلم برداشتند و این جمله کوتاه را برای خود یادداشت کردند که بخوانند.

تذکر: خاطرات مرحوم حاج آقای واله از مرحوم میرزا جواد آقای تهرانی از کتاب مفسر ریانی اقتباس شده است، صفحه ۶۱-۴۵

ج. خاطرات حاج آقای واله از شهید هاشمی نژاد

۱. فدکاری شهید هاشمی نژاد:

شهید هاشمی نژاد به من فرمودند: شما به حرم حضرت رضاعلیه السلام بروید دعا کنید سواک مرا دستگیر کند، و گرنه همه زحمتهايم به هدر می روید، زیرا اگر سواک مرا بهجهت این سخنرانی های بر علیه رژیم پهلوی دستگیر نکند مردم گمان می کنند من هم از دارودسته آنان هستم. یک جوان حاضر است قربانی شود تا دین اسلام حفظ شود، آیا من و شما نمی توانیم جلوی زن و بچه خود را بگیریم و به آنها تذکر دهیم که حجاب خود را حفظ کنند.

۲. ارادت به شهید هاشمی نژاد:

مرحوم شهید هاشمی امتیازات فوق العاده ای داشتند، آنقدری که بنده به ایشان عرض ارادت کرده ام برای احدي این کار را نکرده ام. ایشان دو بار خدمت حضرت مهدی طبلة رسیده بود. وقتی برای او گفتتم، ناراحت شد به من فرمود: حالا اگر یک موقعی یک حالتی برای انسان دست داد که همیشه باقی نمی ماند.

۳. نصیحت محترمانه شهید هاشمی نژاد:

خداآوند رحمت کند شهید هاشمی نژاد را. یک روز با ماشین خود به منزل ما آمدند و مرا به منزل خود بردند، با هم غذا خوردیم، بعد از آن یک یادداشتی ایشان به من دادند که اگر این شعر را در منبر نمی خواندی بهتر بود، چون ممکن است این شعر به انقلاب و امام

امت ضربه بزند (زیان سرخ سر سبز می‌دهد بر باد)، من هم نصیحت ایشان را پذیرفتم.

امام باقر علیه السلام می‌فرمایند: «الْمُؤْمِنُ يَحْتَاجُ إِلَى ثَلَاثٍ خَصَالٍ تَوْفِيقٌ مِّنَ اللَّهِ وَوَاعِظٌ مِّنْ نَفْسِهِ وَقَبُولٌ مِّنْ يَنْصَحِهِ».^۱

د: خاطراتی از دوستان؛

۱. حجت‌الاسلام والملمین حاج آقای تهرانی که از وغاظ محترم مشهد هستند برای نویسنده نقل کردند: در دوران طلبگی از نظر امرار معاش در مضيقه بودم و به نماز جماعت آیت‌الله مروارید در مدرسه میرزا جعفر شرکت می‌کردم. یک روز حاج آقای واله با اینکه نه ایشان مرا می‌شناخت و نه من ایشان را، بعد از نماز به طرف بندۀ آمدند، مبلغی پول به من لطف کردند. خوشحال شدم، بعد از مدتی این عمل را تکرار کردند و لطف ایشان ادامه داشت و گاهی تذکرات اخلاقی به من می‌دادند که دوای دردم بود. آنچه باعث شد جذب این روحانی باکمال شوم این بود که گویا ایشان اطلاع از وضع مادی و معنوی بندۀ دارند. کم کم با ایشان انس گرفتم و به منزل ایشان برای درس گرفتن می‌رفتم.
۲. مرحوم حاج آقای واله علیه السلام بسیار انسان با لطف و احسانی

بودند و هرگاه به منزل ایشان می‌رفتم. یکی دو کتاب به اینجانب هدیه می‌کردند که هم‌اکنون تقریباً یک سوم کتاب‌های کتابخانه بندۀ هدایای ایشان است. حاج آقای تهرانی می‌فرمودند: روزی خدمت مرحوم آیت الله میرزا جواد آقا تهرانی رض رسیدم، ایشان به بندۀ فرمودند: سعی کنید در زندگی مثل حاج آقای واله باشید. (مؤلف می‌گوید؛ با اینکه مرحوم میرزا جواد آقا تهرانی رض خود الگوی اخلاقی بود، در عین حال حاج آقای واله را به عنوان الگوی اخلاقی در زندگی معرفی می‌کردند.

۳. جناب آقای حکیم باشی نقل می‌کردند که حاج آقای سیدان فرمودند: در ایام جوانی به جهت تنگدستی مجبور شدم نماز استیجاری قبول کنم به مبلغ ۳۰۰ تومان، بعد از مدتی که این پول را خرج کردم، دیدم خواندن نماز استیجاری مقدور نیست لذا پشیمان شده بودم که چرا این کار را کرده‌ام. یک روز از حرم حضرت رضالله علیه السلام که بیرون می‌آمد با حاج آقای واله مواجه شدم، ایشان مبلغی را به من لطف کردند، وقتی نگاه کردم دیدم ۳۰۰ تومان است خوشحال شدم و رفتم آن مبلغ را به صاحبش پس دادم و گفتم از خواندن نماز استیجاری معذور هستم.

۴. جناب آقای رضايی نقل می‌کردند: حاج آقای واله مريض بودند و لازم بود بهمنظور معالجه به تهران بروند. من در خدمت

ایشان بودم، قبل از اینکه به تهران برسیم به منزل حجت‌الاسلام مهدوی در مهدی شهر سمنان رفیم.

ایشان بسیار خوشحال شد و چند روزی به ماه مبارک رمضان مانده بود. حاج آقای مهدوی از حاج آقای واله تقاضا کردند ماه مبارک رمضان در آن شهر بمانند و شبانه‌روز چهار پنج منبر برای مردم بروند. ایشان نپذیرفتند و فرمودند مصلحت نیست.

آخرالامر استخاره گرفتند که دعوت ایشان را پذیرند، استخاره بد آمد. بنده به ایشان عرض کردم که شما مبلغ هستید و مردم از مواعظ شما بهره‌مند می‌شوند، چرا می‌فرمایید مصلحت نیست؟ فرمودند: حقیقت مطلب این است که حاج آقای حائزی از وعاظ محترم مشهد دو سال است که به اینجا برای تبلیغ می‌آیند و امروز هم از مشهد حرکت کرده و به اینجا برای تبلیغ می‌آیند، بنده در هرجا منبر بروم جمعیت برای منبر بنده می‌آیند و منبر ایشان خلوت می‌شود. این سخن رعشه‌ای در من ایجاد کرد که چه اندازه این بزرگوار مراعات مسائل اخلاقی را می‌کنند.

۵. جناب حجت‌الاسلام والملمین آقای محمد مروارید (داماد مرحوم واله) نقل می‌کردند: شخصی از ایشان پول قرض می‌خواست و ایشان چون پول نداشتند و از سویی می‌خواستند حاجت یک شخص مؤمن برآورده شود، کتاب خود را که بسیار

مورد علاقه ایشان بود فروختند به ۳۰ تومان و این مبلغ را به آن شخص دادند. بعد از مدت کوتاهی به کتابفروشی رفتند تا همان کتاب را خریداری کنند، لکن کتابفروش آن کتاب را که به قیمت ارزان خریده بود، ۵۰۰ تومان قیمت‌گذاری کرده بود (تقریباً ۱۷ برابر)! ایشان بدون آنکه اظهار کند که چرا کتابم را ارزان خریده و به این قیمت گزار می‌فروشی؟ کتاب را خریداری کردند. نکته قابل توجه اینکه کتابفروش یا به هنگام خریدن ارزان خریده و یا به هنگام فروختن کتاب را گران فروخته است یا هردو، لکن بی‌اعتنایی به مسائل مادی باعث می‌شود مرحوم حاج آقای واله در هر دو صورت هیچگونه اعتراضی نکند.

۶. حجت الاسلام محمد مروارید می‌فرمودند مرحوم حاج آقای واله با اینکه خودشان از نظر زندگی در مضيقه بودند، لکن از نسیه خریدن به شدت پرهیز می‌کردند. روزی من رفته بودم از قصاب محل گوشت بخرم یکمرتبه حاج آقا را دیدم که به طرف من می‌آیند و دوست داشتم ایشان متوجه نشود که من پول ندارم و می‌خواهم گوشت نسیه بخرم. یک مقداری اطراف معازه مکث کردم تا ایشان بروند، اما متوجه شدند من پول ندارم، برای من گوشت خریدند و فرمودند تا می‌توانید از نسیه خریدن پرهیز کنید.
۷. یکی از اقوام نزدیک ایشان به نویسنده فرمودند: یکی از

فرزندان مرحوم حاج آقای واله که هم‌اکنون ایشان از دنیا رفته است دچار ضعف اعصاب بود. وقتی به سن ازدواج رسیده بود برای او خواستگاری می‌رفتند. وقتی طرف قبول می‌کرد و حاج آقای واله متوجه می‌شدند مخفیانه به منزل آن شخص می‌رفتند و می‌گفتند: اگر می‌خواهید به فرزند من زن بدهید به حساب من نگذارید، فرزند من دچار ضعف اعصاب است. این کار ایشان مانع ازدواج فرزندش بود و چند بار تکرار شد و بالاخره فرزندش نمی‌توانست ازدواج کند تا اینکه در مدتی که حاج آقا به مسافرت رفته بودند از فرصت استفاده شد و فرزند ایشان توانست ازدواج کند.

۸ حجت‌الاسلام هاشمی‌نژاد در کتاب اکسیر اعظم می‌نویسد: در مدتی که آن بزرگوار در قم (شاید حدود یک ماه) در منزل حقیر بودند، مشعوف بودم و خدا را شکر می‌کردم که این همای سعادت بر بام خانه حقیر نشسته است. از حقیر کبریتی گرفتند و شب‌ها که برای تهجد بیدار می‌شدند، از نور کم کبریت برای رفتن به حیاط استفاده می‌کردند که مبادا چراغی روشن شود و دیگری آزره د گردد... . گاهی کتاب حدیث را به حرم می‌برد و رویروی ضریح مطهر حضرت می‌نشست و احادیث را می‌نوشت.

ایشان مکرر می‌فرمود: کلید سعادت در دوچیز است: یکی نماز اول وقت، دوم تشرف به حرم حضرت رضاعلیاً. آن عزیز از دست

رفته می فرمود: به خدا قسم در همین زمان ما کسی است که به حرم حضرت رضا^{علیه السلام} مشرف می شود و سلام می کند و حضرت رضا^{علیه السلام} را می بیند و جواب سلامش را می شنود.

۹. نتیجه اخلاص در منبر سید الشهداء^{علیه السلام}:

آن بندۀ خالص خدا می فرمود: در دوران جوانی که به کاشمر برای منبر می رفتم، منبرم گل کرده بود. «لکلُّ جدیدِ لَذَّةٌ» در هرجدیدی لذت هست. پای منبرم شلوغ شده بود، یکی از علمای بزرگ آن دیار مرا دید و گفت: سعی کن در منبر خالص باشی، چون دیشب در عالم رؤیا دیدم بالای منبر نشسته ای و با محاست بازی می کنی. چند سال از این موضوع گذشت و ما یک گوینده قدیمی شدیم و یک ماه مبارک رمضان در یک مسجد کوچک در حاشیه شهرستان کاشمر نماز خواندم و منبر رفتم. همان عالم روزی به من گفت: فلاتی خیلی خالص شدی چون در عالم رؤیا دیدم در محراب همین مسجد مشغول نمازی و حضرت علی اکبر و ابا الفضل العباس^{علیهم السلام} پشت سرت ایستاده و به تو اقتدا کرده اند.

۱۰. هدیه حضرت امیر المؤمنین^{علیه السلام} به ایشان:

حقیر هرگاه به مشهد مشرف می شدم و برای استفاده خدمتش می رسیدم، متوجه می شدم که یک قبایی که مندرس شده در فصول مختلف می پوشد. روزی از محضرش سوال کردم که این قبای

کهنه چه سری دارد که همیشه می‌پوشید؟ ایشان سکوت کردند.
حیر چون شنیده بودم که این قبا قصه‌ای دارد، اصرار کردم. فرمود:
در سفری که به نجف اشرف مشرف شدم، از حضرت امیرالمؤمنین
علیؑ تقاضای قبایی کردم. از حرم بیرون نیامده بودم که برادر
داماد حضرت حجت‌الاسلام والملمین حاج آقا مهدی مروارید
یک پارچه قبایی به من دادند. آن را دوختم و چون به آن علاقه‌مندم
آن را می‌پوشم.

۱۱. اثر بندگی:

حاج آقای امانی می‌گفتند: روزی مرحوم حاج آقای والهؑ با
یک نفر سوار ماشین شدند. در بین راه راننده نوار موسیقی
می‌گذارد. آن بزرگوار راننده را نصیحت و موعظه می‌کند ولی
راننده به گفتار الهی ایشان اعتنای نمی‌کند و با بی‌ادبی می‌گوید:
اگر ناراحتید پیاده شوید. آن عالم پارسا از ماشین پیاده می‌شود. بعد
از چند دقیقه یک ماشین سواری مدل بالا جلوی پای معظم له
می‌ایستد و ایشان را سوار می‌کند. در بین راه صاحب ماشین عرض
می‌کند: خواب بودم، در عالم رویا به من فرمودند: سریع می‌روی به
فلان مکان، حاج آقای واله متظر ماشین هستند، من هم به سرعت
خدمت رسیدم.

۱۲. وارستگی از خلق:

آن زاهد بی‌ریا به حاج آقای امانی فرمود: من مدت زیادی به حرم مطهر حضرت رضا^{علیه السلام} مشرف می‌شدم. یکبار حضرت عنایتی فرمودند که دیگر مدح و ذم مردم برایم تأثیری نداشت.^۱

۱۳. شب وصال:

مرحوم حاج آقای واله در شب پایان عمر تا به صبح رو به قبله نشستند و سر خود را روی زانو نهادند و مشغول ذکر گفتن بودند. تا اذان صبح به همین حال بودند. اذان صبح را که می‌گویند ایشان را با کمک دیگران به حیاط منزل می‌برند تا اینکه وضو می‌گیرند و مشغول نماز صبح می‌شوند، یک لبخند می‌زنند و در حال نماز از دنیا می‌روند. روحش غریق دریای بیکران رحمت حق.

۱۴. ادب در برابر اهل بیت^{علیهم السلام}

آقای دعایی به کاشمر آمده بودند، شخصی از ایشان تقاضا کرد روضه بخوانند. ایشان فرمود: من هفتاد سال است که روضه می‌خوانم، اما تابه‌حال بدون وضو روضه نخوانده‌ام و چون وضو ندارم روضه نمی‌خوانم. مرحوم آقای دعایی ۴۰ سال پیش از وفات

۱. اقتباس از کتاب اکسیر اعظم، تألیف سید حسین هاشمی نژاد

خود وصیت‌نامه‌ام را نوشته بود، از جمله اینکه: «من سه تا دستمال دارم که با من دفن شود و چون با آنها اشک بر امام حسین علیه السلام را پاک کرده‌ام. وقتی خواستید مرا دفن کنید یک نفر روضه بخواند و مردم گریه کنند. در کنار قبر من حدیث کسae خوانده شود».

شخصی برای من نقل کرد که آقای دعایی به کربلا رفته بود و از امام حسین علیه السلام خواسته بود خداوند به او فرزندی عنایت کند. به سن ۱۸ سالگی که رسید از دار دنیا برودت تا به غم و غصه امام حسین علیه السلام برای فرزند ۱۸ ساله‌اش برسد و همین‌طور هم شد.

۱۵. جناب آقای اردشیری که از دوستان نویسنده است می‌فرمودند: جناب آقای قائمی که یکی از متدينین مشهد است نقل می‌کردند: حاج آقای واله می‌خواستند پشت بام منزل خود را قیرگونی کنند و ما قیر را در کوچه قرار داده بودیم تا به وسیله آتش باز شود و بتوانیم کار را انجام دهیم. یک‌دفعه حاج آقا به ما فرمودند قیر را به داخل منزل بیاورید. قیر را وارد حیاط منزل کردیم. فرمودند خیر، بیاورید داخل زیرزمین منزل و آنجا قیر را باز کنید تا مزاحمت برای همسایه‌ها نباشد و دود و بوی بد آن مردم را ناراحت نکند.

خلاصه اینکه وقتی قیر را باز کردیم تمام زیرزمین ایشان پر از

دود و سیاه شد. اجمالاً اینکه ایشان حاضر شدند ضرر مالی به منزل خودشان وارد شود اما هیچ نوع مزاحمتی برای همسایه‌ها به وجود نیاید.

نویسنده گوید: اگر خوانندگان محترم چنین افراد متخلقی را پیدا کردند، سلام ما را به محضر مبارکشان برسانند.

۵: خاطرات نویسنده از مرحوم حاج آقای واله

۱. شبی بعد از منبر همراه ایشان بودم، در اثناء مسیر به بنده فرمودند: سعی کنید وقتی منبر می‌روید قصدتان خالص باشد و برای رضای خدا تبلیغ کنید که در این صورت سخن انسان تأثیر می‌کند، آنگاه نمونه‌ای از منبر خالصانه خود را بیان فرمودند که چند وقت قبل مرا به منبر دعوت کردند، آنروز به خداوند عرضه داشتم که دوست دارم سخن من در مردم تأثیر داشته باشد. بعد از پایان منبر شخصی آمد و گفت امروز که پای منبر شما بودم تصمیم گرفته بودم هرچه شما فرمودید به آن عمل کنم و شما در فضیلت عفو و گذشت از خطای مردم صحبت کردید. یکی دو روز قبل من تصادف کردم و آن طرف به من خسارت مالی وارد ساخته است، به برکت این منبر شما من از خطای او خواهم گذشت و خسارت را

نخواهم گرفت.

۲. روزی در منزل ایشان وضو گرفتم، بعد دیدم ایشان آفتابه را آب کردند و کنار درختی که در منزل بود وضو گرفتند. به ایشان گفتم چرا از شیر آب وضو نگرفتید؟ ایشان فرمودند: در کنار وضو گرفتن به درخت هم آب رساندیم که نیازی به آب رساندن به درخت نباشد به علاوه اسرافی در آب نیز نشده باشد.

۳. بسیار دوست داشتم یک روز ناهار در منزل ایشان باشم، حیاء مانع می شد مستقیم به ایشان عرض کنم. به یکی از دوستان به نام آقای اردهشیری گفتم، او استقبال کرده و به حاج آقا گفته بود که فردا با فلانی به منزل شما می آمیم، ایشان بسیار خوشحال شدند و بعد از نماز جماعت به منزل ایشان رفتیم.

در اثناء راه از مغازه‌ای جنسی خریداری کردند، وقتی پول جنس را پرداخت کردند، صاحب مغازه تا آمد بقیه پول ایشان را پس بدهد هرچه اصرار کرد حاج آقا نپذیرفتند و از مغازه خارج شدند.
(این عمل نشانه بی‌اعتنایی ایشان به دنیا بود).

جناب حجت‌الاسلام والملسمین آقای محمد مروارید، داماد ایشان می فرمودند: ایشان در بسیاری از موارد وقتی پول به صاحب مغازه می دادند، مابقی آن را پس نمی گرفتند.

۴. ایشان را به مجلس جشن عروسی دعوت کردم و عرض کردم نوعاً روحانیون و طلاب محترم و برخی از رزمندگان جبهه و جنگ را دعوت کرده‌ام. ایشان فرمودند از آمدن به مجلس عروسی معدوم و لکن فردا به حرم حضرت رضالله^{که} مشرف می‌شوم یک زیارت امین الله برای شما می‌خوانم. این سخن ایشان بسیار برای بنده جالب و خوشحال کننده بود.^۱

۱ در پایان از جناب آقای سید مصطفی مرسوی و جناب آقای رضایی تولایی و خانزاده محترم که حروف نگاری این کتاب را انجام داده‌اند تشکر می‌نماییم.

آثار مؤلف:

- تفسیر نسیم رحمت ۱۰ جلد
 هزار و یک نکته از قرآن کریم ۳ جلد
 ۳۱۳ نکته از قرآن کریم پیرامون حج
 ۱۵۰ موضوع از قرآن و حدیث ۳ جلد
 ۱۱۴ نکته از قرآن درباره مسجد، نماز، زکات ۳ جلد
 ۱۱۴ نکته پیرامون تربیت فرزند
 ۱۱۴ نکته از قرآن کریم ۲ جلد
 ۷۲ حکت از قرآن و عترت
 ۲۵ سخن پیرامون شخصیت حضرت زهراء(س)
 ۲۵ سخن پیرامون شخصیت حضرت مهدی (ع)
 آیینه کمال ۲ جلد
 امام حسین(ع) وارث پیامبران
 امام رضا(ع) مظہر رافت الهی
 با قرآن در مکه و مدینه
 لطایفی از قرآن کریم
 شbahat ها و تفاوت ها
 زکات در اسلام
 نخبه التفاسیر
 واژه های نور
 راه رستگاری
 راه زندگی
 راه رشد
 ۱۱۴ نکته از قرآن کریم پیرامون جهاد فرهنگی و نظامی
 اسوه تهذیب نفس